

BERXWEDAN

HER TİŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 38 / 15 Eylül 1987 / 2.50 DM

Berxwedan 15 Günlük

Berxwedan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin güçlü sesidir.

Berxwedan' 15 günlük kılın nedenler arasında belirleyici olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminin hem kitlesel, hem askeri, hem de siyasal olarak kazandığı boyut ve bu ileri aşamaya uygun yayın zorunluluğudur.

PKK önderliğinde Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Halk Kurtuluş Ordusunun kuruluş ve geniş eylemine kavuşan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi, Kuzey-Batı Kürdistan'da tüm toplumu etkileyen ve gittikçe toplum geleceğini daha fazla belirleyen etmen olmuştur. Bu nedenle, ulusal kurtuluş savaşımızın yoğun pratiğinin yurtsever kitlelere daha erkenden aktarılması, yurtsever halkımızın yayın yoluyla da mücadeleye katılımının sağlanması ve daha da geliştirilmesi hedefleri doğrultusunda **Berxwedan**, 15 günlük olarak çıkmaktadır.

Berxwedan'in devrimci-ulusal kurtuluş yayın organı olarak temel aldığı ilkeler, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi ilkeleridir. **Berxwedan'**in yayınında temel aldığı ilkeleri özetlersek:

— Halkımızın ulusal kurtuluşçu yurtsever siyasal bilinç, örgütlenme ve mücadelesinin ilerletilmesi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenme ve mücadele sorunlarının -özellikle kitle eğitimi ve mücadelesi- incelenmesi,

— Ulusal kurtuluş devrimimizin temel mücadele yöntemi olan silahlı mücadele ve onun örgütsel ifadesi olan ARGK'nin güçlendirilmesi,

— Kürdistan devrimi, dünya devrim ve demokrasi güçlerinin aktif bir parçasıdır. Bu ilke ve gerçeklikle halkımızın devrimci-yurtsever ittifaklarını ilerletmeyi hedefleyen çalışmalar içinde olunması,

Bu amaçla ulusal kurtuluş mücadelemizin siyasal olarak tanıtılması ve bu alandaki sorunlarının incelenmesi kadar; ulusal kurtuluşçu ittifak ve dayanışmaları güçlendirici tarzda ulusal kurtuluş savaşı veren halkların mücadele ve deneylerinden yararlanılması,

— Ulusal kurtuluşçu yayıncılık politikası doğrultusunda; devrim ve karşı-devrim güçlerinin özellikle bölgemiz Ortadoğu ve dünyanın değişik alanlarındaki gelişmelerin pratik sonuçlarıyla sistematik olarak aktarılması,

— Ulusal kurtuluş pratiğimizin, sömürgeci vahşet, halkımıza uygulamaları ve buna karşı direniş içinde olan halkımızın yaşamının bütün yönleriyle aktarılması,

— Ulusal kurtuluş mücadelesi; köleliği yırtarak, bilinçli; yaşamda ve kültürde ve yeni insanı, yeni toplumu yaratma savaşıdır. Bu doğrultuda ulusal kurtuluşçu pratik içinde devrimci sanat ve kültür gelişmemiz, tarihi mirasımızla bağ içinde sergilenmesi diğer bir hedefimiz olacaktır. Bu doğrultuda yöre yöre ülkemiz ve tarihimizin tanıtılmasının hedef olarak ele alınması,

— Ulusal kurtuluş mücadelemize ve ERNK'ye yönelik tehdit ve saldırıların karşılanması, özellikle de sömürgeci yayın, sosyal-gözet ve Kürt gerici milliyetçiliğinin ipliğinin pazara çıkarılması, teşhir ve teoritlerinin ideolojik-politik mücadele ile sağlanması.

Berxwedan, yayın içeriğini belirleyen özü, güçlendirilen yeni değişiklikler içinde de olacaktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz ülke sathından Ortadoğu'ya, Avrupa'dan Avusturalya'ya kadar geniş bir cephede sürmektedir. Bütün bu faaliyeti belgelemek, görüntülemek en erken ve en doğru bir şekilde yurtsever kitlemize aktarmamızla yığınla zorluğu bulunmaktadır. Türk sömürgeciliğinin işbirlikçileri her yerde engeller oluşturmaktadırlar. Tamamen ulusal kurtuluş örgütlenmesini ve yurtsever kitlelerin inanç ve fedakarane destekleriyle bu aktarım sağlanmaktadır. Yeni düzenlemeye haberleri en kısa, en doğru ve zengin tarzda aktarmada hedeflerimiz arasında olacaktır. Ulusal kurtuluşun kaynağı kitle bilinci, örgüt ve desteğidir. Bunun en belirgin örneği **Berxwedan**, yurtsever kitle ilişkilerinde görülmektedir.

Bundan böyle, yurtsever kitlemize dayanarak, destek ve eleştirilerini yönlendirici olarak alacağız. Okuyucularımızın dili ve kalem, **Berxwedan** da büyük yer işgal edecektir.

Hedefimiz hızlı haberleşme, etkin dağıtım, geniş okuyucu kitlesidir. Bunları elbirliği ile yapabiliriz. Bu elbirliğini daha da geliştireceğimize ve her türlü zorluğu aşacağımıza inanıyoruz.

Bundan sonraki hedefimiz daha güçlü, daha etkin haftalık **Berxwedan** için elbirliği ile ilerli!

Ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisinin güçlü ve gür sesi **Berxwedan'** elbirliği ile güçlendirelim!

Zafer Ayında ARGK Her Yerde Vurdu

● Şemdinli, Çukure, Kiğı, Nusaybin, Uludere, Dersim, Şırnak, İdil, Bingöl, Hazro, Edremit, Mardin ve Tatvan'da sömürgeci-faşist ordu birliklerine saldırılar; ve kitlesel-siyasal eylemler gerçekleştirildi.

● Pervari, Nusaybin, Genç, Lice, Cizre, Ovacık, Çelikhan, Şenkaya vd. birçok yerde ekonomik hedeflere yönelik saldırı ve sabotaj eylemleri yapıldı. Sömürgecilerin zararı milyarlarca lira...

● Erub, Pervari, Derik, Ömerli, Midyat vd. birçok alanda çetelere yönelik eylemlerde, çok sayıda çete öldürüldü ve çete yuvaları dağıtıldı.

Eylem haberleri 3. sayfa

7. Yılıni Bitirirken 12 Eylül Faşist Rejimi Binlerce Yurtsever Kitle Tarafından Protesto Edildi

Kadın, ihtiyar, genç ve çocuklardan oluşan binlerce Kürdistanlı kitle; PKK, ERNK, ARGK, YKWK, YJK, YKK bayrak ve flamaları altında yürüyerek sömürgeci-faşist Türk diktatörlüğüne kinlerini kustu. Haykırdıkları sloganlarla kendi öz davaları olan kutsal bağımsızlık savaşına destek ve bağlılıklarını dile getirerek; sömürgecilerin ve emperyalist destekçilerinin her türlü komploları ve saldırılarını boşa çıkarmalarını gösterdiler.

Yazısı 4. sayfa

Giessen, Bocholt ve Batı-Berlin'de ARGK ile Dayanışma Geceleri Yapıldı

Yazısı 4. sayfa

Kürdistan Sorunu, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonunda Tartışıldı

Yazısı 5. sayfa

BİR DAHA PALME OLAYI; KATİL TÜRK MİT'İNDEN VE SÄPO'NUN ELİNDE

"Alman polisi ve MİT başarısızlıklarını örtmek, teşhirlerini önlemek ve yeni saldırılarla zemin yaratmak istiyorlar. Nitekim, Hürriyet gibi güvensiz bir organın haberini kaynak olarak gösteren ve en erken davranan Alman televizyonu oldu. Halbuki, hiçbir Avrupa basını Türk basınına güvenilir kabul etmez. Türk basınının ahlaksızlığı ve MİT'in oynadığı olduğu o denli açığa çıkmıştır ki, bir kısım Türk basını bile bunu işlemek durumunda kalmıştır."

YAZISI 7. SAYFA

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

Yekitiya Karkerên Welatparezên Kurdistan - YKWK Kuruldu

YKWK'nın Siyasal İlke ve Hedefleri
YAZISI ORTA SAYFA

Direnış Onuru, İnsanlığın Tanıdığı En Yüksek Payedir

Yandaki yazı, haftalık 'Ye-ni-Gündem' dergisinin 2-8 Ağustos 1987 tarihli 74. sayısında çıktı.

Sabri Ok, 5 Şubat 1985'te Şirvan'ın Hürmüz köyünde esir düştü. Yoğun karın insanın hareketini adeta olanaksız kıldığı bir günde, Şeme Şerik adlı ajanın telsizle ihbarını değerlendiren 1000'e yakın asker ve kontr-gerrilla, altı kişilik ulusal kurtuluş grubunu kuşattı. Bir gün devam eden çatışmada, faşist birlikler çaresiz kalınca, grubun bulunduğu evin etrafını mayınlayarak evi çökerttiler; üç devrimci şehit düştü, diğer üçü de yaralandı.

Yaralı halde kuşatmayı yaran Sabri Ok, mermileri bittiğinden ve aşırı kan kaybından takatsız kalınca esir düştü.

Faşist sömürgeciler, yaralı halde gülerce işkence ettiler. Yarasını bıçakla dişiler. Mustafa Çimen ve Ali Ozansoy gibi ihanetçileri üzerine saldılar.

Sabri Ok, direndi. İnsani onurundan ve ulusal kurtuluş onurundan zerre kadar taviz vermedi. Yaralı halde inanılmaz işkencelere dayandı. Haklı bir davayı temsil inancını her zor aletmeye yeteceğini bir daha gösterdi. Direniş; Butan da, Siirt'te, kendini tanıyan bütün alanlarda büyük yer etti.

20 Haziran 1985'te Diyarbakır 1. No'lu Askeri Mahkemesi tarafından 'idam cezasına çarptırıldı'.

Faşist sömürgeciliğin, direnen ulusal kurtuluş militanları ve yurtseverlerinin direnişini çarpıtması yeni değildir. 1980-84 arasında faşist-sömürgecilik, PKK militanlarının direnişini gizli tutmak için herşeyi yaptı. Dışarıya

yalan-dolan haberler yaydı. Sömürgeci basın bu rolü üstlendi. Her türlü ahlaksızlığı sergiledi. Fakat direnişin sesi, Kürt ulusunu sardı. Dünya halklarına ulaştı. Direniş, ulusal kurtuluş mücadelesinin ve insanlığın vahşete karşı bir altın dönemini oluşturdu.

M Hayri DURMUŞ, şu sözleriyle faşist-sömürgeciliğin işkencelerden ayrı olarak direnişçileri çökertme, direnişlerini gizleme oyunlarını

açıklamaktadır:

"... Zindandan dava dosyasına gönderilen yazılı açıklamalar işkence mahsulüdür. İftiradır. Beni, açıklama yapıyor diye bir odaya kapattılar. Kapı gözletleme mazgatından beni arkadaşlarıma gösterecek, 'Bakın M. Hayri açıklama yapıyor' denilerek, arkadaşlarımızı açıklamaya zorladılar."

Sabri Ok ve diğer bütün ulusal kurtuluş militanları,

şehit düşenler ve halen yaşayanlar, insanlığın en yüce değerlerini temsil etmekte.

Sabri Ok yoldaş, direnişlerinin halkın kalbünde ve ulusal kurtuluş mücadelesinde yaşıyor. Direnişin, faşist-sömürgeciliğe soylu kınımıza yön veriyor. Ne faşist basın, ne de başka bir güç, direnişini gizleyemez ve lekeleyemez.

Kimse direnişinle direnişimiz arasındaki bağları koparamaz.

Sömürgeci faşizm, ulusal kurtuluş direnişçilerini yargılayamaz. Ancak tarih yargı. Tarihlin hükmü direnişçi ve direnişin zaferi yönündedir. Mahkûm olan ve yenilecek olan, faşist Türk sömürgeciliğidir.

İtirafçı değilim

Yurtsever, demokrat milletimizin inanarak cezanın infazından (idam) önce size bulunduğum bu ricamı yerine getireceğinizle, anlayışla karşılayacağınızla şüphem yoktur.

Siyasi bir tutuklu olarak düşüncelerim, idealimlerim ve insanlık onurum uğrunda "yargılandığım" mahkemelerde idam "cezasına" çarptırıldım. Buçlamalara karşı 139 sayfa kapsayan siyasi savunma yaptım. İnandığım düşüncelerimden ve onurumdan gücüm oranında taviz vermemeye çalıştım.

Bence ihanet yasası olan "Pişmanlık Yasası'nı" kabul etmedim. Bu yüzden ki, aldığım idam "cezası" Yargıtay'da onandı ve dosyam, şu an, Meclis'te bekletilmektedir.

Her an infazımın gerçekleştirileceğini ve de kendimi ona hazırladığımı düşündüğüm bir sıra-

da Tercüman gazetesinin hakkımda "İtirafçı" diye haber yayımlaması beni gerçekten çok üzdü. 15 Temmuz tarihli sayısında hakkımda aslı astarı olmayan haber yayımlandı. Şayet hem itirafçı olas idim, siz de bilirdiniz ki, şu an bulunduğum koğuş, onur sahibi yurtsever ve demokratların bulunduğu koğuş değil, itirafçıların bulunduğu koğuş olacaktı.

Bu konuda sizden ricam, itirafçı olmadığım, tam aksine onurunu koruyan ve cezanın infazına hazır olan bir insan olduğumu derginizde bir tiki cümle ile de olsa haber olarak yazmanız.

İdam hükümlü bir insanın bu son isteğini, gerçek yurtsever ve demokratlığın gereği, gerekçe de meslek dürüstlüğü gereği yerine getireceğini inanıyorum tamdır.

En içten duygularıyla selamlar saygılar, yaşamınızda üstün başarılar dilerim □

SABRİ OK
E-TİPİ CEZAEVİ
6 KOĞUŞ/AYDIN

ONUR ABİDELERİ

Mahmut Tanrikulu:

"PKK örgütündenim ve örgütümün görüşleri doğrultusunda konuşuyorum. Bu cezaevinde, 1980'lerden itibaren PKK'nin önder kadroları bulundu.

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini yok etmek için, Kürdistan halkı üzerinde vahşet estirildi. Diyarbakır, Kürdistan için de önemli bir merkez durumunda olduğu için, pilot bölge seçildi ve vahşet uygulaması yapıldı.

"PKK'nin eylemleri kadın ve çocukları yok etmeye yönelik değildir. Ama maalesef kadın ve çocuk ölümleri olmuştur. Üzgün olarak öyle olayların vuku bulduğunu ve daha da bulacağını beyan etmek istiyoruz..."

"Bize eşkiya yakıştırmayı yapan Türk basını çağdışıdır. Askerlerimiz eşkiya değildir, gerilladır. Kadın ve çocukların öldürülmesinin sorumluluğu da, köy koruculuk sistemini getiren hükümettir." (Cumhuriyet)

Muzaffer Ayata:

"Bizler PKK'nin birer astıyız. Kendimizi hükümlü olarak görmüyoruz. Bizler savay esiriyiz." (31 Ağustos 1987, Tercüman)

Celalettin Delibaş:

"Bu bir savaştır. Bir gazetenin yazdığı gibi, kurşun adre sormaz." (31 Ağustos 1987, Tercüman)

Sakine Polat:

"PKK'yi yüreğinden destekliyorum ve zafere ulaşmamız yakındır." (31 Ağustos 1987, Türkiye)

Mehdi Zana:

"Ben halkımın mücadelesi için çalışıyorum. Bu nedenle çok mutluyum. PKK'nin mücadelesini de destekliyorum." (31 Ağustos 1987, Türkiye)

MEHDI ZANA - Eski Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana, tutuklu bulunduğu Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde PKK'nin eylemlerini desteklediğini söyledi. (Fotoğraf: UĞUR GÜNYÜZ)

Diyarbakır Askeri Cezaevi'nden manzaralar

Duvarlar konuşuyor

PKK militanları kendilerinin "savay esiri" olduğunu öne sürerek "Kürdistan'da savay kızıştığına bizi imha edecekler" dediler. Kadın ve çocukların öldürüldüğü katliam olayları ile ilgili olarak "katliamları istiyoruz" emiyoruz ama savay içinde böyle olaylar olur ve daha da olucaktır" biçiminde konuşuyor.

Cezanın tüm davaları savay dahil Türk bayrakları Atatürk ve Evren resimleri ve Türk'ükle ilgili çeyit slogan ve devaylar silme olarak değenim. Çayınıkla PKK militan olan tutuklular bu yazı ve resimlerin geçmekte kendilerine zorla yaptırıldığını savunuyor. FOSUN ÖZALAN'ın istisnaları

OKUYUCUYA,

Berxwedan, ulusal kurtuluşçu kitle gazetesidir. Faaliyetinin temelini kitlelerin eğitimi, örgütlenmesini, ulusal kurtuluşçu savaşını, bu savaşın tanıtılmasını, ve düşman ve işbirlikçilerinden korunmasını alır.

Kitle gazetesi, yurtsever kitlelerin destek ve kolektif çalışmasıyla gelişir. Berxwedan, bu konuda Türkiye ve Kürdistan'daki yayın organları arasında istisnai bir yer işgal etmektedir. Bu istisnai özelliği devrimci içeriği, tamamen kitlelerin olanaklarına dayanması, yüksek tirajı ve örgütlü karakteridir. Berxwedan'ın alanında sağladığı gelişme, sosyal-şoven ve işbirlikçi yayıncılığa karşılaştırılmalıdır.

Ancak sorunlarımız da vardır. Bunları sıralarsak:

Birincisi, Berxwedan olarak henüz ulusal kurtuluş savaşımızın pratiğine uygun bir etkinlik içinde olmadığımızı vurgulamak zorundayız.

İkincisi, pratiğimizin ancak çok azını basına yansıtabiliyoruz. Örneğin, gerçekleştiren eylemleri ya eksik ya da çok geç ulaştırabiliyoruz. Halbuki ARGK'nin eylem bilançosu verilenin çok çok üstündedir. Her ay çok sayıda çalışmayı yansıtamıyoruz. Aynı şekilde düşmanın vahşetini ve işbirlikçilerinin hünelerlerini yeterince yansıtamıyoruz. Bunlar örgütsel sorunlardır denilebilir, ancak yurtsever kitle olanaklarımızı daha duyarlı değerlendirdiğimizde, bu yetersizliği önemli oranda giderebilecek durumdayız.

Üçüncüsü, ciddi bir eksikliğimiz de dağıtım konusunda olmaktadır. Onbin kadar tirajlı çalışan Berxwedan, bu sayı ile Türkiye ve Kürdistan da en fazla basım yapan devrimci-yurtsever yayın organı unvanını elinde tutuyor. Fakat bu sayı ve dağıtım yeterli değildir. Avrupa da bile, henüz varmadığımız geniş kitle vardır. Sadece Kürdistan kitleleri değil, en yakın müttefikimiz Türkiye kitlelerine daha çok varmalı, demokratların Berxwedan'a katkılarını daha fazla sağlamalıyız. Berxwedan, bir yurtsever-devrimci ilişki kanalı olmalıdır.

Dördüncüsü, emperyalist çevrelerin maddi desteği ile çıkararak zehir saçan işbirlikçi küçük-burjuva milliyetçiliğin maskesini daha etkin düşürmeli, ideolojik-politik teşhirlerini yoğunlaştırmalıyız. Yurtseverler pratik olarak sarfettikleri enerji ve çabayı, Berxwedan'a o düzeyde yansıtamamaktadırlar.

Çoğaltabileceğimiz bu yetersizliklerimizi aşmak zorundayız. 15 günlük bir Berxwedan, yeni sorunlar yaratmaktadır. Bunların bilincindeyiz. En azından daha etkin haberleşme, dağıtım, daha sıkı çalışma ve ilişki zorunludur.

Buna göre okuyucularımızdan Berxwedan'ın güçlendirilmesi hedefi doğrultusunda şu konularda çalışma seferberliğine katılmalarıdır.

1. Berxwedan'a konu olacak (eylem, yürüyüş, miting, toplantı, düşman baskısı, işbirlikçi ve sosyal şovenlerin faaliyetleri vb.) haberler en kısa sürede Berxwedan'a ulaştırılmalıdır. Çoğu haber zamanında ulaştırılmadığı için değerlendirilememektedir...

2. Her bir yurtsever okuyucumuz, Berxwedan'ın aktif bir dağıtıcısı olmalıdır. Berxwedan'ı, sömürgecilik, sosyal-şovenizm ve işbirlikçi milliyetçiliğe karşı bir silah olarak kullanmalıdır...

3. Berxwedan'ı haberle, tarihe, kültüre, sömürgecilik vb. ne ilişkin her konuda belge, resim, şiir, karikatür vb. ile güçlendirmelidir. Böylelikle her okuyucu, hazırlanacak çeşitli araştırmalarda yer edinebilir.

4. Her okuyucumuz, ilişkin bütün konularda yazı yazmayı hedeflemeli, görüşleriyle gazetenin fonksiyonunu güçlendirmelidir.

5. Her çalışma gibi, Berxwedan çalışması da öneri ve eleştirilerle güçlenir. Bu nedenle, her okuyucumuzun özellikle eleştirilerini ve önerilerini iletmesini bekliyoruz. Kolektif bir organ olan Berxwedan, ancak bu yolla güçlenebilir.

6. Okuyucularımız, gazetede yayınlanmak teminde olmasa da ulusal kurtuluşçu ilgilendiren her konudaki mektuplaşmalarını daha da arttırmalarını bekliyoruz.

7. 15 günlük Berxwedan dağıtım zorlukları doğuracaktır. Uzaklardaki okuyucularımız Berxwedan'ı süreci içinde takip etmeleri için abone yöntemini izlemeleri daha kolaylık sağlayacaktır.

Berxwedan Yazı Kurulu

ZAFER AYINDA ARGK HER YERDE VURDU

Sömürgeci Ordu Birliklerine Karşı Gerçekleştirilen Eylemler

14 Ağustos 1987, Nusaybin: Akarsu-İkayardı'da kuşatmaya alınan bir ARGK grubu düşmana çok sayıda kayıp verirdi. Sabri KARATAY ve Resul adlı ARGK militanları şehit oldular

14 Ağustos 1987, Çukurca: Çıralı köyünün Sarp mezrasına konumlanan bir faşist-sömürgeci birliğe yapılan saldırıda çok sayıda asker öldürüldü. Eylemde komutan ve askerler yerlerini terk ederek kaçtılar. Genelkurmaylık bu olayı da 2 asker yaralandı şeklinde yansıttı

14 Ağustos 1987, Şırnak: Düşen bir düşman helikopteri tamamen yanarken içindeki subay ve askerler yanarak öldüler

15 Ağustos 1987, Çukurca: Çukurca'da üç araçlı bir askeri konvoyu yapılan saldırı, geniş bir alanda verilen ve iki saat süren çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken, bir araç tamamen tahrip edildi

20 Ağustos 1987, Uludere: Şivet (Ballı) düşman karakoluna gerillalar saldırı düzenlediler. Sabaha kadar karakolu ateş altında tutan ARGK gerillaları karakol yoluna mayın döşediler. Mayına düşen bir düşman aracındaki biri üstegmen 2 asker öldü, 5'i de ağır yaralandı, araç ise tamamen yanarak tahrip oldu.

20 Ağustos 1987, Dersim: Şehir merkezinde polis otosuna yerleştirilen bombanın infilak etmesiyle araç tamamen tahrip oldu

22 Ağustos, Van-Edremit: Jandarma takımı komutanlığı ateş altında tutuldu. Van Valisinin yazlık evine saldırıldı. Roketlenen düşman birlik binasında, düşmanın kayıpları

gizli tutuldu. Gerillalar askeri saldırıyı siyasal eyleme dönüştürdüler. İntikam sloganları altında bildiri dağıtarak şehri terkettiler

25 Ağustos 1987, Cizre: Bakartan mezrası dolaylarında faşist-sömürgeci özel tim birlikleriyle ARGK güçleri arasında meydana gelen şiddetli çatışmada, sayı ve donanım üstünlüğüne sahip düşman timleri bozguna uğratıldı. Sömürgeciler kayıplarını bir yaralı olarak yansıttılar

25 Ağustos 1987, Bingöl-Kığı: Vedisu nahiyesi civarında bir ARGK birliği ile sömürgeci ordu birlikleri arasındaki çatışmada, ulusal kurtuluş güçlerimiz kayıp vermezken düşmanın kayıpları büyük oldu. Sömürgeciler kayıplarını bir er yaralandı şeklinde gösterdiler. Yaralı er hastanede öldü. Ancak halktan alınan bilgilere göre helikopterlerle Diyarbakır'a çok sayıda ölü ve yaralı taşınmıştır

26 Ağustos 1987, Hazro:

ARGK birlikleri şehri basılar. Askeri binalar, mahkemeler, kaymakamlık, hapishane ateş altında tutuldu. Faşist birliğin komutanı Selçuk Acar öldürüldü. Diyarbakır'a altmış kilometre mesafedeki Hazro, saatlerce kuşatma altında tutuldu. Şehirde bildiri dağıtılan, "Yaşasın PKK, ERNK, ARGK" sloganları atan gerillaların siyasal gösterisine halk da iştirak etti. Gerillalar, çok sayıda askeri malzeme ve doküman olarak şehri terkettiler

Ertesi gün öldürülen faşist subayın cenazesi kaldırıldı. Gerillalar, askerler halka saldırdılar. Faşist ordu askerleri hal-ka "Çekilin katiller" diyerek, tüm Kürt halkına düşmanlık

larını açık sergilediler.

29 Ağustos 1987, Bingöl:

Kuruçay'da operasyon halindeki bir düşman aracı devrildi. Araç tahrip oldu. 1 asker öldü, 4'ü yaralandı.

2 Eylül 1987, İdil:

22 Sınır Taburuna asker taşıyan düşman aracı mayına çarparak tahrip oldu. Birı astsubay iki asker ölürken, oniki asker yaralandı.

8 Eylül 1987, Şemdinli:

PTT Radyolingistasyonuna giden bir askeri konvoyu, gece saat 20.00 dolaylarında ARGK gerillaları pusu kurdular. Bir saatte fazla devam eden çatışmada iki düşman aracı tamamen tahrip edildi. İçindeki çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı. Sömürgeci ordu kayıplarını gizleyerek 4 er yaralandı şeklinde verdiler.

Şemdinli yoluna ARGK birlikleri pusu atıldılar. Olayı duymalarına rağmen, sömürgeci güçler olay yerine gidemediler. Ancak sabahleyin helikopterlerle ölülerini toplayabildiler

Eylemde hiçbir kayıp veremeyen ARGK gerillaları bölgedeki denetimlerini geceleri sürdürmeye devam ediyorlar.

8 Eylül 1987, Midyat-Ömerli:

Bir düşman aracı mayına çarparak devrildi. Araç tahrip olurken, 9 asker yaralandı

10 Eylül 1987, Dersim:

Şehrin girişinde kurulan pusuya düşen bir polis otosu tahrip edildi. İçindeki polisler ya öldü ya da yaralandı. Sömürgeciler, her defasında olduğu gibi, 2 polis yaralandığını söyledi. Son iki ayda Dersim şehir merkezine düşman birliklerine karşı yapılan saldırılarla Dersim'in sömürgecilerle mezar olacağı iyice ortaya konuldu

30 Ağustos 1987, Diele:

Başköy-Çaylıdere köyünde daha önce yaptığı ihbarla Diyarbakır şehir merkezinde iki devrimciyi şikayet ederek 6-lümlerine neden olan hain Şevket Akçay ölümle cezalandırıldı

1 Eylül 1987, Derik:

Balova köyünde devrimci kardeşini sömürgecilere teslim eden ve daha önce sömürgecilerle girdikleri çatışmada şehit düşen üç devrimcinin bulunduğu yeri ihbar eden Seydo Abak ve karısı Enise Abak ölümle cezalandırıldılar

Sömürgeci Talan Tesislerine Saldırı ve Mayınlamalar Sonucu Milyarlarca Lira Zarar

16 Ağustos 1987, Tatvan:

Tuğ. Kayataş ve Sahil mahallelerinde ERNK birlikleri geniş çaplı dağıtıldı. Türk ordu erlerine yönelik bildiri, geniş etki yarattı. Panik içinde olan sömürgeciler, 19 yurtseveri tutukladılar.

Bu arada alınan haberlere göre başta gençlik olmak üzere şehir yığınları arasında ulusal kurtuluşçu propaganda ve örgütlenme faaliyetleri yoğunlaşmıştır. Sömürgeciler son aldıkları tedbirlerle baskıların daha da arttırdılar. "Terörizme karşı önlem" adıyla kimlik sorma ve arama uygulamalarını arttırdılar

20 Ağustos, Bingöl-Genç:

Suveren nahiyesi civarında Haydarpaşa-Tatvan demiryoluna döşenen mayına çarpan askeri donanım ve malzeme taşıyan bir yük treni büyük ölçüde tahrip oldu

21 Ağustos 1987, Lice:

Dal mezrasında DSİ 10. Bölge Müdürlüğüne ait, askeri amaçlarla yol yapan operasyon birliklerinin bir karakolu olarak kullanılan şantiyeyi basan ARGK gerillaları 1 dozer, 1 sondaj kulesi, 1 sondaj makinesi, 1 kompresör 1 jip ve 4 karavan tamamen yakarak tahrip ettiler

23 Ağustos 1987:

Nusaybin-Haydarpaşa demiryolu iki defa mayınlandı. Mayınlardan ilkinde çarpan bir yük treni büyük oranda tahrip oldu.

23 Ağustos, Bingöl-Genç:

Demir-fosfat işletmesi basıldı. İşçilerle toplantı yapıldı. Talan makinaları tümüyle yakılarak tahrip edildi

25 Ağustos 1987, Cizre:

Çağlayan köyü DSİ şantiyesi basıldı. 250.000 TL kamulaştırıldı. Şantiyenin tüm araç ve aletleri tahrip edildi. Eylem yerine gelen ordu birlikleriyle meydana gelen çatışmada bir asker öldürüldü. Eylem alanına gelen yola mayın döşendi. Mayına çarpan bir araç tahrip oldu

25 Ağustos 1987, Dersim-Ovacık:

Köy Hizmetleri Canbulak köyü İl Müdürlüğüne ait 700 milyon değerinde iki dozer tamamen tahrip edildi.

27 Ağustos 1987, Şenkaya:

Aydoğdu köyündeki orman işletmelerine ait şantiyeyi bas-

san ARGK birliği, şantiyeyi içindeki araçlarla tahrip etti

27 Ağustos 1987, Adıyaman-Çelikkhan:

Çad baraj inşaatı şantiyesi basılarak iş makinaları yakılmak suretiyle tahrip edildi

9 Eylül 1987, Pervari:

Oşyan (Doğan) nahiyesi ile Omyanus köyü arasında pusu kuran ARGK gerillaları üç aracı yakılar. Araçlarda bulunan çeteler çatışmadan kaçtılar. Söz konusu araçlar Şırnak-Avyan (Dereler) köyünde yapılan karakola malzeme taşıyorlardı. Kamyonların sahibi faşist ordu ihalelerini alan Kuzu Ticaret in sahibidir. Ayrıca uyarılara rağmen çeteleri taşıyan şoför Remzi Kırboğa cezalandırıldı. Eylem yerine mayın döşendi. Mayının infilak etmesiyle çok sayıda kontr-gerilla ve çete yaralandı.

Devam eden sömürgeci ekonomik ve askeri tesislere yönelik eylemler yaygınlaşıyor. Sömürgeciler, şehirlerde bu yönlü önlemler alma yoluna gidiyor. Gazeteler, "Mardin yolları PKK mayını dolu" başlıklarını attılar. Mayınlar ve ekonomik sabotajlar, sömürgeci-faşizme büyük bir maddi darbe olup, doğrudan ekonomik bunalmış derinleştirirken, askeri operasyonları da bir yığın ulaşım sorunlarıyla karşı karşıya bırakıyor. Son dönemde operasyon birlikleri mayınlarla çarpmak için önlerinde sivil araçları hareket ettiriyorlar. Bunların da mayına çarpması kaçınılmaz oluyor.

Sömürgeciler iyi bilsin ki, Kürdistan'daki askeri, siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel vb. her türlü varlığı olan kurum, araç ve insan olarak halkımızın düşmanlarıdır. Ve bunlar ARGK'nin imha hedefleridir. Halkımızdan zorla alınan her şeyi zorla alacağız. Hem de kat kat fazlasını ödeterek.

Şehir Kitleleri Ulusal Kurtuluş Eyleminde

30 Ağustos 1987, Mardin:

Duvarlara ulusal kurtuluş sloganları yazıldı ve pankartlar asıldı

7 Eylül 1987, Dersim-Mazgirt:

Adliye binası bombalanarak tahrip edildi. Oy sandıkları tahrip edildi.

Dersim-Ovacık:

Cevizlidere, Topuzlu, Karataş, Söğütü, Karaoğlu, Ergazi, Doludiken, Garipuşağı, Nanaşağı, Halitpinar, Aslica ve daha pek çok köye ait referandum oy sandıklarını ilçeye götüren araçlar durdurularak sandıklar tahrip edildi.

Mardin, Diyarbakır, Siirt ve Hakkari'de 200 ün üzerinde oy sandığı gerilla baskınları nedeniyle ilçelere ulaştırılmadı.

ARGK Milisliği Yaşatmamaya Kararlı

9 Ağustos 1987, Pervari: Oşyan (Doğan) nahiyesinde silah almakta direnen Yakup ve Sadi Bek adlı hainler ölümle cezalandırıldı.

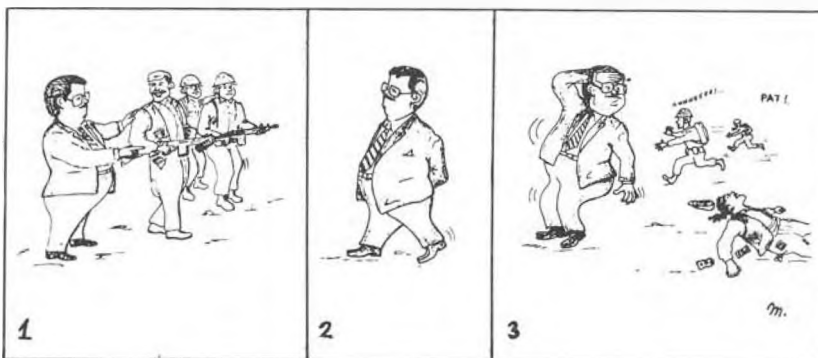
16 Ağustos 1987, Derik:

Ulutaş-Kelek mezrası, yurtsever olan ve silah almamakta direnen bir alanda silah alan ve bütün uyarılara rağmen çetecilikten vazgeçmeyen Salih ve Mehmet Çelik öldürülürken, Şexmus Çelik ağır yaralandı. Sömürgeci milislerin silahları alındı

20 Ağustos 1987, Erub:

Kılıçkaya köyünün Mille mezrasını basan ARGK birlikleri alanın özgün çete başları olan Şahin Sever, Ömer Baykara ve Şükrü Narin adlı hainler ve yakınlarından oluşan 25'ini ölümle cezalandırdılar. Çetelerin silahları ve köyün telsizini alan gerillalar, bu eylemle alandaki çeteciliği adeta çökerttiler. Söz konusu çete grubu, aralarında Mehmet Oktay adlı ulusal kurtuluş militanı da dahil çok sayıda yurtseverin kanına girmişlerdi.

21 Ağustos 1987, Midyat: Kerboran (Dargeçit) nahiyesinde muhbir Şexmus Arık

Binlerce ERNK'li Yurtsever Görkemli Bir Mitingle, Faşist Türk Sömürgeciliğini Lanetledi

KÖLN-ALMANYA:

● Feyka-Kürdistan'ın "12 Eylül protesto yürüyüş ve mitingine katıl" çağrısına uyan, Almanya'nın dört bir yanından ERNK'li yurtsever kitleler, yürüyüşün başlangıç alanına daha sabahın saat 7'sinde gür sloganlarla akın etmeye başladılar. Kitleler Cephe birlikleri olan İşçi, Kadın, Gençlik Birlikleri kortejlerinde yerlerini aldılar ve "Biji Serok APO!", "Kahrolsun sömürgeci-faşist eunta!", "Vur gerilla vur Kürdistan'ı kur!", "Kürdistan'a dönüm düşmanları kovalım" ve "Biji PKK-ERNK-ARGK" sloganlarını sık sık haykırarak coşkulu ve görkemli bir tablo meydana getirdiler.

Saat 11.30 da, başlangıç alanında miting alanına doğru harekete geçen binlerin oluşturduğu görkemli ARGK gerillaların temsilen giyilen askeri elbiseli gruplar, Kürdistan kadınlarının giydiği renge renk mihni giysiler ve sadece çocuklardan oluşan kortej ile yürüyüş daha dikkati çekiyordu. Yürüyüş yaklaşık 2 saat sürdü. 4 kişilik sıralar halinde ilerleyen aralıklarla yürüyüşün yurtseverlerin yürüyüşünün başı miting alanına varırken, arkası daha yeni başlangıç alanından çıkıyordu.

Büyük bir disiplin ve coşku içinde geçen yürüyüşte kadınlar kortejinin, tüm kortejlerden daha fazla içten ve canlı sloganları yürüyüşte katılanların da ilgisini çekiyordu. Bu coşkulu tablo karşısında birçok Kürdistanlı, "Bu coşku ve öfke selini hangi güç durdurabilir?" diyerek sevinimi dile getiriyordu.

● Yürüyüş miting alanına da toplandıktan sonra, Tertip Komitesi'nin oluşturulan programla miting sürdürüldü. İlk mesajı ERNK sözcüsü sundu. "Türk faşist rejimini protesto etmek ve yedi yıldır en aman-sız koşullarda faşist sömürgeciğe karşı sürdürülen ulusal kurtuluş savaşına bu alandan destek vermek her insanlık görevidir" diyen ERNK sözcüsü, Kürdistan'da gerilla savaşının vardığı boyut, faşist Türk sömürgecileri, emperyalist destekçileri ve sosyal şoven ile sahte milliyetçi usaklarını somucuz saldırı ve kompolarını açıklayarak, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Güçsüzmüze gerekerek bütün dünyaya haykırıyoruz:

● Aynı gün (12 Eylül 1987) Köln'de, Feyka-Kürdistan la aynı platformda, sektör tavırlarından ötürü yürümeyen Türk sol gruplarından Partizan, Dev-İşçi, Dev-Genç, Halkın Kurtuluşu, TKP (B) TPKP, Leninist Kanat, TSK'nin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Almanya'da bulunan yüzbinlerce Türkiyeli emekçiye rağmen, ancak 1000 kişilik bir katılım sağlayabildiler. Ayrıca elimize geçen haberlere

Bizi, kenti yolumuzdan çevirmeye hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Hain ve usak ta-kımıyla sömürgeciler ve emperyalistlerin, terörizm yay-garaları bize tek bir geri adım bile attıramayacaktır. Savaşın ağızlarıyla, mücadele-mizin en çekişme gününü bekleyenlerin bütün heves-lerini kursaklarında biraka-cakız. Hain emekçi halkımız-la birlikte yapacağız."

ERNK sözcüsü konuşma-sının sonuç bölümünde ise, Kürdistanlı yurtseverlere şu çağrışı yapıyordu: "Tüm gü-cümüzle bu mücadeleye omuz verelim! Ulusal Kurtuluş Cep-hemizin şanlı bayrağı altında toplanarak, faşist sömürgeci-liğe, onun destekçilerine ve usaklarına kıymızı ve öfke-mizi haykıralım!"

● FKBD' adına mesaj su-nan sözcü ise genel gelişme-le birlikte yürüyüşün an-lamı ve önemi üzerine açıkla-malar yaptı. Ve FKBD güc-lerinden SVP'nin mesajı su-nuldu. FKBD'nin günün anlamı üzerine bildirisi dağıttı.

● Protesto yürüyüşü mi-tinginde, kuruluşu yeni ge-reçleştirilen temel Cephe bir-liklerinden YKWK (Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği) ve kuruluş çalışmalarını son aşamasında olan YJK (Kür-distan Yurtsever Kadınlar Bir-ligi), YNK (Kürdistan Dev-rimci-Yurtsever Gençlik Bir-ligi) bildirilerini dağıtarak, birer mesaj da sundular.

● Ayrıca, Alman demok-ratları ve ilerici grupları da, yürüyüşte dayanışmaçı olarak katıldılar.

● HUNERKOM sanatçıla-rı mitingde sunulan mesajlar arasında skeç sundu ve türki-le şifirler okudular. Mitingin sonlarına doğru HUNER-KOM'un bir folklor ekibi birbi-rinden güzel oyunlar sergile-yerek büyük alkış topladı. Ve folklor gösterisiyle, gele-neksoleşen bir 12 Eylül ü pro-TESTO yürüyüşü daha geride bıraktı.

Sömürgeci-faşist euntanın 7. yılını protesto etmek ama-cıyla gerçekleştirilen protesto yürüyüşünde ortaya çıkan görkemlilik ve kitlesellik bir daha şu gerçeği ispatladı: Kaybeden sömürgecilik ve emperyalist destekçileri; kaza-nan ise PKK-ERNK-ARGK önderliğinde savaşan Kürdis-tan halkı olacaktır.

göre, bu güçler ilk kortej ve konuşma sırası için ("kim önce yürüyüşecek ve konuşacak"), aralarında anlaşmazlık ve kavgaya çıkmıştır. Bunun, Türkiyeli demokratlar, Türk sol gruplarının eiddi-yetsizliği olarak değerlendirdiler. Türk sol gruplarının bu işler acısı durumu taşınmaz zaferini değil, bu güçlerin tükenmişliğini, çürümüşlüğüne ve halktan ne denli koptuğunu göstermektedir.

Alman Polisinin Tüm Saldırı ve Engellemelerine Rağmen Yurtsever Kitleler Feyka-Kürdistan'ın Çağrısına Uydular:

"ARGK İLE DAYANIŞMA GECELERİ" COŞKU İLE KUTLANDI

15 Ağustos'ta Frankfurt'ta yapılması gereken geceyi Alman devleti önlemek istedi. Alman polisi önceden tüm işlemleri tamamlanarak tutulan salonu sahibine baskı yaparak HUNERKOM'a verilmemesini engelledi. Neden bel-liydi, Alman devleti, Türk sömürgeciliği ile işbirliği yapı-yor, verdiği sözü yerine getiriyordu.

Direnişçi halk yaratıcıdır. Kararlı kitleler 15 Ağustos'un yıldönümüne denk düşen da-yanışma gecesi açık havada yaptılar. 1000'in üstünde katılı-m sağladılar.

Bochum'da yapılması plan-lanan geceyi de aynı şekilde Alman polisi yasakladı. 22 Ağustos'ta gecenin düzenlene-ceği salonu yüzlerce Alman polisi saatlerce kordon altında tuttu. Türk basını hemen Al-man polisinin hünerlerini ya-zarak yurtseverleri şaşırtma-yı hedefledi, geceye katılımla-rını önlemeye çalıştı. Fakat bunlar gecenin yapılmasına ve 2000'e yakın yurtsever kitlenin Bocholt'taki geceye katılımını önleyemedi.

1987'nin ARGK ile son da-yanışma gecesi Batı Berlin'de 29 Ağustos'ta 700'ün üstünde bir katılımla gerçekleşti.

Glessen, Bocholt ve Batı Berlin'de yapılan dayanışma geceleri, yurtseverlerin kay-naşma, kararlılık, direniş alanı oldu. Gecelerde günün önemi üzerine siyasal konuş-malar yapılarak ARGK ye ve

eylemiden eyleme koşan parti-zanlara, savaşçılara direniş selamı yollandı. Direniş şehit-leri, bağlılık sloganları, konuş-malar ve saygı duruşu ile anıldı.

HUNERKOM, direnişçi ulu-sal-yurtsever kültürümüzden zengin örnekler sundu. **Koma Bersweden** marşları söyledi, davul zurna eşliğinde halk müziği örnekleri gecenin an-lamıyla kaynaştırılarak sunul-du. Halk ozanlarının sunduğu direniş türkülleri, kitlelerin sloganları ile kaynaşarak ge-ceye daha da bir renk kattı. ARGK'ye yurtsever halkımı-zın destek ve katılımlarını ifade eden temsiller sunuldu. Ayrıca bölgesel korolar geceyi daha da güçlendirdiler.

Bocholt'ta ARGK'nin ölü-m-suz komutanı Mahsum KORK-MAZ üzerine şır okuyan yedi yaşındaki bir çocuk, Kürdis-tan çocuklarının gelecek yo-lunu net gösteriyordu. Bu an-kitleleri coşturdu.

Bağış kampanyaları ardın-dan, ulusal birlik yolunda kul-

leselliği ve PKK Önderliğine bağlılığı ifade eden "Apo Hate Hilvanê" türküsünün hep bir ağızdan, tek yumruk halinde söylenmesiyle geceler başa-riyle sonuçlandı.

Hollanda-Arnheim: 15 Ağus-tos '87 tarihinde 400'ün üstün-de yurtsever ve çok sayıda Hol-landa dayanışmacı demokrasi 15 Ağustos Atılımını kutladılar, devrim şehitlerini anıldılar.

Devrim şehitlerinin poster-leri, ERNK, ARGK bayrakları ile donanan salonda siyasal konuşmalar yapıldı. Halk yurt-sever kültürümüzden marş-lar türküler ve halk oyunları sunuldu. Köylü gençliğin ARGK'ye katılımı temsil ola-rak sergilendi. "Yaşasın ERNK-ARGK!", "Mazlum, Kemal, Hayri halk savaşçı yo-lunda ileri!", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!", "ARGK komutanı Mahsum Korkmaz ölümsüzdür!", "Biji Serok APO!" sloganları kitlelerin dayanışma ve kararlılığını ifade ediyordu.

Atina ve Brüksel'de ERNK Basın Toplantıları

ERNK-Avrupa Temsilciliği, 15 Ağustos Atılımının 3. yıldönümü vesilesiyle, Belçika'nın başkenti ve Yunanistan'ın başkenti Atina'da gerçekleştirdiği basın toplantılarında, Kürdistan'da son bir yıllık savaşın bilançosunu verdi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin durumunu anlattı.

Basın toplantılarında ERNK sözcüleri şunları açıkladılar:

15 Ağustos 1986'dan bu yana ARGK yaklaşık 500 eylem gerçekleştirmiş ya da çatışmaya girmiştir. Bu eylemlerde 400 kadar Türk asker-i (subay, er, MIT mensubu,

kontre-gerilla elemanı vb.) ve bir kadarda mülts-çete ölüml-e cezalandırılmıştır. Bu süre zarfında ekonomik hedeflere yönelik saldırı ve sabotajlarda büyük bir artış olmuştur. Gerçekleştirilen 50 dolayındaki bu nitelikli eylemler, sömürgeci-liğin ekonomik sömürü kurum ve araçlarını milparlerece hırs-zar vermiştir."

Basın toplantılarında, Türk ordusunun çıkmazı, genel va-bilitik uygulaması Türk devle-

tinin Kürt işbirlikçileri daha fazla devreye sokma çalışma-ları, Avrupa'da Türk devleti-ne destek amacıyla, çeşitli Avrupa devletlerinin baskıları örnekleri ile açıklandı.

Basın-yayın kuruluşları basın toplantılarına büyük ilgi gösterdiler. Yunan ve Belçika basını dışında, Hollanda radyosu, Amerika'nın sesi radyosu, Türk basını muhabirleri toplantıya katıldılar. Ulusal kurtuluş savaşının gelişimi üzerine çeşitli sorular sordular. Toplantıların metni bas-sın yayın kuruluşlarına dağı-tıldı. Basın-yayın kuruluşları toplantıyı geniş boyutlu ver-diler.

15 Ağustos Şanlı Atılımı, Libya'da Kürdistanlı İşçilerce Kutlandı

Ulaşım sorunu, şirketlerin baskısı ve ücretlerin işçilere karşı tehdit olarak kullanılması vb. engelleyici nedenlere rağmen, 850 civarında yurtsever işçi, 21 Ağustos 1987'de yapılan geceye katıldı.

Geceyi direniş ve dayanışma sloganlarıyla kutlayan yurtseverler, **Bersweden** vasıtasıyla yayınlanmak üzere özetle şu mesajı yolladılar:

15 Ağustos Atılımı, teslimiyet ile direnişin; sahtelik ile gerçeğin; usaklık ile yurtseverliğin; reformist işbirlikçilik ile devrimci yurtseverliğin sınırlarının kesin olarak çizilip, birbirinden ayrıldığı dönüm noktası olmuştur. Herkes, yer alacağı safları belirlemek zorunda kalmıştır. Bütün Kürdistan emekçileri gibi, biz Libya'daki Kürdistanlı işçilerin safları, direnişin, gerçeğin, yurtseverliğin ve devrimci-liğin saflarıdır. Bu nedenle, ARGK savaşçılarını bir daha selamlıyoruz. "Herşey Bağımsız ve Özgür Bir Vatan İçin", hepimizin şiarıdır. "Biji PKK, ERNK, ARGK."

● Sol Birlik, sömürgeci Türk euntasını protesto etme-di. Sadece birkaç kişiyle Ham-burg ve Düsseldorf Türk konsoloslukları önünde bilgilendirme masası açtılar. TKP masyatındaki Sol Birlik bu tavsiyaları ne lazımsız darılsın, ne de halk gibi bir ikiyüzlülük sergiledi. Herici-demokratlar, "Acaba TKP, el altından Türk laşizmiyle, yasallaşmak için görüşmeler mi yapıyor?" diye-rek, TKP'nin bu olumsuz tav-rını lanetlediler.

NATIONS
UNIESConseil Economique
et Social

BM İnsan Hakları Komisyonu nedir?

BM, Ekonomik ve Sosyal Konseyi, aralarında ezilen halkların da sorunları —sorunu sosyal gerçeğiyle— alır—olmak üzere dünyanın her tarafındaki insan haklarını savunur, araştırmalar yapar, raporlar hazırlar, soruşturmalar açar.

Komisyon "İnsan hakları evrensel beyanamesi"ni temel alır. Komisyon alt komisyonlarla çalışır. Alt komisyonlar hazırladıkları raporları üst komisyona verirler. Üst komisyondan geçen raporlar ancak bu yolla BM genel oturumları ve Güvenlik Konseyinin gündemine gelirler.

Kademeli bir süreçten geçen raporların teşhir ve tecrit ağırlığı vardır. Söz konusu kararı çıkaran halk ve güç, halklar arası dayanışma ve siyasal destek için önemli bir uluslararası mevzu kazanmış olur.

Komisyon kararları BM'ye üye her devleti bağlar. Bu nedenle de komisyon iddialarına muhattap devlet cevap vermek zorundadır.

BM Ekonomik ve Sosyal Konseye bağlı alt komisyon her yıl Ağustos ayında BM'nin Cenevre merkezlerinde toplanır. Alt komisyonun BM tarafından atanan 26 bağımsız üyesi —bunlar tarafsız bülrokratler olmaktadırlar— yanında, gözlemci olarak üye devletler, ulusal kurtuluş hareketlerinin yanı sıra NGO (non-governmental organizations) denilen hükümetlere bağlı olmayan BM'nin tanıdığı insan haklarıyla ilgilenen ve bu konuda çalışmalar yürüten "Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü)", "Human Rights Advocates (İnsan Hakları Hukukçuları)", "Anti-Slavery Society (Anti-köleci Birlik)", "International League for Rights and Liberation of Peoples (Halkların Hakları ve Kurtuluşları İçin Uluslararası Birlik)" vb. örgütlerdir.

Yalnızca birinci grubun ay kullanma hakkı vardır. Diğerlerinin söz ve rapor hakkı vardır. Yine de alt komisyonun genellikle insan haklarıyla ilgili NGOların raporuna bağlı kaldığı söylenebilir.

Kürdistan sorunu ne zaman alt komisyona geldi?

İnsanlığın yüzkarası Türkiye; Güney Afrika ve İsrail'le beraber sürekli komisyonun gündemindeydi. Alt komisyona sunulan raporlar —NGO ya ait— da Kürt halkının sorunlarına her yıl belli ölçüde değinilir. Faşist sömürgecilik temsilcileri, bütün hünerlerini sergileyerek, komisyon çalışmalarını hıfzılmaya çalışırlar. Nitekim bu defa da "Kürtler BM'ye saldıracaklar" yalanını yayıp komisyon çalışmalarını etkilemeye çalıştılar. Çabaları sonuçsuz kaldı.

Anti-faşist Platform Kuruldu

BWK (Alman Komünistler Birliği), Volksfront, FAU/R, FAU-HD(A), Av.'da Dev-Genç, Feyka-Kürdistan, Kivirmek, Cephe, Kurtuluş Yolu, TSK-DK'den oluşan çeşitli Alman, Türkiye ve Kürdistan anti-faşist, demokrat, yurtsever-demirici güçler şu ilkel etrafında anti-faşist platformu oluşturdular:

"I- Türk faşizmini teşhir etmek

a) Bizler rejimin cezaevlerinde işkence, baskı ve vahşetini geniş bir kamuoyu nezdinde teşhir etmek, tutuklu ve yakınları ile dayanışmayı örgütlemek istiyoruz. Bizler cezaevlerinde koşulların araştırarak, tutuklularla konuşarak sonra geniş raporlar hazırlayan uluslararası komisyonların oluşturulması için çaba sarfedeceğiz.

b) Biz Türkiye'de rejime karşı kitle muhalefeti destekliyoruz, maruz kaldığı baskılara karşı olup Türkiye'deki kitle mücadelesiyle uluslararası dayanışmayı örgütleyeceğiz.

c) Rejimin Kürdistan'daki direnişine karşı geliştirdiği özel savaş (operasyonlar, suikastlar, tutuklamalar, psikolojik savaş vs.) teşhir edip direniş ile dayanışmayı geliştireceğiz.

d) Biz Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan diğer ulus ve azınlıkların maruz bırakıldığı her türlü baskıları ve mecburi asimilasyon uygulamalarını kamuoyu nezdinde teşhir edeceğiz.

II- Türkiye'nin AET ile işbirliğini teşhir etmek

AET daha henüz Türkiye'nin mücahatibini yanıtlamış durumda değildir. Bu konuda nasıl karar verilirse verilsin, şu kesindir: Türk geniciliği Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı sürdürdüğü baskı politikası için AET ve Batı Avrupa emperyalistlerinden destek aramakta. Batı Avrupa emperyalistleri Türkiye ve Kürdistanlı işçi ve köylüleri sömürmek ve Türkiye üzeri Ortadoğu'ya yayılmayı amaçlamakta. Bu nedenle Türkiye'nin AET'ye üye olması Türkiye ve Ortadoğu halkları için bir tehdit oluşturmaktadır. Bizler Türk geniciliğinin ve Batı Avrupa emperyalistlerinin amaçlarını teşhir etmek, ona karşı mücadele vermek ve böylece bir gelişmenin tehlikelerini kamuoyu nezdinde açıklamak istiyoruz. Türkiye'de faşizmin meşrulaştırılması çabalarına karşı en geniş çevrelerin desteğini arayacağız.

III- Türkiye ve FAC'ın işbirliğini teşhir etmek

Türk faşizmi, FAC ve Alman imparatorluğunun tarihsel olarak Türkiye ile var olan ilişkilerinden dolayı FAC ile özel ilişkilerine büyük umut bağlamıştır. Alman emperyalizmi her zaman ülkenin zenginliklerini elde etmek ve Türkiye yardımı ile Ortadoğu sahasında belirleyici bir güç durumuna gelmek için Türkiye'deki egemenlere, düzen güçlerine sömürgeci ve baskıcı güçlere destek sunmuştur. Bu çıkarlar günümüzde de FAC'ın politikacıları, Türk geniciliğinin FAC'a yönelik politikasını belirlemektedir. Biz bu iki hükümet arasındaki işbirliğe karşı bazı somut durumlarda mücadeleyi amaçlıyoruz:

a) FAC'ın Türkiye'ye yardımı durdurulmalıdır. FAC'ın sunduğu askeri yardımlar, özel timlerin eğitilmesi, verilen krediler ve siyasal destek sona erdirilmelidir.

b) Biz FAC emperyalizminin Türkiye'deki olan çıkarlarını teşhir edip onlara karşı mücadeleyle amaçlamaktayız.

c) Federal Cumhurbaşkanı R. von Weizsäcker, cunta şefi cumhurbaşkanı ve eski general Kenan Evren bir devlet ziyareti için Türkiye'ye davet edilmiştir. Böylece Türk faşizmine uluslararası alanda saygı ve prestij elde etmesine yardımcı olmak istiyoruz. Kenan Evren, FAC'a gelmemelidir. Türk geniciliği ile FAC emperyalizmi siyasi muhalefeti ezilme için birbirlerine karşılaştık destek sunmaktadırlar. Alman işçiler bakanlığı ile Türk işçiler bakanlığı, Türk polisi ile Alman polisi, Türk istihbarat örgütleri ile Alman istihbarat örgütleri arasında çok yönlü bir işbirliği mevcuttur. Örneğin Türk ve Kürdistanlı FAC'dan iade edilmesi konusunda, Bizler FAC'daki Türk ve Kürd örgütlerine karşı onları yönetmelere karşı durmayı amaçlıyoruz. FAC'da bulunan Türk ve Kür örgütlerini yasaklama tehditleri ve Türkiye'ye iade edilmeleri sona erdirilmelidir.

Bu ortak faaliyetlerimizde FAC'da bulunan tüm ilerici güçlerin desteklerini aramaktayız."

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İNSAN HAKLARI
KOMİSYONUNDA KÜRDİSTAN SORUNU TARTIŞILDIERNK'nin Faal
Çalışmaları
Ürün Verdi

Gerek alt komisyon üyeleri, gerekse NGO örgütleri nezdinde yoğun girişimler yapıldı. Raporlar sunuldu. Ayrıca alt komisyonun ve NGO'nun ilgili yan toplantılarına katılan ERNK temsilcileri rapor ve konuşmalarla, Kürdistan halkının mücadelesini anlattılar. Çağdışı Türk sömürgeci faşizminin halkımıza uygulama ve katliamlarını sergilediler.

Bu çalışmalar ürün verdi. 10 Ağustos-4 Eylül 1987 tarihleri arasında yapılan BM İnsan Hakları Alt Komisyonunun 39. oturumunda Kürdistan sorunu geniş yer kapladı. Alt komisyona verilen NGO raporlarının ve yapılan konuşmaların en önemli konularından biri Kürdistan sorunu oldu. Kürdistan sorunu üzerine sunulan raporlar

Oretta Bandettini di Poggio
(International League for
the Rights and Liberation
of peoples)

Tamamen Kürdistan sorununa ayrılmış, oldukça detaylı sayfalık rapor özette şu noktalara değinmektedir:

"Türk devleti ırkçı bir şekilde Kürt halkının haklarına devamlı ve sistematik olarak tecavüz ediyor.

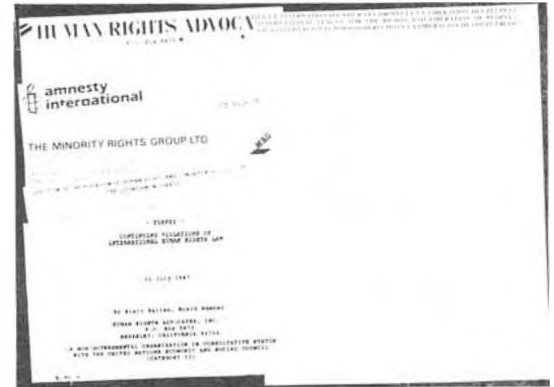
İlmi-Avrupa kökenli ve vatanları Kürdistan'da yaşayan Kürtlerin bin yıllık tarihi çok iyi bilinir. Buna rağmen Kürt halkının beynelmül hakları olan bağımsızlık hakkına tecavüz ediliyor.

Türkiye'de toplu halde yaşayan 12 milyon Kürt halkı vardır. Türk devleti, Kürtlerin dilini, kültürünü, varlığını, tarihini inkar etmeyi resmi ideoloji haline getirmiştir. Türk devleti, Kürtlere 'dağlı Türk' diyor.

Kürtler, hakları için direnmeye başladılar. Türk devleti, askeri darbe gerçekleştirdi. Kürdistan'ı askeri sömürgecilikle yönetiyor. Türk ordusunun üçte ikisi (yaklaşık yarım milyon) Kürdistan'dadır. Ayrıca köy korucuları ve özel anti-gerilla timleri (thinter-

"Türkiye'de azınlık halklarına tecavüzler" başlığı altında rapor sunan merkezi Londra'da olan "Azınlık hakları grubu örgütü", Türk devletinin özellikle de 1980 den itibaren Türk olmayanlara ve müslüman olmayan dini azınlıklara yönelik baskı ve inkar politikasını sıraladıktan sonra söz konusu raporda Kürdistan sorununa önemli yer vermiştir.

"Kürtler sürekli baskı altındadırlar. Kitlesele olarak tutuklanmaktadır. Kürt tarihi, kültürü, kimliği hakkındaki her şey yasaktır. Dilleri

ce) oluşturmıştır. Son olarak da özel valilikler oluşturmıştır. Neden?

Türk hükümeti, Kürtler üzerinde devlet terörü estiriyor. Kürtler kitlesele olarak tutuklanıyor, hapsediliyor ve işkenceye alınıyorlar. Türk ordusu, sadece 1986'da 'dağlı Türk' dediği Kürt 'ayrılıkçılarından' 200 insan öldürdü.

Kürt köyleri göç ettirilmekte, aileleri bölmekte, Kürt halkını Türk toplumu içinde eritmektedir. Sadece bir örnek vererek Tunceli'den (aşlı Dersim) 234 köy —ki 50.000 insan oluyor— Batı Anadolu'ya asimile edilmek üzere göç ettirildi.

Türk devleti, yoksul Kürt köylülerinden zor yoluyla ve ekonomik-politik çıkar sağlama toprak ağalarından köy korucuları örgütlemektedir.

Türk devletinin ortaçağdan kalma Kürt halkına karşı politika ve suçları gizli değildir. Ona sessiz kalmakla suçuna ortak olunuyor.

Şimdi harekete geçmenin zamanıdır. Enternasyonal Birliğimiz, alt komisyonu, bir an önce Türk devletinin Kürt halkına katliamlarına ve insan haklarını sistematik ihlal etmesine, Kürt halkının acı çekmesine karşı harekete geçmeye çağırır. Hemen, Kürt halkının haklarını talep edecek, örgütleyecek —uluslararası alanda— uzmanlar grubunun kurulmasını ve Türk devletinin Kürt halkına karşı politika ve uygulamalarının araştırılmasını istiyor. Birlik olarak: alt komisyonunun, Türk devletinden katliam ve tecavüzlerini derhal durdurmasını talebinde bulunuyoruz."

The Minority Rights
Group Ltd

in örgütlenmeleri bile yasaktır. Gerçekte ise Kürtler, Türkiye'nin önemli büyüklükteki bir alanında ikamet etmektedirler. Türk devleti son olarak 2842 Kürt köyünün adını değiştirmiştir."

Anti-Slavery Society

1920 lerde Seyr Atlaşmasından itibaren Kürt sorununu ele alan rapor, "Türkiye'de 12 milyon Kürt yaşamaktadır. Kürtlerin her şeyi yasaklanmıştır. Kürtlerin eski tarihlerden bağımsızlıkları yok edilmiştir. Kürtleri dahil her şeyleri tahrip edilmektedir" demek ve komisyonun soruşturma talep etmektedir.

Alt Komisyon üyesi Hrair Balian'ın raporu

Tamamen Türkiye üzerine olan 39 sayfalık raporun 34 ve 35. sayfası Kürdistan sorununa ayrılmıştır.

Balian, raporunda diğer uluslararası kuruluşların verilerini almakta "Türk halkı üzerindeki baskıları, göçleri, köylerin adlarının değiştirilmesini, toplu tutuklamaları, Kürt dili üzerindeki baskıları" anlatmakta ve "Mart 1987'de 30 Türk savaş uçağının Kuzey-Güney Kürdistan sınır alanlarını bombalamasını ve sonuçlarını" yazmaktadır.

Sonuç olarak, alt komisyon Kürdistan sorunu vd. sorunlar nedeniyle Türkiye'ye yöneltilmesi gereken on dan fazla konuda tavsiye kararı aldı.

Bu önemli gelişme Kürdistan halkının mücadelesini önemli bir propaganda ve dayanışma mevzisine aktardığını ve bundan böyle sorunun daha somut sonuçlar doğurarak sürekli gündemde olacağını göstermiştir.

Jirkan-Guyan Çatışması mı? Sömürgeciler Döğüşürdü, Sömürgeciler Barıştırdı...

Sömürgecilerin Tehlikeli Oyunu

Jirkanları tanımak gerekir. Jirkanlar Çatak, Beytüşşebap, Çukurca, Gülpınar'a dağılmış on iki kolu Ertuşların bir koludur. Tümyle Beytüşşebap'ta kahlılar Otuz civarında köyleri vardır. Toplumsal olarak alanın en geri ve kapalı aşiretidir. Arazi tarıma elverişli olmadığından sınırlı üretim yapar. Var olan üretimleri sınırlı oranda hayvancılıktır. Geçimi, Iraklı yapılan kaçak hayvan ticareti, yazın yaylalardan alınan kira ve göçer aşiretlerden vurulan talandır.

Özellikleri, aşireti kapalı tutmuş, aşiret içi ilişkilerin gizlenmesine yol açmıştır. Aşiretin başka özellikleri de vardır. İlkokula gidenleri parmakla gösterilir. 1983'te aşiret içinde liseyi bitiren iki, ortaokulu bitiren ancak birkaç kişi vardı. Aşiret bireyleri askere gitmezler. 1984'e kadar askerlik çağına gelenlerden ancak 10'u askere gitmiştir. Aşiret silahlıdır. 1984'e kadar silahlarını duvardan indirmediler. Bu özelliğinden dolayı daha da sıyrıldı. Aşiret ve diğer aşiretler tarafından parmakla gösterildi.

Ağaların rolü

Bu yapıdaki aşirette ağanın rolü en fazlaydı. Aşiret bireyleri için ülke Jirkan alanı, başkent ağanın köyü, lider de ağaydı. Ticaret, talan ve yağla vurgunların kaynağı ağalara giderdi. Aşiretin iki büyük kabilesi, iki büyük ağası ve bunlara bağlı küçük ağalar vardır. Bunlar Tahiri Kerevan ve Hacı Dırhas'tır. Tahire bağlı Ehubekir, Hacı Dırhas'a da bağlı Kökel vb. daha az nüfuzlu ağalar vardır.

Böyle oluncu hem aşirette diğer aşiretler, hem de aşiretin içinde çatışmaların arkası keşilmezdi. En çok Silopi aşireti Tayalarla talan ve yağla nedeneyle çatıştılar. En çok da çekindikleri aşiret Guyanlardır. Zira Guyanlar hem daha kalabalık, hem de daha vurucudurlar.

Sömürgeciler devrede

Silah, sınır ticareti, kan davaları, adam vurma ve askere gitmeme nedeniyle sömürgecilerle araları açık, en kısa tanımla hepsi mahkumdur. Buna rağmen, 1984'e kadar Jirkanlara yönelik tek operasyon yapılmadı. Böyle olunca da ağalar daha da otorite kazandı.

Ağalar ajandı ve karakollarla oturup kalkıyorlardı. Sami Abdurrahman, Çukurca'da Habur Suyu civarına yerleşince, Türk karakol komutanlarının ilişkisi kanalları Jirki ağaları oluyordı. Nitekim 1978'de katledilen 700 civarındaki YNK peşmergecinin katilleri ağırlıklı Jirkan ağalarıdır. Bu olaydan sonra çatışmada ele geçen silahların

paylaşımı nedeniyle, yerel MIT mensupları ile Ahmet Kerevan'ın arası açılır. Çıkan çatışmada Ahmet Kerevan ve yedi asker öldürülür. Olayda rol oynayan Sivash MIT mensubu savcı ve MIT mensubu Diyabakır Hürriyet muhabiri yine MIT tarafından Silvan yakınlarında öldürülür. Olay trafik kazası olarak basına yansır. Ahmet'in yerine kardeşi Şehmus geçer. 1984'te Şehmus ölünce yerine en apolitikleri olan kardeşi Tahir geçer.

Diğer ağa Hacı Dırhas ise 1980'de I-KDP ile ortaklık halinde (Dr. Cercis'in emriyle), on İslami Parti elemanını Türk devletine teslim eder.

Guyanların durumu daha değişik

Tarihsel olarak daha direnişçi Aşiret yapısı dağılmış etkin ağa kalmamıştır. Yurtseverlik daha bilinçlidir. Güney Kürdistan direnişinde kitlesel olarak yer almış yüzlerce şehitleri vardır. Dış açılmış ve oldukça kalabalık bir aşirettir. Aydınları fazla ve diğer aşiretlere göre daha ileri siyasal bilinçleri vardır.

Aşiret, bu özelliğinden direnişçi bir karakter kazanmıştır. Sömürgeciler, aşirete yönelmiş her köye karakol kurmuş, kan davalarından yararlanarak ajanlığı geliştirmiştir. Guyanlar içinde Hacı Bayram kabilesi, Guyanlardan daha çok Jirkanların karakterini taşımaktadır.

Otonom-reformist güçler aşiretlerin potansiyelini sınırlı ettiler.

I-KDP, IKP, KUK ve diğer güçler ağaları temel aldılar. Onları yurtseverliğin kaleleri olarak gördüler. Özellikle Guyan yurtsever gençliği çirkin örgüt çıkarları için yozlaştırılmaya çalışıldılar.

PKK ne yaptı?

PKK, 1982 yazıyla bu alana el attı. Aşiret tabanıyla ilişkiye geçti. Ağaları zorladı. Otoritelerini tanımadı. Aşiret kavgalarının ve talanın önüne geçti. İlk planda birkaç Guyan ajanını 1983'te cezalandırdı. Jirkan ağaları, bu gelişmeden ürktüler. Bol bol I-KDP ile yazıştılar. Bunlar belgeseldir. Fakat bir şey yapamadılar. Gittikçe aşiret içi ilişkiler su yüzüne çıkmaya ve ağa otoritesini dinlememezlik gelişti. Kaldı ki o kof aşiret yapının devam etmesi artık imkansızdı. Aşiret potansiyelinin ulusal kurtuluşu kayması hem Türk devletini hem de I-KDP'yi iktidarı Aşiret tercihini yapmak zorundaydı. Taban tercihini açık yapıyor, ağalar ise devletle pazarlık halindeydi. Fakat Guyanlar devrime açıldı. Yüzün üzerinde köylü genç HRK savaşçısı oldu. 1984-87 arasında HRK, ARGK saflarında yirmi civarında şehitleri oldu.

15 Ağustos, Jirkan ağalarının kara günü oldu. I-KDP, Ferit Melen vb. devreye girdi. Önce ölüm emriyle aranan Jirkan ağaları birden yüzbaşı rütbesiyle, helikopterlerle taşınmaya başlandılar. Ağalar aşirete silah ve çeteçilik dağıtınca 120 ev, Hakkari, Van, Batman ve Mersin'e taşındı. HRK'nin 1984'te Beytüşşebap'ta bir yüzbaşı ve 1985'te birkaç Jirkili ajan cezalandırılması, ağaları daha da azdırdı. Fakat aşiret tabanı ağaları izlemedi.

Guyanlar ise 1986'ya kadar silah almamakta direndiler. Bu tarihte Hacı Bayraklı çeteleştiler. Diğer bazı odaklar çıktysa da bunlar 1986 ve 1987'de vurulan darbelerle dağıldılar.

Otuz yıldır çatışmamış iki aşiret neden birden çatıştı?

1984-15 Ağustos'un görünmeyen en önemli yanı alandaki aşiret çatışmalarının birden kesilmesidir. Bu tarihe kadar her yıl aşiret kavgalarında yirmi-otuz kişi ölürken, bu tarihten sonra söz konusu alanda böylece tek olay gösterilemez. PKK'nın otoritesi her iki alana da sardı. Uludere birkaç defa ayaklanma durumunu yaşadı.

Türk Burjuvazisinin “Referandum” Oyunu ve Bazı Sonuçları

Türkiye'de 6 Eylül '82 faşist anayasasının geçici 4. maddesi üzerinde yeni bir oylama yapıldı. Adına “referandum” denen bu oylama için, aylar önceden süren bir propaganda başlatıldı. Faşist rejimin çeşitli politik grupları

Şimdiye değin tek bir ARGK savaşçısı bile Jirkan çeteleri tarafından vurulmuş değil. Tam aksine ağaları, devrimin darbelerinin tehdidi altında, Guyilerde çeteçilik sonuçsuz kalmaktadır. Türk devleti, tekrar I-KDP'nin Zaxo, Uludere sınırına yerleşmesine göz yumdu.

Bütün bunlar, çatışmaların nedenini göstermektedir. Çatışmalar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve iki aşiret kitlesine karşı sömürgeci ordu ve ağaların ortak provokasyonudur. Nitekim, Türk basını balon haberlerle çatışmaları büyütme isteği ve oyununun bir sonucu olarak çeteçilerini ağalarını barıştırmıştır. Barış heyeti alanın gedikli ajanlarıdır. Bunlar Elke ağası Mehmet Ataman, Uludere'li Cindi Paksoy, Nireli Salih Tank vb. leridir.

Sömürgecilik tehlikeli oynuyor. Alan potansiyeli birbirine kırdırarak, alanda PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmayı hedefliyor ve provalarını yapıyor. Oyun açık, suçlular belirdir.

Aşiretçilik ve kan davaları, sömürgeci egemenliğin ürünüdür. Ancak artık top geri tepmektedir. Faşist ordu su-bayları ve usakları ağalar bunun bedelini, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin darbeleri altında ezilerek ödeyeceklerdir.

Sömürgeci-Faşist Ordu, Çıkmazının Acısını Yoksul Halktan Çıkartıyor

ARGK'nin Mille çetelerine vurduğu darbeden sonra, sömürgeci ordu halka yöneldi. Aralarında 80 yaşındaki yaşlıların da bulunduğu çok sayıda vuritsever köylüyü tutuklayarak yalan makinası adı altında günlerce Sırt askeri garnizonunda işkence altında tutulurken, köylü geriye kalan kesimi göç ettirdi.

8 Ağustos'ta iki ARGK savaşçısını şehit eden faşist özel timler olayın geçtiği Gerçisün Dereleri köyünde olay yerinden çok uzakta tarlalarında çalışan Hasan Kaya (65 yaşında) adlı yaşlı Kürt köylüsünü öldürerek cesedini savaşçılarınkinin yanına koyup “üç terörist öldürdük” alçak yalanını yaydılar. Sadist sömürgeciler aynı olayda Ali Kanat adlı yurtsever genç de katlederek ARGK üyesi süslü verdiler.

Faşist cefakartları cinayetlere devam ettiler. 3 Eylül 1987 günü Kızıltepe'de Akdoğan köyü-Büyükköy mezarını da halkı kurşun yağmuruna tutan özel kontr-geriilla timleri Sabri Karatay adlı yaşlı köylüyü katledip çatışma süsü verdiler.

Bingöl-Kığı'da (16 Ağustos 1987) faşist Türk askerleri Düzgün Ölmek adlı belediyeye işçisi kurşun yağmuruna tutarak katlettiler. 24 Ağustos 1987 günü Ceylanpınar yakınlarında İsmail el Kasım adlı Güney Kürdistan köylüyü katleden askerler, emayetlerine “sınırı geçtiği için vurduk” süsü verdiler.

Himn'ta Ali Çınar isimli imam, topladığı Kurban derilerini PKK'ye yardım amacıyla kullandığı zanıyla tutuklandı. Pervari'de de iki köylü, PKK istihbaratçısı zanıyla yakalandı.

22 Ağustos 1987 günü Irak savaş uçakları Türk faşist sömürgeci ile işbirliği halinde Uludere köylerini, özellikle Ortasu köyü civarını bombaladı.

Çılgınlaşan faşist ordu, halkımıza ait ne varsa ona saldırıyor. Uludere, Silopi, Cizre, Erub, Şırnak, Şemdinli, Mardin, Sason, Bingöl, Dersim, Ağrı'da sürdürdüğü operasyonlarda faşist ordu hezimetle uğradı.

Bu ara ARGK'ye katılmaları yoğunlaşmaktadır. Özellikle Mardin köylerinden ARGK saflarına yoğun akın olmaktadır. Son olarak Şırnak Toptepe köyünde bir grup köylü genç ARGK birliğine katılmıştır.

ARGK büyür, her çatışmada faşist-sömürgeci ordu birliklerini hızla uğrattırırken, Türk ordusundan kaçışlar yoğunlaşmaktadır. Son olarak 9 Ağustos'ta Sarıkamış 17 Piyade Alayından iki Sırtlı yurtsever Atatürk büstünü kırıp, sömürgeci bayrağı yakarak fırlatmışlardır.

ikiye bölünüp, “evet” veya “hayır” diye, Türkiye usulü bir kampanya yürüterek kitleleri aldatmaya, halkı kendi peşlerine takmaya çalıştılar. “Rejimin ayıbını kaldırmak” denen bu oyuna bir de “demokratikleşme” süsü verilerek, faşist diktatörlük bir nebeze de olsa maskelenmeye çalışıldı.

Faşist-sömürgeci rejimin bu oyununa sadece büyük burjuva politikacıları değil, ken-

dernek ve yayıncıları “evet” veya “hayır” diye, Türkiye usulü bir kampanya yürüterek kitleleri aldatmaya, halkı kendi peşlerine takmaya çalıştılar. Aynı biçimde bütün emperyalistler de bu oyunu desteklediler.

Bunlara karşı, “faşist-sömürgeci rejimin bir özel savaş yöntemi olan referandumun boş çıkarılması”, “veba ile kolera arasında seçim. Özel Devamı 19. sayfa

**MİT ve emperyalist istihbarat teşkilatlarının PKK ve Kürdistan halkına yeni bir provakasyonu daha:
Bir Daha Palme olayı; katil Türk MİT'inden ve katil SÄPO'nun elinde**

**OLOF PALME'NİN
ÖLDÜRÜLMESİNİN
BUGÜNE**

Olof Palme, 28 Şubat 1986 - da Stockholm'da sokak ortasında öldürüldü. Katil Palme'nin karısı gördü. Öldürüldüğünde Palme'nin koruma polisleri yanında değildi. Katil bunu iyi biliyordu.

Olayın hemen ardından failler arandı. SÄPO için katil belliydi. Holmer daha Ağustos '85'te "PKK'nin O. Palme'yi öldüreceği" savını ileri sürüyordu. İleri sürülen gerekçe çok saçmaydı. Belli ki senaryo önceden hazırlanmıştı. SÄPO'nun PKK ve Kürdistan yurtseverlerine saldırısı, Türk sömürgeci basın tarafından doğrudan doğruya çıkarıldı.

Holmer, birbuçuk yıldır, bütün devlet olanaklarını kullanarak yaptığı soruşturmalardan sonuç alamadı. Tam aksine ortaya sürdüğü savlar tek tek çürütüldü. İsveç devleti ve SÄPO teşhir oldu. 1987'de SÄPO yöneticisi Holmer görevinden ayrılmak zorunda bırakıldı.

SÄPO'nun haber kaynakları kimlerdi?

1) Şu anda Sol-Birlik dümenine takılan özellikle Kürt siyaset lider tayfası (Peşeng, TKSP) ve günümüzde Rüzgarıcı avukatlar güruhu.

2) Birinci grubun ihbar ve raporlarını doğrular tarzda sözde tahliye ve bilgi kaynağı olan Seher, Süleyman vb. iblisler.

3) MİT.

4) Sözde bağımsız, her tarafa ajanlık yapan gazeteci, yazar, ozan vb. pozlarına bürünen uşak Kürt entelektüel leri...

BAZI ÖNEMLİ BELGELER

Daha olayın hemen ardından üst düzeydeki bir İsveç devlet yetkilisi, "Cinayet PKK'nın karıştığına şüpheleniyoruz ve bunun olacağı da şüphesiz" diyordu.

Bu arada Sovyet televizyonu Palme'nin öldürülüşünü ve olayın ardında CIA ve silah tekelinin bulunduğunu deklare eden belgeleyen bir dizi hazırladı. "İsveç demokrasisi" dizinin, İsveç'te gösterilmesine izin vermedi.

22 Mayıs 1987 tarihli S-wenska Dagbladet gazetesinde Roger Magnergard, İsveç gizli istihbaratının provakasyonunun başarısızlığını belgelemektedir. Uzun yazının bazı bölümlerini alıyoruz.

**"PKK TERÖRİST
BİR GRUP DEĞİLDİR**

İsveç Gizli Polisi (SÄPO) hükümeti tarafından terörist olarak damgalanan Kürt örgütü PKK'yı terörist olarak görmüyor.

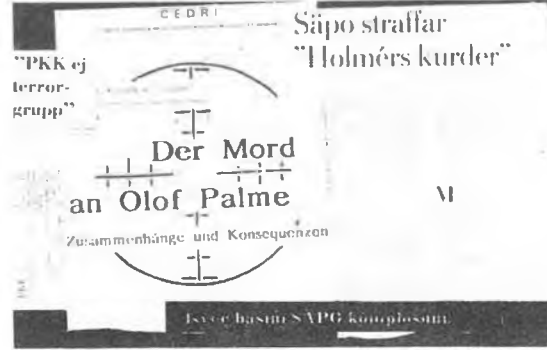
Ben PKK'yı asla alışılmış tarzda bir terörist grup olarak görmüyorum. Onlar hiçbir zaman gerçek anlamda herhangi bir terör olayı işlememişler" diyor SÄPO komiserlerinden Krister Hansen. K. Han-

sen, bu konuşmasını perşembe günü düzenlenen terörizmle mücadele konulu bir seminerde yaptı.

Seminerden sonra bu değerlendirmenin kendisine mi yoksa SÄPO'ya mı ait olduğunu sorduk. "Bu benim şahsi değerlendirmem değildir" diyor SÄPO komiseri. "PKK'yı terörist olarak değerlendiren sadece Türkiye'dir" diye de-

PKK'ye yönelik "Operasyon Alfa" planı gereğince 60-70 dolaylarında "yurtsever Kürt" tutuklandı. Çünkü, polise göre bunların hepsi Palme cinayetinden sorumlu. Ama plan başarısızlıkla sonuçlandı.

Yüzlerce kışkık özel polis timlerinin bir yılı aşkın yoğun çabalarına rağmen PKK aleyhinde en ufak bir kanıt bile

bulunamadı. Bunun nedeni basıttı. Hedeflenen tek insan bile olaya karışmamıştı. Bu sonucu rağmen baskı ve yıldırma faaliyetleri sürüyor. Polis şefi Holmer'in dışkıst olan herkes suçlu. SÄPO, cinayetten aylar önce PKK'nın Palme'yi öldüreceklerini söylemiş, hatta için işleneceğini de 1 Eylül 1984'te (ek 3, sayfa 6 - manşet) yazmıştı.

CİNAYET DOĞALDIR

Aşırı sağ ve sol örgütlerin kendisinden ayrılmak rurnası görülmemiş bir olay olmadı. Bu vurguluyor Hansen. "Doğal olmayan, PKK'nın İsveç'te yaptığı hatadır, yani cinayetleri burada gerçekleştirilmesi. İsveç kanunlarını çiğnediler onun için örgütü terörist olarak damgalamak yerindedir. Ama PKK hiçbir zaman gerçek terörist diye nitelendirilmiştir. Olaylara, öncekin suçsuz insanları rehlin alma gibi - karışmadığı için Batıda kendisinin suçlu bir konuma sokmamıştır. Onun için ben onları gerçek anlamda bir terörist örgüt olarak değerlendirmem.

Ayrıca Hansen, PKK'nın Palme olayıyla ilgili olup olmayacağı konusunda çok az dikkatli" diye bir değerlendirme yaptı. Palme cinayetinden sonra PKK, polisten basına aktarılan bilgileri delege olarak kullanarak defalarca terörist olarak tasvir edildi. Krister Hansen "Onu ederim ki, bu, Kürtleri herhangi bir olumsuzluğa (provakasyona) itmez."

Thomas Kanger muhabiri olduğu gazetesinin Temmuz '87 tarihli sayısında şunları yazıyor:

"İsveç polis örgütü içinde oluşturulan 'Palme olayını araştırma grubu'nun ilgi alanına giren Kürtler, şimdi de gizli polisin baskıları ile karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Çünkü, Palme olayından dolayı suçlu bulunamadılar. Öyleyse suçsuz oldukları için cezalandırılmaları gerekiyor."

Hans Holmer ve SÄPO'nun

**Säpo straffar
"Holmers kurdar"**

Bunun nedeni basıttı. Hedeflenen tek insan bile olaya karışmamıştı. Bu sonucu rağmen baskı ve yıldırma faaliyetleri sürüyor. Polis şefi Holmer'in dışkıst olan herkes suçlu. SÄPO, cinayetten aylar önce PKK'nın Palme'yi öldüreceklerini söylemiş, hatta için işleneceğini de 1 Eylül 1984'te (ek 3, sayfa 6 - manşet) yazmıştı.

SÄPO belli kaynaklardan - bu kaynakları tahmin etmek güç olmazsa gerek-

bulunamadı. Bunun nedeni basıttı. Hedeflenen tek insan bile olaya karışmamıştı. Bu sonucu rağmen baskı ve yıldırma faaliyetleri sürüyor. Polis şefi Holmer'in dışkıst olan herkes suçlu. SÄPO, cinayetten aylar önce PKK'nın Palme'yi öldüreceklerini söylemiş, hatta için işleneceğini de 1 Eylül 1984'te (ek 3, sayfa 6 - manşet) yazmıştı.

SÄPO belli kaynaklardan - bu kaynakları tahmin etmek güç olmazsa gerek-

SÄPO belli kaynaklardan - bu kaynakları tahmin etmek güç olmazsa gerek-

aldığı informasyona dayanarak PKK'yı terörist örgütü olarak da damgalamıştı.

Kürtlerin suçsuz olduğu görüldü. Polis teşkilatı içindeki yetkililer kendi rezalelerini utanıcı altında deşifre olup dağıldılar.

**OLOF PALME'Yİ KİM,
NEDEN ÖLDÜRDÜ?**

Palme, sosyalist enter-nasyonalin Brand ve Krensky ile beraber en aktif önderiydi. Reagan'ın silahlanma ve saldırganlığına karşı duruyordu. Özellikle de yıldız savaşları projesine karşı duruyordu.

Krensky ve Brand zaten iktidarda değillerdi. Palme, bölgesel savaşlar konusunda da, ABD politikasını izlemiyordu.

Reagan'ın anti-terörist birliği önünde Palme bir engeldi. Hem de bu olayın failleri PKK gösterilerek, ABD'nin saldırı-ganlığı onanacak, Avrupa kamuoyunda ABD sevimli gösterilecekti.

İkinci husus, İsveç silah tekelinin Bofors topları sorunu. İsveç, bu toplardan İran ve Hindistan'a satıyordu. Bu hem ABD politikasının hem de ABD silah tekelinin hesabına gelmiyordu. Açıkça çöplüğünde kimseye yer yok diyordu ABD.

Çünkü, devrede Türk faşist devleti vardı. ABD'nin çıkarları Türk faşizminin çıkarlarıydı. İsveç tekeline, ihaleler peşke çekiliyordu. Palme olayından sonra İstanbul metro ihalesi bir Göteborg firmasına verildi. 10 Haziran '87 tarihli Tercüman'da Ergun Göze'nin köşesinde İsveç Sosyal Güvenlik Bakanı Anita Grandin'in açık itirafları var.

Dördüncüsü: Palme olayı ile PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin siyasal itibarı zedelenmek amaçlandı. İsveç sosyal-demokrasisinin, Kürdistan silahlı mücadelesine karşı taşıyıcı rolü biliniyor.

Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Yenilen SÄPO oldu. Kazanan PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi oldu.

Katlin kim olduğu ve kimlerin tezgahladığı ortaya çık-

saldırıları boşa çıkarıldı.

Alman polisi ve MİT başarisizliklarını örtmek, teşhirlerini önlemek ve yeni saldırılara zemin yaratmak istiyorlar. Nitekim, Hürriyet gibi güvensiz bir organın haberini kaynak olarak gösteren ve erken davranan Alman televizyonu oldu. Halbuki, hiçbir Avrupa basını Türk basınına güvenilir kabul etmez. Türk basınının ahlaksızlığı ve MİT'in oyuncu olduğu o denli açığa çıkmıştır ki, bir kısım Türk basını bile bunu işlemek durumunda kalmıştır.

PKK-Avrupa Temsilciliği, konuyla ilgili 3.9.1987 tarihli bildirisinde oyunun nedenlerini açıklıyor.

"Halkımız ve onun büyük önderi Partimiz, bu günlerde de, geçmişten her hiç yabancısı olmadığı komplolar karşısında yeni bir taneyle daha karşı karşıya bulunmaktadır. Halkımızın kasaba faşist sömürgeci Türk devleti, dünya halklarını ve derinci insanlığın düşmanı emperyalizmle elele vererek, önderliği PKK şahsında Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı yeni komplolar tezgahlamaya çalışıyor. MİT-CIA-SÄPO ortaklığı, bugün başta Alman gizli istihbarat örgütleri (BND ve Anayasalı Koruma Teşkilatı) olmak üzere diğer emperyalist devletlerin polis örgütlerinin de yakın işbirliği ile yeni oyunlar peşinde koşuyor. Düzenleyicisinin kendileri olduğu kesin açığa çıkmış olan ve en geniş kamuoyuna da açıkça bilinen Palme cinayeti olayını çok gülmeye hicimlerde yemden ortaya atarak, humanlı Partimizi ve halkımızı kurutuluş mücadelesine sızdı karlamak, bu en kutsal, hakkı ve insanı mücadeleli bir terör hareketi" olarak göstermek ve böylece kendi yenilgilerini giderip komplocu ve saldırgan güçlerin gizlemek istiyorlar.

Kamuoyuna da çok iyi bilindiği gibi, Olof Palme olayının CIA-MİT-SÄPO ortaklığı tarafından düzenlendiği kesin olarak açığa çıkmıştır. Bunu, kendilerinin yeni iddia olarak ortaya attıkları "PKK - den ayrılandan büyük paralar karşılığı aldığımız bilgiler sonucunda" sözleri bile açıkça doğrulanmaktadır. Ve bu durum, bu güçlerin kendi bahşiliklerini örtelmek için ne tür yollara başvurduklarını, ne kadar para harca-yıp nasıl insanların satın alarak yalan açıklamalar yaptıklarını gösteren somut ve yeni bir olaydır. Türk faşist sömürgecilerinin yılmazlar harca-yarak halkımıza karşı kontrol örgütlemeye çalıştığı bilinen bir durumdur. Emperyalist devletlerin de, bu çabalarında Türk faşizmine benzer yardımlarından daha fazla olduğu açığa çıkmıştır."

Hürriyet in Türk genelkurmaylığında yönlendirildiğini bilmeyen yoktur. Durup dururken ve her şey belli olmasına rağmen neden böyle bir Devamı 19 sayfa da

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Bundan 50-60 yıl önce (1915-25) sömürgecilerin Mezopotamya ve kuzeydeki Kürt halkına karşı gerçekleştirdikleri soykırımlar neticesinde bu alana yerleşmiş biz Kürdistanlıların durumuna kısaca değineceğiz.

Bizler Lübnan'da yaşanan ağır siyasi bunalımlar ve dayatılan olumsuzluklara rağmen, var olan ulusal özelliklerimizi halen korumakla birlikte, bazı kesimlerimiz ise Araplaşmanın eşiğine gelmiş durumundadır.

Lübnan'ın siyasi örgütler tarafından bölünmüşlüğü bizleri de doğrudan etkilemiş ve bölünmelere yol açmıştır. Lübnan da her insan adeta bir örgüt, bir partidir. Bu nedenle yaşamın bir parçası olan savaşta mutlaka, çeşitli güçlerle hareket etmek zorunluluğu doğar. Bizler de söz konusu güçlerle hareket etmekteyiz ve emperyalizme karşı savaşmış, onlarca Kürdistanlı Lübnan savaşında siyonizme karşı direnerek şehit düşmüştür. Bu örgütlerin enternasyonalist dayanışma alanındaki yetersizlikleri bizleri etkilememiştir. Bizlere Kürdistanlı olarak değil, Arap gözüyle bakılardan dolayı birliğimiz, iki halkın birliği biçiminde gelişme göstermedi. Sadece emperyalizm ve siyonizme karşı

var olan kinlerin birlikte hareketi olarak gelişti.

Aynı dönemde bu alanda faaliyet gösteren ne idüğü belirsiz Güney Kürdistan'daki ilkel-milliyetçilerin uzantısı bazı güçlerin de yaptığı yurtseverlik sömürsü, çeşitli güçlere ajanlık ve Kürt savaşçı ticareti oldu. Bunların bir halk adına ciddiye alınmaları düşünülemezdi bile.

Lübnan sahasında Falanjistlere karşı ön saflarda savaşanların ilki Kürtler oldu. Bu dönemde gerek dini inançlar, gerekse de bölünmüşlüğü, bu saflarda yer almamızı doğuruyordu. O dönem "sunni-Murabiton" örgütü ve Kemal Canpolat'ların saflarında hareket ediyorduk. Birinci tercihi dini inançlar nendendi. İkinci tercih ise o dönemde Kemal Canpolat İçişleri Bakanıydı. Kürtleri bazı demokratik-hukuki hakların tanınması ve yaşanan siyasi kargaşalar nedenidir. Diğer önemli bir husus ise, Kürtlerin savaşçı özelliklerini gözönüne getirirsek, o dönemde herkes Kürtleri kendi saflarına çekmek istiyordu. 1980'e kadar Lübnan'daki Kürdistan yığınlarının durumu buydu: Bölünmüşlük, parçalanmışlık, her haktan yoksunluk ve başka-ları tarafından savaş malzemeleri olarak kullanılmak.

Kürt kitleleri adına kurulan örgütler, başka politik güçlerin masası olup, tahribatı derinleştiriyorlardı.

O dönemde kurulan bazı cemiyetlerin adlarını bile belirtirsek amaç ve durumları daha da anlaşılacaktır.

— Cemaiye Eriz Ji Bo Spora Kurdî (Lübnan Kürt Spor Cemiyeti)

— İttihat Telebe Kurd Fi

LÜBNAN MEKTUBU

Lübnan (Lübnan Kürt Öğrenciler Birliği)

— Cemaiye Sekafiye Kürdiye Lübnaniye (Lübnan Kürt Kültür-Sanat Cemiyeti)

— Cemaiye Li Xerbiye Li Kurdiye Li Lübnaniye (Lübnan Kürt Hayır Cemiyeti)

Sözkonusu cemiyetlerin Lübnan sahası ve Kürdistan halkıyla hiçbir alakası yoktu. Çünkü Lübnan sahası kanbarut, ölüm-kalım alanıdır. Bu durum orada yaşayanların bir parçasıdır. Ya bu yaşamı kabullenecek, ya da başka dı-yarlarla gitmek zorunda kalacak-sın. Bu cemiyetler 1963 yılı-larından bu yana Kemal Canpolat tarafından tamamen bazı haklar sonucunda kurulmuş-tur. Hiçbiri ne kendi amacına göre hareket etti, ne de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine zerre kadar bir yararı dokundu.

Savaş güçleri sınır, kimliklerini ortaya serer. Yaşamaya hakkı olmayanı siler süpürür. Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, coğrafik olarak uzak da olsa, kısa sürede etkisini Lübnan'daki biz Kürtler üzerinde gösterdi. Bu durumda sahte ve uydur çetemesi örgütlerin dağılması kaçınılmazdı. Çete di-yorum. Gerçekten bunlar gangasterdi. Bizlere yapma-dıklarını bırakmıyorlardı. Her biri birer Neron kesilmiş-ti. Öyle masum da değillerdi. Belki inanmakta zorluk çekilir ama, Türk MIT'inden, Falanjistlere, SAPO'ya kadar güçle ilişkileri olup onlar adına ha-

reket edebiliyorlardı.

Nitekim, PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve ERNK çalışmalarının Lübnan'da uygulanması, bu güçleri düşmanlığa itti. Düşmanlıkları açığa çıkarılıp, sonuçsuz bırakılınca hemen hemen tümü SAPO'nun himayesine, yani işveç'e göçtüler.

Bizi mücadelelerimizle tanıştıran etkenler açık ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde direnerek şehit düşen PKK militanlarının kızıl kanları ve Kürdistan halkının Ulusal Önderi, Başkan APO'nun önderlik ettiği kutsal mücadelesidir, siyonizme karşı omuz omuza savaşmış 82'lerde şehit düşen çok sayıda PKK militanının döktüğü kandır. 21 Mart'ta Newroz ateşini zindanlarda yakan MAZLUM'ların yiğit direnişidir.

Ulusal bağımsızlık savaşımızla tanışmamız 1980-81'lere dayanır. Ancak bu dönem, kendiliğinden gelişen bir dönemdi, örgütsüz, öndersizdik. Fakat elimizden geldiği kadar propaganda ile düşman oyunlarına karşı koymayı, faşist Türk devletinin baskı kullam ve zulmünü protesto etmeye vb. pratik eylemlerle kısmen de olsa görevlerimizi yerine getirmeye çalıştık. Bu örgütsüz dönemde kitlelerin kendiliğinden faşist cuntanın Diyarbakır zindanlarında kalıncı katlettiği önder Mazlum DOĞAN vd. yoldaşlara sahip çıkmak için sömürgeci Türk devletinin Beyrut'taki Turizm

Bürosunu bombalama eylemi olmuştu. Daha sonra Parti ve Cephe militanlarının alana-mıza gelmeleriyle, faaliyetlerimiz giderek vücut buldu.

Bu çalışmalarımız kısa sürede onlarca savaşçı ve militan kişiyi bağımsızlık mücadelesine kazandırdı. Kitlelerin maddi manevi desteğini sağladık. Bunlardan anılması gerek-en kutsal şey ise, 1985'lerde bir kaza sonucu şehit düşen, şehit Semir AHMET yoldaştır. Anısına bağlı kalmak; onun özelemlerini duyduğumuz Kürdistan'ı bağımsızlığa kavuşturmak için, tüm yurtsever Kürdistanlıları, ERNK etrafında kenetleyerek ARGK bayrağı altına-da savaşmaktadı.

Ülkemizde gelişen ulusal direniş savaşımız, dünyanın neresinde olursa olsun, Kürdistan insanını bilinçlendiriyor ve savaştırıyor. Biz, Lübnan'daki Kürdistan yurtseverleri bunun bilineindeyiz, ulusal savaş, kaynağa dönüş yoludur. Kürdistan Ulusal Kongresi doğrultusunda ve gerçekleştirilmesi çalışmaları, bizleri de çokkulu bir çalışmaya sokmuştur.

Bu doğrultuda gücümüzü ERNK'nin bir cephesel birliği olan Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nin Lübnan kolunda yoğunlaştırdık ve örgütledik. Çalışmalarımız bu ileri bilinç ve örgüt seviyesinde atılım yaparak gelişecektir. Hiçbir şey bizi ulusal kurtuluşçu çalışmalarımızdan ahkoyamaz.

Lübnan'dan bir ERNK üyesi
28 Ağustos 1987 - Beyrut

1985-86 yıllarında Ankara Genelkurmay Başkanlığına bağlı gizli terör şubesinde bilgisayar bilgilerini toplama bölümünde askerliğini yapan bir Kürt askerinin mektubundan

"Halk Apocuları Devletten Daha Çok Destekliyor..."

Önce şunu belirtiyim: bu bölümde çalışmam, nüfusun metropol şehirlerinden birine kayıtlı olması ve teknik konulardaki mesleki becerimdir. Önceden, benim ve aile durumumu en ince noktasına kadar araştırdılar. Bir şey bulamadılar. Ben ilgili konuda bilgisayarda toplanan bilgileri kağıda geçirilmiş olarak ilgili komutanlara aktarıyordum. Bu nedenle komutanların davranışına kamuoyuna açıklanan çeşitli olay haberlerinin aslına ve Kürdistan'daki mücadeleye karşı istihbarat çalışmalarına şahit oluyordum.

Bunlardan bazı örnekleri aktaracağım.

1. Buradaki çalışmanın bir yönü Genelkurmaylık ajanları tarafından gönderilen bilgilerin derlenmesi ve karşı uygulamaya hazır duruma getirilmesiydi. Yollanan bir kısım ajanların görevi PKK'nin gü-

cünü, halkın eğilimini ve PKK'ye destek olanları tespit etmekti. Hemen hemen gelen bütün raporlar, PKK'nin güçlendiği ve halkın desteklediği yönündeydi. Türk gazeteleri doğrudan haberler konusunda buradan yönetilirdi. Gelen istihbarat bilgileri itina ile çarpıtılır, doğrusu da aynı itina ile değerlendirilirdi. Basına verilir, radyo ve basın "teröristler 3-5 kişidir, yapılan araştırmalar halkın desteklediğini ortaya çıkarmıştır" şeklinde manşet atıyorlardı.

Haberler buradan radyo ve basına veriliğinden, derlediğim haberleri veriş tarzını merak ediyord, basın gün gün izliyordum. Haberlerin tam tersi yayınlanması beni hayretler içinde bırakıyordu.

2- 1986'nın ilkbaharında Cilvegözü sınır noktasına 5 km mesafede 8 askerin öldürüldüğü 17'sinin de yaralandığı haberi istihbaratın geldi.

Haberi hemen ilgili komutan İbrahim Türkgenç'iye bildirdim. Kimseye söylememem için uyardı. Birkaç gün sonra gazeteler olayı: "İki asker şehit, biri yaralı, buna karşı altı terörist ölü olarak ele geçirildi. Kaçanların da yakalanması an meselesi" şeklinde verdiler. Şaşırılmıştım.

3- 1986 Mart'ında Ankara Kayaş'ta altı kişinin 8 silah, mermi ve yasaklanmış yayınla yakalandığı haberi geldi. Bunlar Dev-Yol örgütündendi. Gazetelere, "Kürt bölücüler yakalandı" olarak yansıtıldı. Bu grubun sorgulanması sonucu iki kız daha yakalandı. Sorgulama grubunda olan Trahon'u bir asker arkadaşım, sorgulamayı şöyle anlatıyordu: "Arkadaşın kıyap... kızlara da... sesleri göğü iletliyordu. Bu kadar vahşilik olmaz. Böyle devletin kanununu, bayrağını..." dedi. Sınırımdan iki paket sigara

İçtim, bu ve yaptığım iş ve şahit olduğum beni bunalıma sokmuştu.

4- Bir defasında yedi eğitimci asker Kürdistan'a yollandı. Bu tür şeyler sistematiği oluyordu. Bunlar çerçi kılığında halk arasında gezecek, bilgi toplayıp geri dönecekti. Bunların bilgileri tam güvenilirdi oluyordu karargah için. Bunlar Mardin, Tunceli, İdil, Viranşehir, Kızıltepe, Şemdinli, Silopi, Cizre ve Ovacık ve daha birçok yeri dolaşmışlardı. Bunların içinde bir Erzurumlu Kürt vardı. Böyleleri tercih edilirdi. Kürt olduğundan, görev dönüşünde benimle konuştuk. "Bol bol geçdim. Çok da kırmam oldu. Al bu 50 000 lirayı da sana arkadaşlık ve hemşerilik payı. Hele olsun. Önce Kars, Horasan, İğdir, Susuz, Ağrı ve Aralık'a gittik. İnşallah halk Apocuları devletten daha çok destekliyor. Gittiklerileri yerlerde bile, aynı destek var. Hele Mardin, Ağrı vb. yerlerde halk kesin başarıyla olacaklarına inanıyor. Biz görsek de, çocuklarımız Kürdistan devletini mutlaka göreceğiz diyorlar. Halk onlara devrimci ve peşmerge diyor. Kimse silah almak istemiyor."

Muhtarlar mühürlerini kaymakamlara teslim ediyorlar.

5- Gelen haberler arasında en yaygın olanları askerden ırftılar, kendini yaralamalar ve kavgalar oluyordu. Komutanlar, askerler korkuyor, çatışmaya girmiyor diyorlardı. Askerler de, "Komutanlar arkaya gizlenip bizi ölüme yolluyor" diyorlardı.

İstihbarat Dairesinde hep panik ve üstlerin azarı vardı. 24 saat tam çalışırdı. Tam bir savaş havası egemendi... Ayrıca Alman ve Amerikan uzmanları ya da rapor, talimatları sık sık gelirdi. İsrail deneyleri komutanlarımız arasında hep konuşma konusuydu.

Kendim iki yıl bu gerilimli ortamda yaşadım. Gördüklerimi tek tek aktaracağım. Türk devletinin haksızlık, barbarlık ve çaresizliğini çok iyi gördüm. Sağlam kurtulduğuma sevinçliydim.

Gördüm ki PKK mutlaka başarılı olacak. Her onurlu Kürdistanlı bunu bilerek PKK etrafında toplanmalıdır.

Tüm yurtseverlere ve Partili yoldaşlara selamlar.

İsyan Ateşi
St. Gallen İsviçre

Yüzyıllardır Yüreğimizin Derinliklerinde Saklı Olan Kurtuluş Umudu PKK Direnişçiliğinde Filizlendi

Guyan aşiretinin geçmişi direnişlerle doludur. Çok eskiden Guyanlara yakın bir yerde bir beylik vardır. Ganimirek denilen bu bey Guyilerden haraç almak ister. Guyiler de vergiyi vermek istemeyince, Ganimirek eziyet etmeye başlar. Guyiler de bu mire karşı direnişe geçerler. Mire Garkêlê diye tanımlanan bu mirin kalesinin bir tarafı sarp ve kayalık, diğer tarafı ise Hezil Çayı olduğundan dolayı kaleye çıkmak imkansız gibidir. Ve kaleyi tüm den çember altına alırlar, amaçları içindekileri toptan öldürmek. Bunun için iki kavak ağacını getirip, kalenin duvarına dayarlar ve bütün savaşçılar tırmanarak kaleye girer. Bundan sonra kale ile birlikte içindekileri tamamen esir alırlar. Bey ve beye bağlı olanların hepsini kaladan Hezil'e atarlar. Böylelikle bu direnişle zalim beyden kurtulmuş olurlar. O günden sonra kendi aralarında, birkaç yılda bir "Maqul" diye tanımladıkları bir aşiret reisini bey olarak seçmeye başlarlar. Bu da hep aynı köyden değil, bütün köylerden katılan adaylardan seçilir. Ve TC, Kürdistan'ı işgal edene kadar, bu durum böyle devam eder.

TC'nin en başta işgal etmek istediği yerlerden biri de Qilaban Dıryani, Guyan mülküstü oluyor. İşgal sonrasında TC askerleri gelir. Şexan düzlüğünde araziye yerleşirler. Başlangıçta halka iyi davranır, karışmazlar. Halk sı-lahları omuzlarında serbestçe eskisi gibi normal yaşam-larını sürdürür. Bir süre sonra, bir gün iki asker bir zoma gider ve orada zorla bir köylüyü çağırıp Türkçe konuşmaya başlarlar. Köylü, Türkçe bilmediği için askerler onu tokatlarlar. Daha sonra küfrederek "Sen neden Türkçe bilmiyorsun?" diye sorarlar. Köylü hiç sesini çıkarmadan hemen cadırmı içine doğru gider, silahını aldığı gibi dışarı fırlar. Askerler tehlikeyi farkedince, "Hemşerim yapma" derlerse de, o dinlemez ve ikisini yere serer. Bu olay üzerine Guyanlılar göç etmek zorunda kalırlar. Bütün Guyan aşireti Kendaksa ya (Zaxo ya yakın bir yerdir) ailelerini yerleştir-dikten sonra, aşiretin silahlı adamları geri döner, ve Cemê Şexan da oturan onbine yakın TC askerinin etrafını kuşata-rak şafakla birlikte ateş açar-lar. Anlatılanlara göre, bir tek astsubay sağ olarak kurtulabi-liyor. Daha sonraları TC yetkilileri şöyle bir haber iletir: "Gelin memleketimize dönün, size bir şey yapmayacağız." Bunun üzerine Guyiler geri dönerler.

Bundan bir süre sonra ise İngiliz kuvvetleri gelir. Guyiler, İngiliz komutanı ve beraberindeki askerlerin tümünü öldürür ve yalnız bir tek askeri sağ bırakır ve ona da şunu derler: "Sen bu İngiliz hakim

cenazesini Zaxo'daki hükümet binasına kadar götürüreceksin ve İngilizlere diyeceksin ki, Guyiler bunu öldürmüş, bütün askerleri de öldürdüler ve her kim ki, topraklarımıza girerse böyle yaparız." O asker de cenazeyi katıra yükler ve götürür. Ancak birkaç gün sonra İngilizler Guyi aşiretinin sınırlarına girerek, sal-dırıya geçerler. Guyilerin ka-rarlı direnişi karşısında İn-gilizler geri püskürtülür ve yine direnişleri zafetle so-nuçlanır. Çöşyan direnişinin ve İngilizlere karşı olan dire-nişlerde başta Heso Dino olmak üzere, aşiretin on leri gelenlerinden TC tarafından tu-tuklanma emri gelir. Bunlar-dan 8 kişiyi yakalayıp götürür-ler. Ve daha sonra bunları idam ederler.

Guyan aşiretinin yaşamı koyun-keçi beslemek veya ticaretlerindenidir. Genelikle ticaretlerini Uludere ile Zaxo arasında yaparlar. Koyun (sü-rü) götürüp satarlar. Ama bu alandaki ticaret de onları fazla kâr bırakmaz. Çünkü Uludere-Zaxo ticaretini 30-40 arası-nında 1 KDP gümrük kapıları gümrüklendirir. Sınırdaki 1-KDP'nin aşiret reisleri olan bu haraç alıcıları, savaş yar-dımı adı altında Guyileri so-yarlar. Bu aşiret reislerin-den çoğunun Uludere'deki Türk ordu subayları ile ortak çalıştığı da gözönüne alınınca Guyilerin ticareti, çoğunlukla tutuklanmayla, mahkumluk-la, ölümle bitiyor.

İngilizlere karşı verilen savaştan sonra, Guyan aşireti Barzani hareketinin başla-masına kadar bir durgunluk dönemini yaşar. Guyiler, Güney Kürdistan direnişine akmaya ve yurtseverliklerini kahramanca sergi-lemeye başlarlar. Guyiler Barzani'nin en çok güven duy-duğu aşiretlerden biri haline gelirler. Güney Kürdistan'da büyük savaşlar verip, büyük kahramanlıklar yarattılar. Guyiler diyorlardı ki, "Biz Barzani'nin safılarına yurtse-ver olduğumuzdan ve vatan-mızı kurtarmak niyetiyle gi-di-yorduk." Bir Guyili "Biz Araplara çıkmak dolusu pet-rol daha veremeyeceğiz" diye-rek, asil istemlerinin özgür ve bağımsız bir yaşam olduğunu belirtiyorlardı.

1975 de Barzani hareketi-nin yenilgisinden sonra Guyi-ler oturdular. 1975 yenilgisin-den sonra birbirlerine, "Yahu biz niçin savaştık ve neden ye-nildik?" gibi sorular sormaya başladılar. Barzani önderliğin-deki hareket de mücedelenin neden yenilgi ile sonuçlandı-ğının nedenini açıklıyordu. Guyiler de giderek Barzani'-lerden uzaklaşmaya başladı-lar.

1980 le faşist cuntanın ikti-dara el koymasından sonra Xeloye Hacı, Ahmedê Mustafa gibi bazı hainler TC ile işbirliği yaparak, halkı ihbar etmeye, işkence yapmaya, her türlü

zulmü ve insanlık dışı bir yaşamı hakim kılmaya baş-ladılar. TC köpeklerinden Kam-ber yüzbaşı (Ortabağ), İsa astsubay (Uludere) vb ku-durmuş köpekler gibileri halkımızı işkenceden geçir-meye başladılar. Halk isyan etme noktasına gelmişti. Bu durum 1983 lerin başlarına kadar devam etti.

İşte tam da bu sıralarda PKK'nın ülkeye girmesi ve başta ihanetin başını çeken Xeloye Hacı olmak üzere, bir-kaç hainin-ihbarının PKK partizanları tarafından ölüml-e cezalandırılması aşiret i-çinde büyük bir coşku yarattı. Bu olay halka güven verdi ve bu aşiret içindeki hain ve işbirlikçilerin kimi kaçtı, kimi PKK ye teslim oldu, kimisi de korkudan kabuğuna çekil-mek zorunda kaldı. Böylece Guyilerin PKK ye güvenleri artmaya başladı. Artık PKK gibi siyasi-askeri ve her bakımdan güçlü ve örgütlü bir önderliğe kavuşmuşlardı ve artık TC işizmine karşı PKK'nın önderliğinde örgüt-lenecek ve savaşacaklardı. Bir defasında Guyi aşiretine mensup bir köylü, Irak'a tica-rete gitmiş, evine dönerken jandarmalar pusu kurmuşlar. Köylü pusuya düşer ve hun-harece öldürülür. TC radyo, TV ve gazeteleri "Sınırdan içe-riye sızarak istegen bir Ermeni terörist öldürüldü" şeklinde açıklama yapırlar. Askerler cenazeyi köye getiriyor. Köy halkı cenazeyi toprağa verin-ken, oradaki halk hitaben, birkaç genç şöyle konuşuyor: "Bakın arkadaş TC'nin çirkin oyunlarına bakın, bizi ve halkımızı nasıl vahşetle öldü-rüyor ve üstelik bizi Ermeni olarak dünyaya tanıtmak ist-iyor. Halkı başı çekti ve etnikleri bu köylümüzü hepimiz tanıyor-sunuz, peki saldırsanıza kadar Karlıtur. Bu zulme karşı daha ne kadar dayanacağız, yeter artık. Halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşılan PKK'nın safılarına katılalım. Onu bütün imkanlarımızla yardımı edelim." İşte Guyi aşiretine mensup köylüler PKK ye olan inançlarını halk arasında şöyle dile getiriyor-lardı: "Biz PKK'ye inanıyoruz ve güveniyoruz. Çünkü PKK yurdumuzu işgal eden sömürge-ciliğe ve onun ülkemiz-deki uzantıları olan halk düşmanlarına, muhbirlerle, kısıcasi bütün yerli perçileğe karşı savaşıyor. Eskiden Kür-distan'da kim ne yapıyor, Kürdan dostu kim, düşmanı kim bunu bilmiyorduk. PKK'nı ışıktı golu, yolunuza ay-dınlatıyor, bugün geleceğ-i-mizi daha net görebili-tyoruz. Ve en önemlisi de PKK'nın savaştan ve ihtilal-ciliği, bizi aşiretimize dire-nişi ve bağımsız geleceğimize uygun geldiğinden, PKK yüz-yıldır arayıp da bugün bulduğumuz gerçek bir halk öcusüdür."

Ben de bu aşiretten bir gençim, daha önce, yani 1980'lerden önce PKK'nın a-

dını duymuştum. Halk ara-sında, kahraman ve yılmaz savaşçılar oldukları söy-le-niyordu. Ben hep diyordum ki, "Keşke bunlardan birini görebilsen, bakalım bunlar nasıldır. Acaba masallarda anlatılanlar gibi gerçekten her biri der gibi büyük mü? Bir gün bunları bir yerde görsen, bu kahraman insan-lar beni de kendi aralarına kabul ederler mi?" gibi so-rular hep kafamdan geçirdi. Çünkü PKK partizanlarını görmemişlik, tanıımıyorduk. Bizim kaldığımız alanlarda hep reformist örgütlerin çalış-maları vardı. Güney Kürdis-tan milliyetçiliğinin de büyük etkisi vardı. Bunlar oturup anlatıyorlardı. Ama anlatı-lanlar bizim bir kulağımızdan girip diğerinden çıkıyordu. Çünkü halkımızın istegi ile onların anlattıkları birbirin-den uzak şeylerdi. Onlar dev-rimciliği bir moda gibi halkın arasına yaymak istiyorlardı. Onlara göre, her kim ki güzel bir kat elbise giyerse, bir de kiravat takarsa ve de bir işgale köye geldiğinde onların bahsettigi devrimi, o komu-tanın nazik nazik onu örküt-meden konuşabiliyorsa o on-ların bir militanı olurdu. Ama düşman komutanlarına anne-sinin arkadaşından başını çı-karıp çekine çekine bakan çocuklara ve insanlarımızda da "vahşidirler, siz onların kusuruna bakmayın komutanım" derlerdi. Reformistlerin iste-diği devrimcilik buydu. Bu şekilde teslimiyeti ve ihaneti resimleştirmek, aşiretimize ve halkımıza da bunu kabul ettirmek istiyorlardı. Tabii ki 12 Eylül ün iktidara gelişiy-le birlikte bunlar sabun köpüğü gibi sürdüler. Bu reformist örgütler baştan beri inan-mamıştım. "Bunlar halkımızı kurtarmak bir yana, halkımızı bataklıkla ve ihanetle başka bir yere götüremezler" di-yordum. Ve hep "PKK'nı par-tizanlar bizim buralara ne zaman gelecekler" diye dü-şündüm ve umutla o günü bekledim. Derken bir gün tesadüfen onlardan birkaç ki-şiyile karşılaştım, kendilerini PKK li olarak tanıınca, "Tanı-mam" dedim kendi kendime. "Bakalım bunlar da diğerleri gibi mi konuşacaklar." Onlar-dan birisi konuşmaya başladı ve Kürdistan'ın yeraltı yer-üstü zenginliklerinden bahse-derek, düşmanın bütün bu zenginliklerimizi nasıl talan ettiğini, halkımızın binlerce yıldır nasıl köle gibi sömürül-düğünü ve bizim de diğer dünya halkları gibi, kendi ülkemizde bağımsız ve özgür yaşamaya hakkımızın oldu-ğunu anlattı. Partizan arka-daşların konuşmasını dinle-dim. Anlattıkları halkımızın binyıllık özlemi, benim de isteğimdi. O güne kadar bu partizan arkadaşın anlattık-larını diğer örgütlerin adam-larından duymamıştım. Bu-nun için onun anlattıkları bana mantıklı geldi. Daha sonra

onların faaliyetlerini gördüm, halka nasıl değer verdiklerini, halka karşı ne kadar dürüst ve fedakar olduklarını ve düş-manın PKK partizanlarından ne kadar çok korktuğuna tanık oldum.

Daha sonraları ise, tarihi 15 Ağustos Devrimci Atılımı ya-pıldı. Ve bu atımla birlikte HRK (Hezen Rizgariya Kürdis-tan) ilan edildi. Kür'distan'ın bütün bölgelerinde eylemler gerçekleştirildi. Memleketim olan Uludere de 1 binbaşı ve onlarca asker HRK'nın kur-tuluş birliklerine vurularak öldürüldü. Bu eylem, şanlı 15 Ağustos'un yıldönümünde gerçekleştirildi. Hemen ikinci gün, Türk ordusunun yenil-gisini açıkça belgeleyen 10 savaş uçağı PKK partizan-larının bulunduğu kampları bombalamaya başlamıştı. Ancak partizanlara ait bir tek canlı hayvan bile yaralayamad-an geri döndüler. TC'nin bu hava harekati bütün dünya dleriçi güçleri tarafından nef-retle karşılandı. Aynı za-manda TC'nin bu vahşi ve insanlık dışı hareketi kendi ölümünü ve çöküşünü de açığa çıkartıyordu.

Bu defa sömürgeciler umu-dunu "koy koruculuğuna" bağ-lamıştı, ihaneti, bütün Kür-distan da olduğu gibi, bizim aşiretin içinde de geliştirmek istiyordu. TC başta Uludere, Midyat, Erub, Şir-nak, Şemdinli vb alanlar ol-mak üzere, bütün ülkede örgütlemek istediği ajan-milis çeteçiliğe karşı HRK'nın devrimi güçleri büyük ey-lemler yaptılar. PKK parti-zanları, TC'nin bu ihanet pla-nını da boşa çıkardılar.

Yurtsever bir Kürdistan insanı olarak ben 1984'te PKK'nın gerçekleştirdiği şan-lı 15 Ağustos eyleminden sonra PKK ile ilişkiye geçme şan-sına kavuştum. Bugün PKK'ye olan inanım daha da güç-lendi. Artık bütün gücümle bu hareketin içinde yer almaya karar verdim. Ülkemizi bağımsızlığa, halkımızı kurtu-luşa götürecekt tek gücün PKK'nın aydınlık yolu oldu-ğunu kavradım ve bu nedenle ERNK'ye katıldım. ERNK'nin çatısı altında gün geçtikçe kendi halkımı ve ülkemi daha iyi tanıyordum. Ve ben ülkeme ve halkıma daha iyi hizmet edebilmek için, tüm gücümü ve olanaklarımı mücedelenin hizmetine sunmaya çalışıyordum.

Dünyada hiçbir şey ulusal bağımsızlıktan daha değerli olamaz. Gerçekten insan halkının ulusal kurtuluşu için savaştığı ve halkına karşı sorumluluğunu yerine getiri-digi müddetçe insan olduğuna inanabilir. Ve bu sorumluluk halkına ve ülkesine, hatta insanlığa karşı yerine getiri-lileği müddetçe o insanın o ülkede ve o halkın içinde yaşa-maya hakkı olabilir.

Kürdistan'dan
bir ERNK üyesi
A. K.

Türk hurjuva basını ceteci-
liğin iflasını belgelemek zo-
runda kalıyor.

Cumhuriyet, 17 Ağustos '87:
"Gönüllü koruculuğu red-
dedene dayak

"12 Ağustos günü Lice jan-
darma bölük komutanı Murat
Odabaşı komutasında 20-25
kişilik bir jandarma ekibi Ka-
zo mezarısına gelerek Musta-
fa Çelik ile oğlu Abdülke-
rim Çelik ve yeğeni Süleyman
Çelik'i ellerinden alarak bir
haruzun başına götürdüler.
Burada kendilerine köy koru-
cusu ya da gizli bir habler ör-
gütünde çalışmaları için ö-
neride bulunuldu. Kahuletme-
yince üçünü de sıra dışıdan
geçirdikten sonra haruza
batırıp çıkarmaya başladılar.
Köylüler defalarca işlerinde
güçlerinde çalışmak iste-
diklerini söyledikleri halde
dinlemediler. Suçsuz yere
dayak vırpıp, işkence gördü-
ler."

Cumhuriyet, 25 Ağustos '87:

"Köy koruculuk sisteminin
ne kadar yanlış olduğunu, bir
süreden beri bu kesime yöne-
len toplu öldürme olayları ka-
nıtladı. Hükümet, bu sistemi,
böyle olacağına bile bile kasıtlı
olarak uygulamaya koydu.
Güneydoğu'daki bu insan-
larımızın asil kütih Başbakan
Özal'dır. Yarulanması, ge-
rekir."

Cumhuriyet, 25 Ağustos '87:

"Eruh ilçesine bağlı Bağ-
göze bucağını Karaközü kö-
yünde 15 korucunun istifa
ettiği bildirildi."

Cumhuriyet, 25 Ağustos '87:

"Köyü basan militanlar,
korucuları silahlarıyla birlikte
caminin önüne toplamıştı. Mi-
litanlardan biri korucunun o-
lundu. G-1'i aldı. Şöyle bir
baktıktan sonra yüksek sesle
sormaya başladı

"Bu silahlarla mı bize ateş
edeceksiniz? Yahu deli misin-
siz? Eğitiminiz yok. Cepha-
nemiz yetersiz. Bir daha
geldik mi, topunuzun ayağını
bir roketle yerden keseriz."

Korucular şaşkın şaşkın
bakıyordu. İkinci bir militan
yaklaştı. Paniklerine, "Siz bir
ömerim var" dedi. Korucu sila-
hlarını bırakmaları için köylü-
leri ikna etmeye gelen mili-
tanların önerisi şuydu

"Şimdi içimizden en iyi silah
kullanan iki korucu seçin. Yüz
metre ilerize geçip silahla-
rıyla mevzilensinler. Bana da
bir silah verin ve gözümü bağ-
layın. Bakalım kimi kimi ru-
racak?"

Birbirine baktı korucular,
öneri kabul edilecek gibi de-
ğildi.

Teröristler, koruculara si-
lahlarını en kısa zamanda bi-
rakmalarını öğütleyip köyden
ayrıldılar.

Eruh'un bir köyünde mey-
dana gelen bu olaydan çok kısa

Sömürgeci Basından İtirafılar ve Yeni Ahlaksızlık Örnekleri

bir süre sonra Milan mezarısı
basılıp 25 kişi öldürülürken,
köydeki 9 korucu tek bir terö-
risti bile vuramamış, terörist-
ler ise koruculardan 3'ünü öl-
dürmüştü...

Yörede oluşturulan, 'gönül-
lü koruculuk' kurumuna iş-
kin değişik öyküler anlatıl-
mıyordu. Hiç kimseyi zorla ko-
rucu yapmadık' yolundaki a-
çıklamaları karşın, köylü-
lerin başlarına gelenler, bunu
pek doğrular nitelikte değildi.

Eruh'ta bir köylü, jan-
darma karakoluna çağrıldı.
Komutan, "Gönüllü korucu ola-
caksın" diyordu. Köylü ise,
'Hayır olmam' diye karşı çıkı-
yordu. Komutan baktı olacak
gibi değil, gitti depodan G-3 çı-
kardı ve 'gönüllü korucu ada-
y'ının önüne attı.

birlikte silahlarını merkez
jandarma bölük komutanlığı-
na teslim ettiler. Öte yandan
konuyla ilgili bir açıklama ya-
pan Uludere Kaymakamı Ö-
mer Eru, Her istifa dilekçesi
veren korucu koruculuğu bi-
rakmış sayılmaz' diye konu-
şt...

Bu itirafılarına ne eklenebilir
ki? Tek söz söylenebilir - çöken
çetecilik değil sadece onunla
beraber Türk sömürgeci or-
dusu da çökmektedir.

**40. gününü dolduran Süper
Valinin halonu söndü.**

"Bilimsel olarak Kürt diye
ayrı bir kavim yoktur. Orta
Asya'dan gelmiş özbek Türk
soyundandır" kafatasçı sözlè-
rin sahibi faşist uzmanın her
nedense sesi soluğu kesildi.
Onunla beraber, Süper Vali

Güvenlik güçleri geliş-gidiş yolla-
rı ile hazı güzergahları tutuyor.
Fakat ekyi bu kez başka nokta-
dan kaçıyor..." (Hayri Kozakçı-
oğlu, Cumhuriyet). Vay kur-
naz eşkiyalar, neden başka
güzergahtan gidiyorsunuz da
kontraları şaşırtıyorsunuz?
Türk ordusu hiçbir zaman büt-
tün geçitleri tutamayacağına
göre, yenilgi baştan kabul edi-
liyor demektir. Tabii, sorun sa-
dece faşist mantığın ileri sür-
dükləri ölüsünde olursa

"Köylülerin ekyiyaya desteği
ve yardımı yoktur. Olsa zaten köy-
lülüyü öldürmezler..." (Hayri Ko-
zakçıoğlu)

"İzmirli bir memurun gö-
rüşleri.

İki yıldır buradayım. Hak-
kari'ye kadar, yani sınıd o-
layların meydana geldiği böl-

geye kadar her yeri gezdim.
Vallahi oralarda sürekli yaşa-
sam, ben de bir hafta içinde
Apocu olabilirim." (Cumhu-
riyet, 30 Ağustos 1987)

"PKK eylemlerinin olduğu il-
lerde eve oyu ağır bastı." (Cum-
huriyet, 8 Eylül 1987)

Faşist vali, gerçeklerle a-
lay ediyor. Bir yerde bu onun
görevi. Varlığına kasteden,
düşmanını tercih eden bir halk
yeryüzünde olabilir mi? Üste-
lik Kürt halkı gibi onurlu ve
özgürlük aşığı bir halka bu ha-
kareti yapınak

Faşist-sömürge valisi:
Kürdistan in Türk sömürgeci
ordusu için Vietnam olduğunu
yı biliyor. Hiçbir şey Türk or-
dusunu Kürdistan'da boğul-
maktan kurtaramayacaktır

Bu kadına ağzının payını vermek lazım

TARTISTI

"ÇİRKİN" Christina

Hürriyet'in yeni bir ahlaksızlığı:
Önceleri güzeldi "Kürdistan" adını ağzına alırken,
"Çirkin Christina" oldu

"Şu andan itibaren bu silah
sana zimmetlenmiştir. İster
al güt, istersen orada kalsın,
ama bu silaha bir şey olursa
hesabını sana sorarım..."

Karakol bahçesinde bir sü-
re G-3 köylüye, köylü de G-3'e
baktı. Çaresi yoktu, okunan ö-
lüm fermanni diller gibi sila-
hını alıp gitti.

Böylece bu tür uygulamal-
ar çok kısmın başına gelmişti.
Baskından sonra Milan meza-
rasına giden SHP milletrekili
Şeyhmuza Bahçeciz, baskından
sağ kurtulan koruculara soru-
yordu:

Bu silahı isteyerek mi aldın-
ız?"

Hep bir ağızdan panthıyor-
du korucular

Hayır.

"İçimizde gönüllü olarak si-
lah alanlar var mı?"

İnanılmayacak derece
yaşlı gösteren bir korucu pa-
nthıyordu.

Bizde yoktur, ama çevre
köylerde bağı bahçesi olma-
yanlar maazı uğruna aldı silahı
etine. Yalnız bunların sayısı i-
kiyi, üçü geçmez."

Tercüman, 1 Eylül '87:

"Siirt'in Şırnak ilçesinin
Çekiraz köyünde tehditlerden
yılan köy korucuları silahları-
nı teslim edip istifa ettiler..."

Türkiye, 30 Ağustos '87:

"3 köy korucusu istifa etti
Korucular, '55 bin lira için ai-
lemizi tehlikeye atamayız'
dediler. Kerim Çetin, Fer-
mani Turan, Sindo Ezer, Ke-
mal Ezer ve Mehmet Kaya -Ul-
udere, Taşdelen köyü- isimli
korucular istifa dilekçeleriyle

nin hünelerini öve öve man-
golda kül bırakmayan faşist
basın kalemlşörleri de sustular

Faşist-sömürgeci vali,
"Halkı teröristlerin üzerine
saldırtacağım" diyordu. Çete-
ciği ve paralı askerliği kas-
tediyordu. Çeteçiliğin ne ol-
duğu ortada. Ama vali başka-
sını kastediyordu. Faşist or-
dusu halkı saldırıyordu. Ni-
tekim son iki aydır faşist as-
kerlerin ve kontraların rast-
gele insanlarımızı öldürmesi
boşuna değildi. Nasılsa Kürt
halkı hep dışmanlarıydı

Süper Vali, "Mezraları bir-
leştiriceğim" diyordu. Şimdi
ise, "Şu anda öyle bir şeyi uy-
gulanmayı düşünmüyorum"
diyor (Cumhuriyet, 30 Ağustos
1987). Acaba neden? Sömür-
geci faşizm hem güç getire-
miyor, hem de ekonomik kül-
fetine katlanamıyor

"Güvenlik güçleri artık ge-
ce de araziye çıkıyor" (Hayri
Kozakçıoğlu). Bravo süper
valiye. Bir milyonluk ordun-
un şimdiye kadar gece ara-
ziye çıkamadığını kabul edi-
yor. Acaba doğru mu söylü-
yor? Son eylemlere hakmak
gerekir. Tek bir örnek vere-
lim: Hazro birkaç saat ARGK
birliklerinin denetimine geçti

Hazro Diyarbakır'a 60 km dir.
Silah sesleri nerdeyse faşist
valinin konağında işitile-
cekti. Hangi faşist birlik ye-
rinden kimildayabildi? Sö-
mürge valinin en büyük hünəri
'büyükleri' gibi yalan uydur-
mak oluyor

"Arazi çok taşlık ve kayalık.
Kaçmaya, saklanmaya müsait,

YORUMSUZ

Milliyet, 16.8.1987:

"Güneydoğu'da kritik 24 saat... Güneydoğu'daki eylemlerini 3 yıl
önce hugun basılan bölücü PKK örgütünün, yıldönümü nedeniyle
eyleme geçeceğine dair bilgiler ele geçirildi. Bölgedeki tüm güvenlik
birimleri uyarılarak alarma geçirildi."

Coşkun Kırca, Hürriyet, 17.8.1987:

"Karakol baskını
Acaba PKK'nın amacı, halen dağıtılmış ve sindirilmiş olan diğer
marksist-leninist tedhişçi yuvalarına, yeniden silahlı eylemlere girişebil-
meleri için ortamın uygun hale geldiği mesajını vererek, bunları
kışkırtmak mıydı?"

Yılmaz Çetiner, Milliyet, 18.8.1987:

"... Herde hayıflanacağımız bir husus daha var... O da süper valilik
makamının bu çok boyutlu, önemli başkaldırma olayında yeterli
olamayacağı..."

Teoman Erel, Milliyet, 19.8.1987:

"İdarede stres
Valilerimiz, kaymakamlarımız, polisimiz, jandarmamız şu yaz günle-
rinde normalin üzerinde bir gerginliğin içerisindeyiz...
Elbette ki sebep de çoktur. Güneydoğu'daki PKK eylemleri..."

Gürbüz Azak, Türkiye, 21.8.1987:

"DİKKAT! STOP BURASI ERUH STOP BÖLÜCÜLER YİNE 25
VATANDAŞIMIZI ÖLDÜRDÜ STOP YARALI SAYISI OTUZUN
ÜZERİNDE STOP..."

Dünkü gün teleksler, cümle muhabirler ve telgrafçılar dört bir yana
ulaştırdılar."

Milliyet, 28.8.1987:

"PKK'ya karşı yeni bir önlem: Doğu ya Doğulu asker."
Yalçın Doğan, Cumhuriyet, 21.8.1987:

"PKK'nın dün gece düzenlediği saldırı Ankara'da çok etkisi yarattı."

Uğur Mumcu, Cumhuriyet, 21.8.1987:

"Bu uzun erimli bir kavga. Önlemi de uzun erime göre almak gerekir."

Nazlı Ilıcak, Tercüman, 22.8.1987:

"Kırmızı... Mavi-Turuncu... Güneydoğu bölgesi, PKK... tarafından
kan kırmızısına boyanırken, biz bir mavi-turuncu kavgaıdır tuttur-
muştuk."

Hak-İş Sendikası Başkanı N. Çelik, Tercüman, 22.8.1987:

"Mithi birlik ve ülke bütünlüğünü parçalamaya yönelik bölücü
eşkiyaya karşı köklü tedbirler alınmalıdır..."

Em. General Orhan Kılercioglu, Tercüman, 22.8.1987:

"... Saldırıların çok rahatsız bir şekilde yapılması ve güvenlik kuvvetle-
rinin intikalindeki gecikme dikkat çekicidir."

Ergün Göze, Tercüman, 23.8.1987:

"... Ve PKK boyuna vururken, biz müthiş bir mucadelenin içindeyiz.
'Evet' mi, 'Hayır' mı?"

**Halbuki Türkiye'nin en mühim meselesi bugün Güneydoğu'daki
vahşettir...**

Evet önce şu Güneydoğu işi bitirilmeli.

'Evet' mi, 'Hayır' mı?"

Bülent Ecevit, Tercüman, 24.8.1987:

"... 25 kişi ölüyor, Özal utanmadan 'Memlekete huzur var' diyor."

Tahsin Öztin, Hürriyet, 24.8.1987:

"... Ve süper komutanın görevi başladığı gün, 20 Ağustos günü
Komutan da, bu arada görevi üstünde olan Süper Valiye de:
Hoş geldin, merhaba Apodan."

**Ve meydan-ı savaştan sağ salım görevlerini bitirip kayboluyorlar,
Otur, dövdün sabaha dek...**

**Kahroluyorum, yığınla formalite, tonlarca laf, yeni yeni deyimler,
Süper Valiler, Süper Komutanlar, ama Apocular da hala ortada fink
anyolar,**

Ya hizler?..

Nuruk atıyoruz, sayın okuyucular...

DYP Genel Başkanı H. Cindoruk, Hürriyet, 28.8.1987:

"Kansına söz geçiremeyen, eşkiyaya ne yazar?"

Hürriyet, 29.8.1987:

"Bölücü eşkiyanın son numarası: Bubi tuzaklarına DİKKAT..."

Dünya Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Alman Basını:

Frankfurter Allgemeine Zeitung (20.8.1987). "Kanal Kürdistan" başlığı altında şu ilginç yorumu yaptı:

"Türkiye'de bir anayasa değişikliği için yapılacak olan referandumla 3 hafta kala Türkiye iç politik sorunlarla karşı karşıyadır. Cezaevlerindeki açlık grevleri, tutukluların intiharları ve bölücülerin saldırıları. En son Kürt kan gölü, Doğu Anadolu'da bir şehir olan Siirt'in yakınında gerçekleşti. Hükümet ile otonom veya bağımsız bir devlet için savaşan militan Kürtler arasındaki düşmanlık gittikçe daha da derinleşmekte. Ankara, en ufak bir tarızın bu yüzölçümü başlarında Atatürk tarafından paratılan Türk devletinin sonunu getireceğinden korkuyor. Güvenlik tedbirleri geliştiriliyor, ordu yine arama operasyonları yapıyor. Daha Temmuz ayında Ankara, Hayri Kozakçıoğlu'yu Doğu illeri için Kürt teröristlerini keşif eylemleri koordine edecek olan valiyatı aldı.

Ancak hükümet ne kadar tamiz ise Kürtler de o kadar tamizsizdirler. Kürdistan'da kan akmaya devam ediyor."

Frankfurter Rundschau (27 Ağustos 1987) sayısında Gerd Höhler, Kürdistan sorununa geniş yer ayırmakta ve şu yorumu yapmaktadır:

"TC'nin kuruluşundan, yani 64 yıldan bu yana onlarca yıl boyunca Ankara'daki hükümetlerin politikalarının amacı, Kürtleri asimile etmektir. Resmi düzeyde Kürtler tanınmıyordu, onlar yoktu.

Ancak Kürtlerin çağın 1923'ten bu yana vatandaşları oldukları bu Cumhuriyeti kabul etmiş değiller, tüm asimile politikasına -ve yine bizzat bunun için- rağmen bu böyledir. Çünkü yaşadıkları Güneydoğu bölgesi Türkiye'nin fakir parçası olarak kalmıştır. Bugün Ankara'daki yetkililer, onlarca yıldan beri buranın geri kalmışlığını ve fakirleşmesini hedefleyen politikasının yanlış olduğunu itiraf ediyorlar.

Hakkari, Mardin, Siirt ve Diyarbakır'da toplam 2,3 milyon insan yaşamaktadır. Devlet Planlama Teşkilatı'nın yaptığı bir istatistiğe göre, bu bölgede bulunan 4856 köyden 2191'inde hiç su bulunmamaktadır. Ve 1012 köyde ise çok azdır. Hemen hemen 5000 köyden yalnız 1523'üne elektrik gitmektedir. Yalnız 737 köyde telefon bağlantısı vardır. Bu 2,3 milyon insana yalnız 2845 kişilik hastane yatağı bulunmaktadır. Özal hükümeti Kürt grubuna herhangi bir tariz veremeyecektir, ne onlara bir etnik azınlık statüsü hakkını verecektir ve ne de Kürtçe dilinin resmi düzeyde kabul edilmesine izin verecektir. O, bölgeyi daha çok iki yönlü bir strateji ile yatıştırma çalışıyor. TC tarihindeki en büyük göç alanının çerçevesinde Güneydoğu'da yaşayan insanlar Türkiye'nin batı kesimlerine göç ettirile-

cek ve Batı'daki küçük Asya'da yaşayan Türkler de Güneydoğu bölgesine taşınacakmış. Bu dokuzbuçuk milyon insanı kapsayan eylemin amacı, geleneksel Kürt bölgelerinin "Türkleştirilmesi" ve Kürt halk grubunun dağıtılmasıdır.

Ankara'daki hükümet bu çabalara paralel olarak bugüne kadar geri bırakılmış Güneydoğu'nun ekonomik alanında gelecekle bağlantısını sağlamaya çalışmaktadır. Güneydoğu'yu Geliştirme Projesi'ni bu bölgeyi çağdaş bir cennete çevirecektir. Türkiye'nin şu andaki en büyük inşaatında 7000 işçi Atatürk Barajı'nın bitirilmesinde çalışıyor. Bunun için harcanan para 8 milyar mark. 1990 yılındaki bütünden sonra baraj Fırat suyunu Batı-Berlin'in iki mihlisi olarak alan üzerinde suni bir göle toplayacaktır.

Barajın 8 tühünü 2500 megawatt elektrik üretecek ve böylelikle Türkiye'nin ihtiyacının beşte birini karşılayacaktır. 700 km uzunluğundaki tünel ve kanalağı, milyonlarca hektar, şu anda işletilmeyen toprakları sulayacaktır. Ankara'daki hesaplara göre bu ve daha henüz inşaatla bulunan diğer barajların sayesinde 90'lı yıllarda mevcut pirinç üretimini üç katına çıkaracak ve tahıl ekme alanı ise iki katına çıkacaktır. Fakirleşmiş Güneydoğu bölgesi Yukındoğu'nun ekim sepeti durumuna yükselinecektir.

Ancak planlanan ekonomik müzemen istenen politik sonuçları beraberinde getireceği ve Güneydoğu illerinin sakınlaşmasına yol açıp açmayacağı daha henüz belli değildir. Atatürk Barajı'nın inşaatı güçlü bir askeri güç tarafından korunmaktadır. Burasının Kürt terör eylemlerinin bir hedefi olabileceği sözkonudur. Bunun dışında göre halkının bu projedeki hangı oranda yararlanacağı da pek belli değildir. Yeni alanın işletilebilmesi için şimdiye kadar mevcut olan iş gücünün yedi mihlisi gerekli olduğunu tahmin ediyorlar. Ankara'daki yetkililer, Bunlar Batı Anadolu'dan gelecektir. Burada çalışacak olanlar Kürtler olmayacaktır. 'Dağ Türklerine' hangi işler, hangi ilerleme ve hangi zenginliklerin düşeceği daha belli değildir."

Allgemeine Deutsche Sonntagsblatt (30.7.1987) tarihinde, "Yavaş yavaş derin bir uykudan uyanıyorlar" başlığı altında şu yorumu sunmaktadır:

Gerçekten de PKK, NATO'nun ikinci büyük ordusunu köşeye sıkıştırmayı başardı. Türk ordusu gerillanın tüm saldırılarına karşı ne yapacağını bilemeden seyirci kalmaktadır. Şu anda Güneydoğu bölgesinde -bilgi sahibi olan ve Diyarbakır'da bulunan çevrelerin tahminine göre- Ankara toplam 250.000 kişilik bir askeri güç ve 70.000 polis gücünü yığmıştır. Diyarbakır sokakları asker, jandarma ve yerli polislerle doludur. Tabii burada bulunan tüm yabancılar at-

ıkları her adımda kuşkuyla bir biçimde takip eden askeri ve sivil ajanlardan hiç bahsetmeye gerek yoktur.

Fakat tüm bu askeri yığılmalar daha bir çıkmazın ve orada kalmışlığın bir ifadesi olmaktadır. PKK bundan 3 yıl önce ordu ve polis birliklerine karşı sistemli saldırılarını başlattığında, güvenlik güçleri bu sarp alandaki kendi küçük köy karakollarını terk ederek daha sağlam ve güvenilir olan garnizon benzeri merzilerine geri çekilmişlerdi. Buralardan hele geceleri hemen hemen hiç dışarı çıkmamaktadırlar.

Böylelikle Kürt almasının büyük bir bölümü gece karanlığının çökmesiyle isyancılara ait oluyor. Ana polidarı daha arabalar peccinin basmasıyla ancak konvoylar biçiminde ilerleyebiliyorlar.

Ankara'da bulunan bir askeri uzman, ordunun zarafet düşüşünü şu biçimde izah ediyor: "Askerler yeterince gönlüllü değildiler ve korkuyorlar."

PKK'nın son eylemleri gerillaların köylerde daha çok destek gördüklerini göstermektedir.

PKK'nın eylemleri Türk basınında ilk defa, Cumhuriyet kurucusu Atatürk'ün isteğini göre hiçbir zaman var olmaması gereken bu azınlık üzerine yoğun bir tartışmaya yol açtı. Sosyal gıbi ünlü şahsiyetler kamuoyu nezdinde hükümeti, kendi politikasını peniden gözden geçirmesini açık bir biçimde talep etmekteydiler. Tüm haklarına olduğı gibi Kürtlere de kendi dilinde okuma gibi doğal hakkı verimeliymiş...

Ancak PKK, Özal'ı zor bir duruma düşürdü. Hükümet ise, kendilerinin terörden kaçtığı izlenimini yaratmak istemediğinden dolayı, Kürtlere herhangi vaatlerde bulunmayı kesinlikle reddediyor.

İngiliz basını gelişmeleri izlemekle beraber daha temkinli dil kullanmaktadır.

20 Ağustos '87 tarihli **International Herald Tribune**, Reuters ajansından Erub'un Kizil-kaya köyünde bir grup çetenin cezalandırılma eylemini aktarmakta ve daha önceki çete cezalandırma eylemlerini genel yorumlarla aktarmaktadır.

Aynı tarihli **Financial Times**, Ankara'dan David Barclay imzası ile şu haberi aktarıyor:

"Türk hükümet kuvvetleri ve polisi dün Güneydoğu vilayeti Siirt'te, salı gecesi Erub kasabası yakınında 25 kişiyi öldüren ayrılıkçıların avından bir şey elde edemedi.

Dün Uludere'de, Irak sınırı yakınındaki ayrı bir olayda araçları Kürt gruplarının döşediğı mayına çarpan bir asker öldü, ikisi yaralandı."

20 Ağustos '87 tarihli **The Times** aynı haberi geçerek, "Son üç yıldır, sekiz milyon Kürdün yaşadığı Güneydoğu'da ayrı bir devlet kurmak için mücadele eden gerillanın son üç yıldır öldürdükleri asker ve milis sayısı 700 kişi

çevresindedir.

Türk ordusu NATO'nun ikinci büyük ordusu olmasına rağmen, sistem isyancılar tarafından tehdit edilmektedir" demektedir.

Kıbrıs Rum basını ise, Temmuz ayı içinde, Türk Başbakanı Turgut Özal'ın suçlamalarına açıklik getiriyor ve nedenini araştırıyor.

The Cyprus Weekly, 24-30 Temmuz '87 sayısında şunları yazıyor: "Özal'ın suçlamalarına karşı, bir yüksek rütbeli Kıbrıs hükümet yetkilisi şunları söyledi: 'Yapılan suçlama utanç verici bir yalandır. Aynı zamanda saçmadır. Türkiye halen devam ettirmekte olduğu Kürtlere katliamını örtmek için sürkeli bu yalanları ileri sürüyor.' Bu dergi ve **The Cyprus Press** tehdidin 'Ada halkına yeni bir işgal girişimi' sayıldığını yazarak, Kürdistan direnişini ve haklılığını işaret ettiler. Rum basını, son eylemleri geniş işlemektedir. 24 Temmuz tarihli **The Cyprus Weekly** yaptığı yorumda kısaca şunları yazmaktadır:

"Bay Özal dün yeni bir maske taktı ve Kürt isyancılarına destek konusunda Kıbrıs halkına yeni bir suçlama daha getirdi. Bu suçlamaların sahibi, dilleri dahil, Kürt halkının bütün temel haklarını gasp eden Türk ve Kürt hükümetleri üzerinde askeri diktatörlük kuran, katliamlar yapan aynı zamanda Kıbrıs'taki azınlık Türklerin katliamlarını yöneten güçtür.

"Kürt ve Kıbrıs sorunlarının çözümünde ona engel öğeler, Türk hükümetinde toplanmaktadır.

İskandinav Basını:

Aktuel (20.8 '87), **Information** (20.8. '87), **Berlinska Tidning** (14.8. '87), **Politiken** (14.8. '87) vd. birçok Danimarka ve İsveç gazetesi, Avrupa'da Alman devletinin saldırılarına karşı ERNK'nin yaptığı eylemlere geniş yer veriyor ve son eylemleri sıralıyor. İskandinavya basını geniş yorumlar da yapıyor.

6.8. '87 tarihli **Aktuel** gazetesinde Kristian Mavritzen ve Ritzau Buren imzalı yorum şöyle:

"Kürtler dört ülke ile savaşı içerisinde dirler.

"Tüm Kürtlerin yarısını Türkiye'nin doğusunda barındıran Türk devleti, Kürt partizanlarının direnişini kırmak için tüm olanaklarını seferber ediyor."

"Iran ve Irak'taki Kürtler kendi düşmanlarıyla savaşmak için karşı ülkeden her türlü yardımı alırken, Türkiye'deki Kürtlerin sorunları oldukça büyüktür.

1920 Sevr antlaşması ve günümüzde sadece sınırlı olmak üzere, Irak'ta devam edegelen 'otonomi' dışında şimdiye değin herhangi bir karar çıkarılmamıştır.

"Türkiye'de Kürtler 'dağ Türkleri' olarak tanımlanmaktadır.

"Iran'daki şu İranlılara karşı, Kürtler sınırdır. 30 yıldır

Kürtler sistematik olarak İran liderleri tarafından baskıya maruz bırakılmışlardır. İran ve Irak'taki Kürtler otonomiye karşı uluslararası gelişmelere umut bağlıyorlar.

"Geçmişte Irak, SSCB ile 15 yıllık dostluk ve işbirliği antlaşması imzalamış, ABD, İran Şahı vasıtasıyla Kürtleri destekledi. İran Şahı Irak'la anlaşarak bu tehdidi sonuçlandırdı.

Kürtlerin böyle değişik cephelerde savaşmaları başarı sağlanamamış, çok nadir olarak tüm yaşadıkları alanı örgütleyip bir araya gelmişlerdir."

Jylland Posten (6.8. '87) ise şunları yazıyor:

"Kürtlerin yarısı Türkiye'de yaşamakta olup, iyi teşkilatlanmış Türk ordusuna karşı yaşamak için bir savaş başlatmış bulunuyorlar. Türkiye, Kürtlere karşı savaşmak için Irak'la bir antlaşma imzaladı. Bu antlaşma ile sınır ötesinde operasyon yapabiliyor.

"Bazı askerlerin sınırda bir pusuda öldürülmeleri sonucu, Türk hükümeti Kürt kamplarına karşı savaş uçakları ile saldırdı.

Kürtler 2300 yıllık bu gerçeğe varmak istiyorlar.

Flaman Basını:

Hollanda, Belçika, İsveçre basını Kürdistan sorununa geniş yer verdi. **La Libre Belgique** (20.8. '87), **La Cite** (20.8. '87), **De Standart** (20.8. '87), **De Morgen** (20.8. '87) gazeteleri Siirt-Eruh ve Der-sim'de çete ve askerlere karşı yapılan eylemleri genellikle yormusuz vermiş, 1984'ten bu yana olan süreçteki eylemlerin sonucunda cezalandırılan asker ve milis sayısını 1000 olarak göstermişlerdi.

Bunlardan **La Libre Belgique**; Kürdistan'daki en güçlü örgütlerin başında PKK olduğunu belirtmekte ve olayları önmek üzere süper vali atandığını, ancak bu atamadan sonra bile eylemlerin durdurulmadığını belirtmektedir.

La Meuse (6 Ağustos '87), **La Libre Belgique**, **La Cite**; Liege'deki Alman konsolosluk binasının işgal eylemini ve nedenlerini genişçe vermektedirler. **De Morgen** (7 Ağustos '87) Brüksel Af Örgütü bürosunun işgalini aktarmaktadır.

De Morgen (20 Ağustos '87) gazetesi, Türkiye'ye gidecek Jef Ulburghs, Jef Sleeckx, Paul Staes vb. parlamenterleri kastederek, "Belçikalılar Türk hapishanelerinde açık gerinde bulunan insanları, ziyaret edecekler mi?" başlığı altında cezaevlerinin durumunu inceliyor ve Türkiye'ye gitmesi gereken heyet üyelerinin sözlerini aktarıyor. SP milletvekili Jef Ulburghs'un, "Durumlar gerçekten dramatiktir. Ben geçmişte Kürdistan'a gitmişim. Kürt ve Ermenilerin kaderlerini aynı oluştuklarını çekti. Fanatik Türkler tarafından tehdit edildiği" sözlerini aktarmış.

Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği- YKWK Kuruldu

Uzun süredir kuruluş çalışmalarını sürdüren Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği, 23-30 Ağustos 1987 tarihlerinde yapılan Birinci Kongresiyle gerçekleşti.

ERNK'nın diğer devrimci-yurtsever kitle birlikleri gibi, ulusal kurtuluş işçi birliğinde örgütlenilmesi kararı Ekim 1986'da gerçekleştirilen PKK 3. Kongresinde alındı. O günden bu yana yoğun ideolojik, politik, örgütsel faaliyet yürütülmektedir. En son Haziran 1987 yılında çok sayıda alanda 2000 civarında işçi temsilcisinin katıldığı bölgesel konferanslarla, geçici bölge yönetimleri ve çalışma programları oluşturuldu.

YKWK Birinci Kongresi bölge konferans delegelerinin katıldığı güçlü bir platform oldu. Kongre, Avrupa Kürdistan yurtsever işçilerinin katılımıyla gerçekleştirildi. Kongre platformu sadece Avrupa'daki yurtsever işçilerin

sorunlarını irdelemedi. Kongre aynı zamanda başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere, dünyanın her tarafındaki yurtsever Kürdistan işçilerinin örgütlenme ve mücadele sorunlarının irdelediği platform oldu. Bu nedenle YKWK Birinci Kongresi, tüm Kürdistan işçilerinin temsili örgütlenme kongresi oldu.

Kongre, dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan'daki son siyasal durumu, devrim ve karşı-devrim güçleri açısından irdeleyen doygun bir politik rapor, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Ulusal Kurtuluş Cephesinin durumu ve gelişim sorunlarını irdeledi. Kuzey-Batı Kürdistan, Türkiye, Avrupa ve Ortadoğu'da oldukça dağıntı bulunan Kürdistan işçi yığınlarının durumu, ulusal kurtuluş mücadelesi ve örgütlenme sorunları rapor halinde geniş değerlendirmeye tabi tutuldu. Bölgesel konferansların onayından geçen YKWK programı, yönetmelik ve ambalemi Kongre kararına bağlandı. Birlik yönetimini oluşturan Kongre, ulusal kongreye yollayacağı birlik delegelerini seçti. 14 ayrı konuda çalışma taslağını karar altına aldı. Çalışma planlamasına vardı.

Faşist sömürgecilik, emperyalist destekçileri, sosyal-şoven ve reformist-milliyetçi işbirlikçilerine karşı bir kararlılık, bilinçlilik ve örgütlülük zirvesi olan YKWK Birinci Kongresi, bütün Kürdistan işçilerine Kürdistan'ın ulusal bağımsızlığı için YKWK'de birleşmeye, örgütlenmeye ve ona güç katmaya çağırmıştır.

- Kürdistan Yurtsever İşçileri, mücadele tarihinde bir dönüm olan Kongre, rapor, program ve kararlarını özümseyelim!
- Kongre kararlarını her yurtsever işçinin elinde bir silah haline getirelim!
- Yaşasın ERNK, yaşasın YKWK!

KÜRT AYDININDAN ÖNEMLİ BİR ADIM

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşında, ulusal mücadeleyi birliklerini gerçekleştirmek üzere geçtiğimiz 30 Ağustos'ta Kürdistan'ın dört parçasından Kürt aydınları bir toplantı yaptı.

Toplantıda, sömürgecilik ve efendileri emperyalistler eliyle parçalanmış Kürdistan vatanının aydınlarının rollerinin gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine paralel olarak gerçek işlevine kavuşturulması sorunu, aydınlar önünde duran vazgeçilmez bir görev olarak etraflarıyla irdeledi.

Kürt aydını potansiyelinin emperyalistler, sömürgecilik ve uzantıları tarafından sömürülmesine artık bir son vermek, bölünmüşlüğü ortadan kaldırmak, ulusal kurtuluş savaşımızla dayanışmayı yükseltmek ve tarihimize, kültürümüze ve edebiyatımıza alanındaki ürünleri yerinde değerlendirmek doğrultusunda ciddi kararlar alındı. Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yerini almayan, yeteneklerini halkın çıkarlarına koşmayan, kendini emperyalizm ve sömürgeciliklerden tüm yönleriyle kopartmayan halkımız nezdinde yurtsever aydın sayılamayacağı ve halkımızın kutsal ulusal kurtuluş savaşına karşısında suçluluk içinde bulunacağı önemli vurgulandı.

Yekitiya Rewşenbêrên Welatparêzên Kurdistan (Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği) adıyla kuruluşuna giden aydınlar birliği, ayrıca ülkeye ve uluslararası alana yönelik çalışmalarını kamuoyuna aksettirmek için, Kürtçe ve diğer dillerden politik ve kültürel yayın organları çıkarmayı ilke olarak benimsedi.

Aydınlarımızın oybirliği ile ARGK partizanlarına illehtikleri bir mesajda da şunları yer verildi:

"Kürdistan dağlarında, ovalarında, şehir ve köylerinde halkının özgürlüğü ve vatanının bağımsızlığı uğruna sömürgeci-faşist Türk devletine karşı kahramanca savaşan ARGK gerillalarına bin selam!"

Geçen sayıda yayınlanmaya başlanan YKWK programının siyasal ilke ve hedefleri bölümünü yayınlıyoruz

GENEL SİYASAL İLKE VE HEDEFLER

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) programında ifade edilen siyasal ilke ve hedeflerdir.

ÖZGÜL SİYASAL İLKE VE HEDEFLER

1- En geniş işçi yığınlarıyla bağ kurulması, ulusal kurtuluş siyasetinin onların elinde bir silah durumuna getirilmesi. Bunun için:

İşçi yığınlarının ERNK politikaları doğrultusunda ulusal, sınıfsal ve enternasyonalist ruhla eğitilmesi. İşçi yığınlarının YKWK çatısı altında örgütlenmesi, ekonomik, sosyal, kültürel yaşamlarının, ulusal kurtuluş politikaları doğrultusunda düzenlenmesi ve yönetilmesi.

2- İşçi saflarında birlik, örgütlenme ve mücadeleyi engelleyen ve zayıflatan, faşist Türk sömürgecilik, Kürt feodal-kompradorları, sosyal-şovenizm ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinden kaynaklanan yerel, dinsel, mezhepsel, aşiretsel, aileci anlayışların neden olduğu sını bölünmelerle, inkarcı ve reformist anlayışlarla mücadele edilmesi ve bu anlayışların işçi saflarından tasfiye edilmesi.

3- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Kürdistan işçi yığınlarını ülke geçirdiğinden koparmayı, asimile ve ucuz emek gücü olarak kullanmayı amaçlayan; onları Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa kentlerine sürme politikasına ve mevsimlik işçi, tarım işçiliği vb. adlar altında açığa, sosyal düşkünlüğe ve lümpenliğe mahkum eden güncel politikalarına karşı durulması ve bunun için siyasal, ekonomik, kültürel vb. direniş içinde olunması.

4- Faşist Türk sömürgeciliğinin ulusal başkalaşım, işçi sınıfını denetleme ve illegal devrimci mücadeleyi reformcu alana kanalizasyon ederek tasfiye etmek amacıyla kullandığı sendika, kooperatif vb. örgütlerin bu işlevine karşı olunması. Bunların kitleleşmesi ve ulusal kurtuluş mücadelesini yaymanın birer gelişim alanı haline getirilmesi.

5- İşçi sınıfının tarihsel ve güncel öncü konumuna bağlı olarak saflarından gittikçe daha fazla sayıda ögeyi Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü kadrosu haline getirilmesi.

6- Şehit, tutuklu ve savaşçı aileleriyle ekonomik, sosyal, siyasal dayanışma içinde olunması. Bu amaçla ve işçilerin kendi aralarında dayanışmalarını sağlamak amacıyla

ilegal biçimlerinden legal biçimlerine kadar dernek, kooperatif, yardımlaşma fonları vb. dayanışma örgütlenmelerinin geliştirilmesi.

7- Ulusal kurtuluş temel mücadele yöntemi olan silahlı mücadeleden yana olunması, gittikçe daha fazla sayıda ögenin silahlı mücadelenin aktif savaşçısı ve milisi haline getirilmesi.

8- Ulusal kurtuluş yolunda silahlı mücadele ile koordine içinde, şehirlerde, fabrikalarda vb. işçi yığınlarının olduğu her yerde faşist Türk sömürgecilik ve işbirlikçilere karşı, silahlı mücadelenin gelişim seviyesine denk düşen ve onu geliştiren bildiri dağıtma, boykot, gösteri, yürüyüş, protesto, grev vb. biçimlerdeki siyasal mücadele eylemleri içinde olunması ve geliştirilmesi.

9- Faşist Türk sömürgeciliğinin ajan-muhbir sızma-larına ve kompolarına karşı, işçi birliklerinin ve mücadelesinin güvenliğinin esas alınması, bu amaçla gereken önlemlerin alınması ve düzenlenmelerine gidilmesi.

10- Türkiye işçi sınıfı ile iki halkın bağımsızlık ve özgürlük çıkarlarının eşitliğini temel alarak, en sıkı enternasyonalist mücadele dayanışması içinde olunması, bunun için FKBD'nin ilkelerinin esas alınması ve Türkiye'deki Kürdistan işçi kitlelerinin bu gerçeklik içinde örgütlenmesi.

11- Kürdistan'ın diğer parçalarından ulusal kurtuluş mücadelelerinin geliştirilmesi ve halkımızın ulusal savaş birliğinin yaratılması amacıyla işçi birliklerinin kurulmasına öncülük edilmesi, bunun örgütsel araç ve kollarının oluşturulması, bu çalışmaların Ulusal Kongre'nin güçlü bir ögesi haline getirilmesi.

12- Ortadoğu halklarının işçi sınıflarıyla anti-sömürgeci, anti-emperyalist ilkelere doğrultusunda dayanışmadan yana olunması ve bu doğrultuda çalışmalar yürütülmesi.

13- Ulusal kurtuluş savaşını veren halklar, sosyalist ülkeler ve bütün dünya halklarının işçi sınıflarıyla enternasyonalist dayanışma içinde olunması. Kürdistan işçi sınıfı mücadelesinin çok yönlü araç ve mücadele yöntemleriyle tanıtılması, uluslararası platformlarda Kürdistan işçi sınıfının Kürdistan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine desteklerinin sağlanması.

Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan - Avrupa kulübu, birliğin bir parçası olarak, birliğin bütün siyasal ilke ve hedeflerinden sorumludur. Bu görevlerinden ayrı olarak, hu-

lunduğu alanda şu görevleri yerine getirir:

1- Faşist Türk sömürgeciliğinin, işçileri Kürdistan gerçeğinden koparma politikasına ve bundan kaynaklanan "Avrupahlaşmak", "Avrupa'yı bir kurtuluş ve yaşam alanı olarak görmek", "mültecileşmek" vb. anlayışlara karşı durulması ve bu doğrultuda mücadele edilmesi.

2- Avrupa'da en geniş Kürdistanlı işçi kitleleriyle bağ kurulması ve bilinçlendirme, örgütlenme, mücadeleye seferber etme ve kaynağa dönüş çalışmalarının yürütülmesi.

3- Avrupa'daki Kürdistanlı işçi kitleleri içinde gittikçe daha fazla sayıda ögenin ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü kadro ve savaşçısı haline getirilmesi.

4- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Avrupa emperyalist gericiğinin, Türkiye sosyal-şoven güçlerinin ve Kürdistan işbirlikçi otonom-reformist güçlerinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırı, provokasyon, yozlaştırma faaliyetlerine karşı durulması, mücadele edilmesi ve boşa çıkarılması.

5- Avrupa'nın demokratik geleneklerinden yararlanarak yasal ekonomik işçi örgütlenmeleri olan sendikalarda örgütlenmeden yana olmak, bunların hem Kürdistanlı işçilerle bağ kurmanın hem de onları örgütlemeye etkin bir araç olarak değerlendirilmesi.

6- İşçi birliğinin temel ulusal kurtuluş görevlerine bağlı olarak, Avrupa zemininde işçilerin günlük sorunları olan işsizlik, geçim zorluğu, ekonomik, sosyal, kültürel problemlerine çözüm getirmeye ve bu amaçla çeşitli örgütlenmelerle gidilmesi.

7- Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş devrimine karşı geliştirdiği özel savaş ve her türlü gericiğe karşı Avrupa'daki işçi kitlelerinin devrimci, yurtsever potansiyel, kin ve öfkelerini açığa vurabilecek en basit mücadele biçimlerinden en karmaşık olanlarına kadar ılgıl, gösteri, boykot, yürüyüş, protesto vb. eylemler içinde olunması.

8- Avrupa zemininin dayanışma ve ittifaklar açısından sahip olduğu olanakların duyarlılıkla değerlendirilmesi, dayanışma ve ittifakları geliştirerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine maddi ve manevi destek sağlanması. Bunun için:

a) Ulusal kurtuluş hareketleri, sosyalist ülkeler ve anti-emperyalist ülkelerin işçi birlikleri ile dayanışma ve ittifak içinde olunması.

b) Avrupa'daki demokratik geleneklere bağlı anti-faşist işçi komiteleri ve birlikleri ile ilişki, dayanışma ve ittifak içinde olunması.

c) Uluslararası alanda Kürdistan işçi sınıfını ve mücadelesini tanıtmak amacıyla, araştırma-inceleme yapma, broşür, afiş, kitap, film vb. araçları geliştirme, toplantı ve seminerlere katılınması ve düzenlenmesi. Kürdistan işçi sınıfının diğer ülkelerin deneylerinden yararlandırılması.

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini Yeneni Adam...

Sömürgecilik, insanlığın yüzkarasıdır. Aneak kararın da kararı vardır. Emperyalist güçler, kendi yaratıkları Berlin sorunu ve duvarını, Sosyalizme karşı durmadan kullanırlar. Ya Kürdistan Dörde bölünmüş bir ülke; adı inkar edilen bir halk. Sadece bu kadar mı? Baskı, talan ve yoksulluk bir halkın ebedi kaderi yapılmak isteniyor. Daha da ötesi var.

870 km'lik sömürgeci duvarı ilk adımları kemalist Türk sömürgeciliği ile Fransız emperyalizmi arasında 1921 Ankara Antlaşması ile atıldı. 1925 Şeyh Said ayaklanması ardından yeni düzenlemeler yapıldı. Türk devleti, Truman doktrinine dahil olduktan sonra, 870 km'yi tel örgüyle donattı. Ardından mayın, pusu, gözletleme kuleleri, sayısız karakol, cemse, otomatik silahlar, panzer. En son olarak ışıklandırma, altı metrelik çelik hiçaklı, dikenli tel ve radarlı robotlar.

Neden? Kürdistan'ın bölünmüşlüğü devanı ettirmek ve Misak-ı Milli'yi yaşatmak için. Kürdistan insanı sömürgecilikle çok epeyde savaşıyor. Bu cephelelerden ilginç ve sömürgeci açıdan utanç verici olanı Kuzey-Güney Kürdistan sınırlarıdır.

Türk burjuvazisine göre, yapılanlar sınır güvenliği için yapıyor. İnsanımız açısından, ne ad verilirse verilsin, sergi, ledikleri Kürdistan'ın bölünmüşlüğü kabul etmemektir. Bu cephenin deneyli bir yüzüstü savaşıyla yapılan raportajı ve açıklamaları izlemek, insanımızın ülke ve halk bütünlüğünü sağlamak için nasıl bir görünmez savaş içinde olduğunu göstermektedir.

Berxwedan

Berxwedan: Hüdûmîz gîbî, Türk devleti, ülkemizin zarfı bölünen iki parçası arasında mayın döşemîz. Türk devleti dünyaya, "sınır güvenliği alıyorum" demektedir. Hüdûmîz kadavayla hududtaki önlentîleri, tarihîni, gelişimini, en yakından bilen biri olarak açıklarmışız.

Rüstem Amca: Takriben 1950-51 yıllarında ülkemizin bu alanına mayın döşediler. O dönemde askeri karakol sayısı düşük, güç olarak sayılırlar. Örneğin Cizre-Süruç arasında aneak 8-10 karakol vardı. Karakollar ciddi bir engel değildi. Geliş-gelişlerde ciddi engel yaratmıyorlardı. Sınırdaki her çatışmada, vurulan daha çok asker oluyordu. Bu dönemde pratikte yaşanan halkımızın bölünmeyi kabul etmezliğini sergileyen yoğun ekonomik, sosyal ilişki ve iç-içelik oluyordu.

Celal Bayar-Adnan Menderes iktidarı döneminde önlentîler tümüyle yeniden gözden geçirildi. Bu doğrultuda kararlar çıkarıldı. İlk elde planlanan ve uygulanan mayın yerleştirme oldu. Amaç, iki parçadaki halkımızın bağlarını tümüyle kesmekti.

Çünkü, ticari ve sosyal bağlar kaynaşmayı doğuruyor, ileriki ulusal gelişmelere zemin oluyordu.

Halbuki, iki parçanın sınır alanı, halkımızın ata topraklarıydı. Aynı aşiretlerdendiler. Bu durumda aileler bölünmüştü. Bazı ailelerde bir kardeş bir tarafta, diğeri de öte tarafta kalmıştı. Bunu örneklemenin gereği yoktur. Herkes biliyor. Kilis'ten Cizre'ye kadar durum budur.

Sınırdaki karakol sayısı artırıldı, Mayın döşendi. Suriye ile antlaşmalar imzalandı. Çok insanımız öldürüldü. Yüzlerce sakat kaldı. Hapishaneler doldu. Fakat halk, sınırı tanımadı. Engelleri aşarak bağlarını sürdürdü.

Tabii, çok sayıda asker ve komutan da öldürüldü. Araçları tahrip edildi.

Berxwedan: Kademeli ola-

rak Türk devleti bu önlentîleri nasıl geliştirdi? 1940'larda Suriye üzerindeki doğrudan Fransız yönetimi sona erdi. Türkiye NATO'ya girdi. Bu gelişmelerin etkisi var mıdır?

Rüstem Amca: Siyasal olarak o kadarını bilemem. Ama, Fransızların 1925'te Türk askerlerinin Mardin üzerinden Şeyh Said güçlerini sarmaya yardım ettiklerini iyi biliyorum. Sınırdaki büyük önlentîler gürlüğü ile alındı. Tarih olarak 1950'lerin başına denk düşüyor.

Önceleri köçerler Kuzey'de kalır, hayvanlarını Güney'de otlatırlardı. Bunun anlamı beliydi. Türk devleti buna tahammül edemezdi.

Berxwedan: Halk, bu önlentîlerden nasıl zarar görüyor?

Rüstem Amca: Türk devleti, sınır alanlarındaki köylere yaşam hakkı bırakmamıştır. Sürekli silahlar patlar, operasyonlar olur. Adeta bitmeyen bir savaş hali vardır. Sınır geçişlerinden şüphelenildiği an yoğun operasyon olur. Ya da sınır geçiş bahane edilir. Öldürme, sakat bırakma, işkence ve mal gaspı, sürekli uygulamadır. Bunlar, köylülerin yaşamının bir parçası, 'kader' olmuştur diye bilirim.

Türk subayları, amaçları ulaşmak için köylüler arasında nifak tohumları saçmışlardır. Köylere bazı nüfuzlu kişileri ve köylüler arasındaki sorunları araç yapıp, ihbarcı, ajan vb. uşaklar yetiştirirler. İnsanlarımızı bu yolla birbirine kırdırırlar. İhbarcılar iz sürer, adam tutuklatır, köy bastırırlar. İşkence görmeyen köylü kalmamıştır. Sınır alanında, Faşist subayların halkımıza nefreti o kadar büyüktür ki, köy meydanlarında toplu dayak, çırpıp-lak soyma, elleri bağlı cemsellerin arkasında süründürme sürekli tekrarlanan uygulamadır. Sınırdaki keyfi olarak hayvan öldürme askerler için yasadır. Sınırın iki tarafında da, tel örgüye yakın yerimli

tarlalara kimse korkudan gitmiyor. Her yıl, sınırdan geçirildi diye, sınır köylülerine ekonomik varlığı gaspediliyor.

Berxwedan: Sınırdaki bir olay olunca ya da asker veya köylü öldürülünce Türk ordusu ne yapar? Bilinen uygulamalarını biraz açabilir misiniz?

Rüstem Amca: Çatışma esnasında, ister asker, ister halktan biri ölsün ya da yaralansın, Türk devleti anında girişimde bulunur. Suriye yetkililerine başvurur. Geçişin olduğunu, geçenlerin asker öldürdüğünü iddia eder. Geçenlerin adelerini ister. Genellikle istek ya reddedilir, ya da sonuçsuz kalır.

Buna karşılık Türk askerleri sınır tanımaz. Güneydeki Kürt köylere saldırır, hayvanlarını, çoğu kez de insanları öldürür ve yaralar. Kuzey'deki köylere operasyonlar yapılır. Bunları yukarıda anlattım.

Bu genel düşmanlık, bazı asker ve subaylarda doruğa ulaşır. Bir Kürtü öldürmeyi şeref kabul ederler. Sınırdaki Girbeske Köyü vardır. Kaçakçı yakalanmak bahanesi ile diğer köylere gibi, bu köy de ikide bir basılır. Bir defasında bütün köy işkenceden geçirilir. Çoğunu sakat bırakırlar.

Buna neden olan olayın aslı şudur: Hudutta çatışma çıkmıştır. Askerler korkularından pusuları terketmişlerdir. Saklanmış, korkularından a tes hile edememişlerdir. Çatışma esnasında, sınıra varan köylüler, cemseyi de içindeki

ışmada öldü süsü verilir. İbret olsun diye cenazesi günlerce orada bırakılır. Ölü tanındığı halde, sahibi gidip alamaz. Sahip de çıkamaz. Çünkü başına ne geleceğini iyi bilir.

Berxwedan: Kuzey-Batı Kürdistan'da devrimci mücadelelerin gelişmesi sınırlarda ne gibi değişiklikler yarattı?

Rüstem Amca: 1980'le alakalı, Faşist darbe olunca sınırdan geçişlerde büyük artış oldu. Gerçi 1970'le devrimciler karşı önlem alsın diye sınırlarda tedbir alınıyordu, ama bu tarihte alınan önlemler çok daha ayrıydı. Sınırı devrimciler de yoğun kullandılar. Devrimciler, halkın değerli parçalarıydılar. Bu nedenle, halk gibi onlar da bu sınırı tanımayacaklardı.

Türk devleti, üst üste önlentîler aldı. Geçişleri durdurabileceğini sandı. Ama beceremedi. Hükümetler çaresizleşti. Ne yaptysalar sonuçsuz kaldı. Özellikle 1980'den önce iyice zayıflamışlardı. Sadece hudutta değil, Mardin'in, Urfa'nın her yerinde bu durum vardı. Bir ara Derik'te iki devrimci yakalanır. Bunları Derik'te yargılamaya cesaret edemezler. Kızıltepe'ye yollarlar. Orada da aynı sonuç beklemektedir. Oradan Mardin'e Mazıdağı'na, nihayet tekrar Derik'e getirirler. Sonuçta serbest bırakmak zorunda kalırlar.

Bu gelişmeler, Türk devletini sarsar. Gün gün Güney'deki halkımıza da yansır. Faşist yönetimle neden Mardin ve Urfa'nın halka açılan bir

inşa edildi. 70-80 adında bir kule yapıldı. Araya pusular konuldu. Bu yolla, hiç kimse geçemeyeceğine inanıyorlardı. Fakat devrimciler, bu engelleri tanımadılar. Devrimciler, görülmekle cesaretle ve her tedbire rağmen geçiyor, adeta dalga geçiyorlardı. Neticede sınıra ek kuvvet verildi. Elektriklendirmeye başverdular. Önceden her 700-800 metreye bir atılan 100-200 metrede bir atılıyor. Önceleri her pusula iki asker varken, bu sayıya da ulaşıldılar. Eskiden pusula hat üzerinde kuruluydu, şimdi üçgen pusula kuruluyor. Bazı kaçakçılar bu nedenle pusulalara düşmektedirler. Ama devrimciler bu oyuna çok az gelirler.

Sınırdaki ne kadar asker yığıldığını tespit etmek güç. Eskiden açıkta gezerek, şimdi daha tedbirli oluyorklar. Gizleniyorlar. Ama pusular, gözletleme kuleleri, cemseller, panzer, karakol, takviye birlikler, takviye pusular ve yüzlerce kilometre uzunluğunda hudut; o zaman binlerce asker olduğu ortaya çıkıyor.

Berxwedan: Sınırdaki Türk askerlerinin durumu hakkındaki biraz bilgi verebilir misiniz? Örneğin çatışmalar mı, neler hissediyorlar vb.

Rüstem Amca: Gece gündüz nöbet halinde asker bulundurlar. Askerler hep korku içinde bulunurlar. Sınıra gelmek, onlar için 1980, ölmeyi peşinden kabul etmektir. Ailelerine bu yönlü mektup yazarlar. Çoğu sınıra gitmemek için

Mayınlar, tel örgüler ve panzerler

Kürt halkının özgürlük ve birlik mücadelesiyle zaferini engelleyemez

askerlerle teslim alırlar. Serbest bırakılan askerler, olayı çarpıtarak anlatırlar. Olayı örtmek için Girbeske Köyü kurban seçilir.

Askerler sınırdaki birini öldürdüklerinde ikramiye alırlar. Cenaze cemseye bindirilir, ibret olsun diye köy köy gezdirilir. Cenazeler çoğu kez paramparça oluncaya dek, arabaya bağlanarak gezdirilirler. 1980'de Derik-Gap'ta şehit edilen dört devrimciye de aynı şeyi yaptılar. En nihayet, Türk subayları için hepsi Kürt'tü.

Sınırdaki sağ ya da yaralı yaklaşımlar da olur. Bunlar çoğu kez mayınlı alana götürülür, orada öldürülürler. Çatış-

savaşa dönüştürüldüğü anlaşılır. Sorgusuz sualsiz tutuklama, işkence ve talan alır yürür. Öyle ki, halk yaşamaktan bezirilir. Bütün köylüler, Türk devleti için, "İmkân yok, bu bir insan devleti olamaz" diyorlar.

Berxwedan: Devrimci mücadele ile sınırdaki geçişlerde ne gibi değişiklikler oldu?

Rüstem Amca: İlk elde sınır kaçakçısı ve kılavuz olduğundan şüphelenilenler yoğun olarak tutuklandılar. Bir kısmının ajan olması istendi. Bazıları kabul ettiler de. Geçişlerde bu yönlü azalma oldu tabii.

Mayınlar artırıldı. Taze-lendi. Işıklarıdırma kuleleri

kendini yaralar. Vurulmamak için köylüler vasıtasıyla haber yollayanlar da olur. Pusularda kendi kendileriyle konuşurlar. Bazen biri diğerine bağırır, "6 ayım kaldı", "bir yılım kaldı", "bir ayım, iki ayım kaldı" derler. Hesap yapar dururlar. Her halikarda "gel bilmem kaç gün gel" hesabı onları avutur sanki. Tek arzuları da, devrimcilerin bölgelerinden geçmemesidir. Bu durumda kendilerini çok mutlu ve şanslı kabul ederler. Bazen de bilinçlice yüksek sesle konuşurlar ki, devrimciler işitsin ve oradan geçmesinler diye. Bir anlamda korkularından devrimcilerle yardımcı oluyor.

Devanı 19. sayfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

NÜHAT

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Baskı terör ve işkence tutukluların mücadelelerini adeta bilemekteydi. Mahkeme salonlarında faşist Türk sömürgeciliğine meydan okumaları dünya devrim tarihinde eşine ender rastlanır bir görüntü arz ediyordu. Hele mahkemeler karar aşamasına geldiğinde tutuklulara sorulan "Son sözünüz nedir" sorusuna verilen yanıtlar salondaki dinleyicileri etkilediği gibi mahkeme heyetlerini de çileden çıkarıyordu. Tutanaklarla belgelenmiş yüzlerce tutuklu yoldaşın son söze verdikleri yanıtlar bu döneme ışık tutacağı için bunlardan birkaçını örneklemek gerekir.

"Sizin mahkemelerinizin vereceği karar ne olursa olsun benim için bir mana ifade etmez. Bizim için önemli olan halkımızın bizim hakkımızdaki kararıdır". "Kürdistan'ın bağımsızlığı için ölüme ilanuşketik". "Ortadoğu yebedir, yakında Kürdistan adlı çocuğunu doğuracaktır" sözlerinin yanı sıra, mahkeme salonunu ayağa kaldıran, henüz 19-20 yaşlarında daha büyükleri terlememiş gencecik bir yoldaşın, "Dün Dersim de, Ağrı'da, Zilan'da Diyarbakır'da bize katliam uyguladınız. Bizi yargılayarak ölüme mahkûm ettiniz. Bugün Kürdistan'da yine katliamlar uygulayarak bizi burada yargılıyorsunuz. Ama yarın çocuklarımızı yargılayamayacaksınız. Çünkü onlar bu güzelim Kürdistan'da özgür ve bağımsız yaşayacaklardır demesi Kürdistan halkının mücadelesinde kararlılığın en güzel örnekleri olmuşlardır.

Poliste, tutukevlerinde ve mahkemelerde direniş ve devrimci çalışma, devrim mücadelesinin en zor alanlarından birini teşkil etmektedir. Bu alanlar devrimciler için en net sınama alanlarıdır. Zindanlara düşüp de olumlu bir sınav veremeyen unsurlar iyi bir devrimci olamazlar.

PKK'lı savaş esirleri başından beri hapishanede direnmenin gerekliliğini savunarak düşmana ödün vermeden onlarca şehit verdiler. Sakat bırakıldılar. Yüzlercesi idama mahkûm edildi. Yüzlercesi 24 yıldan az olmamak üzere ağır cezalar çarptırıldı. Bugün dahi basına yansıyan demecilerinden de anlaşılacağı üzere direnişlerine devam etmekte, devrimci onurlarını korumanın, partiye, halka ve şehitlere bağlılığın gerekliliğini yerine getirmektedirler.

PKK devrimci direniş geleceğini sürdürürken, sayıları 20'yi bulan diğer siyasetlerin mahkemelerdeki tavrı ne oldu? Siyasi tavrı takınması gerekenler nasıl bir tavrı takındılar? Devrimci ve yurtsever onurlarını koruyabildiler mi? Kürdistan halkının, emekçilerin çıkarlarını savunarak sömürgeciliği mah-

kûm ettiler mi? Bu sorulara yanıt verebilmek için bunların durumuna bir göz atmak gerekir.

Dost-düşman, herkesin takdir ettiği PKK'nın zindan direnişlerine bu aralar diluza tan ve polemik geliştiren unsurlar bir kez daha kendi durumlarını hatırlamalı, kırdıkları potlarm, yaptıkları hataların ve içine düştükleri ciddi zaafaların anlamını iyi bilmeliler. PKK'nın Diyarbakır zindanlarındaki mücadelesine dil uzatamayacaklarını, buna hakları olmadığını, bu hakka sahip olabilmeleri için PKK'liler gibi şanlı ve onurlu bir mücadele vermiş olmaları gerektiğini anlamaları gerekir.

lar? Mahkemelerde teslimiyetçi tavırlarına ne gibi gerekçeler uydurdular? da meçhuldür. Mahkemelerde teslimiyetçi resmi bir politika haline getiren Rızgari, "herkesi kör, alemi sersem" sanıyorsa yanlış. Çünkü zindan ve mahkeme sınavında sınıfta kaldıklarını kendileri de çok iyi bilmektedir.

Dürüst olmak gerekir. Bunun için de kişi ve gruplar bu hususta önce kendine yönelmeli, başkalarına çamur atacağına kendi somutlarını ortaya koymalıdır. Bu husus Rızgari için de geçerlidir.

Özgürlük Yolu nun mahkemelerdeki tutumu tamamen bir inkarcılıktı. Kürdistan ger-

ettik? Sorularına olumlu bir yanıt veremeyeceklerdir.

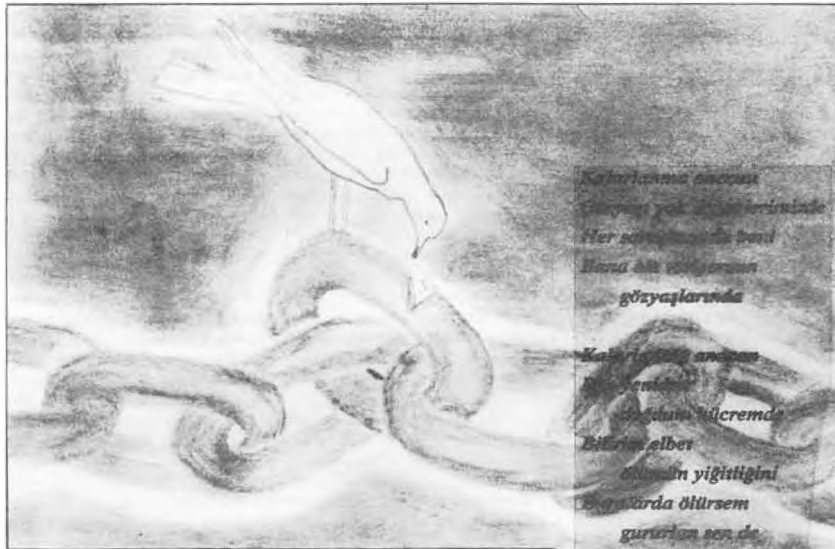
Bugün parça parça olmuş DDKD'nin mahkemelerdeki tavrına gelince diğerlerinin pek farklı değildi. Mahkemelerde diğerleri gibi siyasi bir tavrı takınmadılar. Kürdistan sorununa olumlu bir yaklaşım göstermediler. PKK'nın sıradan sempatisanlarının takındıkları tavrı, DDKD önder kadroları hile takınmadılar. Mahkemelerde de teslimiyetçi seçtiler. "Bir gençlik hareketi olduklarını, Kürdistan için bir iddiaları olmadığını, TC yasalarına saygılı olduklarını bu yasalar içerisinde devrimcilik ve yayıncılık yaptıklarını belirttiler.

sergilediler. Bunlardan hiçbir mahkemelerde direnme kararını almadığı gibi, mahkemelerde Kürdistan sorununa da değinmediler. Hep Kürdistan sorununu inkar ettiler DDKD, ÖY, Rızgari'nin içine girdiği tavrın takipçileri oldular. Birer canlı tınik olan mahkeme tutanakları incelendiğinde bunların tutumları daha net olarak görülecektir.

Gidasını kemalizmden alan ve başını TKP'nin çektiği Türk solu da Diyarbakır'daki faşist mahkemelerde olumsuz bir yapı sergiledi. Altmışyıllık geçmişle Türk işçi sınıfının temsilciliğine soyunan TKP böyle bir yapıdan çok uzak teslimiyetçi bir tutum takındı. Türkiye işçi sınıfının haklı mücadelesini dile getirmede, "Misak-ı Milli" sınırları içinde Atatürk devrimciliğini savundu. Gerçek Atatürkçü olduklarını vurgulamaktan çekinmediler. Ferdi çıkışların dışında Emegün Birliği, Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş, HK, Partizan gibi gruplar da mahkemelerde direnme kararını almadılar. Mahkemelerde direnmediler. Kıramadıkları Kemalizmin kabuğu içinde bir yapıyı yeğleyerek Türk işçi sınıfının gerçekten temsilcileri olamayacakları açıkça ortaya çıktı.

Mahkemelerde tutumlarıyla adileşen, Kürdistan halkına ihanet eden, beraber çalıştığı insanları zor duruma düşüren ihanetçilerin durumuna değinmekte yarar vardır. Kendilerine "Genç Kemalistler" denilen hemen hemen tüm gruplarda şu veya bu anlamda bulunan ve sayıları yirmiyi geçmeyen bu unsurların birçoğu poliste bu tavrı içine girerek ihanetlerine daha sonra hapishanede gizli veya açık bir şekilde faşist hapishane yönetimine bilgiler vererek muhbirlik görevlerini yerine getirdiler. Teslimiyet ve ihanet dayatmalarında idareyle beraber çalışarak hapishanede kurulan işkence odalarında sorgulamalara katıldılar. Bizzati işkence yaparak tutukluları ihanete zorladılar. tehdit, şantaj ve türlü vaatlerle birtakım zayıf unsurları düşürerek onları ihanete zorladılar. "Samimi itiraf" adı altında evinde gay ihtikler insanları dahi gamazlamaktan geri kalmadılar. İdareye ve mahkeme heyetlerine yararlanmak için olmaması olayları olmuş gibi göstererek iftiralara başladılar. Mahkeme salonlarında tutuklular aleyhinde samimi itiraf adı altında ağır suçlamalarda bulundular. Zayıf, inançsız, onursuz kişilerden oluşan bu ihanetçiler daha sonra ihanetlerinin bedelini onursuz bir salıvermeyle aldılar. Tüm devrim mücadelesinde görülen ve bir benzeri olan bu ihanet kamuoyunda da geniş olumsuz yankılanmalara neden oldu.

DEVAM EDECEK

Bugün adeta kendilerini Diyarbakır zindan direnişinin kahramanları olarak gören, anlatıklarıyla mangalda kül bırakmayan küçük burjuva, reformist grupların mahkemelerdeki tavırları gerçek anlamıyla bir teslimiyetten başka bir şey değildir. Dergi ve gazetelerinde Kürdistan'ı dillerinden düşürmeyen, ulusal kurtuluşun, sınıf mücadelesinden dem vuran Rızgari'nin mahkemelerdeki tavırlarına bakalım. Rızgari, hapishanede takındığı tavrın aynıysa da mahkemelerde sergiledi. Mahkemelerde "Mevcut yasalar çerçevesinde yayıncılık yaptıklarını" belirttiler. Kürdistan ismini ağızlarına almadıkları gibi Kürdistan sorununa sahip çıkmadılar. Mahkeme heyetindeki kişilerle "şahsi ilişkilerimiz var" di-yerek, işi kişisel sorun haline getirme çabalarına girdiler. Böylece işi kurtarma, gerektiği yerde şahsi çıkarlar (bir an önce dışarıya çıkma) uğruna Kürdistan gerçeğini es geçerek böyle bir soruları olduğunu bir kez olsun dahi dile getirmediler. Mahkemelerde teslimiyetçi çizgisini izleyen Rızgari'nin önder kadroları bugün teslimiyetçi tavırlarının izahını yapmadan siyaset arenasına hangi gerekçelerle arzıendamiyor-

ceğini. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini inkar etmek için Özgürlük Yolu'nun tüm tutukluları birbirleriyle adeta yarışıyorlardı denilse bu onları tanımlayan en doğru ifade tarzı olur. Hapishanede ispiyonculuk yapma, idareyle uzlaşma, teslimiyetçi gömüllü kabul etme vb. tavırları mahkemede de sürdü. Mahkemelerde en soysuz bir tavrı içine girerek Kemalizme sarıldılar. Önder kadroları mahkemelerde ağılayarak mahkemelerin merhametine sığındılar, geçmişlerini inkar ettiler. Kürt olduklarını söyleme cesaretini bile gösteremediler. Siyasi tavrı takınma, siyasi savunma yapma uğraşını da vermediler. "Bizim siyasi olarak aldığımız bir direnme kararı yoktur" şeklindeki beyanlarıyla hapishanede gömüllü teslimiyetin başını çekerek direnen PKK'ye nispet yaparcasına teslim oldular. Buteslimiyetlerini mahkemelerde devam ettirdiler.

Bu alanda da bir direnme kararı olmadı. Teslimiyetçi şiar edinen bir hareket ne kadar demagoji yaparsa yapın inandırıcı olamaz. Mahkemelerde nasıl bir tavrı takındık? Kürdistan halkının sorununa nasıl bir yaklaşım gösterdik? Sömürgeci cuntayı mahkemelerde nasıl teşhir

Kahırlanma anacan
Son gelişinde buraya
Ayrıltıktan sözler
etmeyeceğiz
Çünkü aydınlık
günler var önümüzde
Özgür günler gelecek
mutlaka

Hapishanede Özgürlük Yolu'nun kuyrukçuluğunu yaparak, "Kurallara uyarak kuralları laçkalaştıracağız" şeklinde teslimiyetçi meşrulaştırdılar. Mahkeme tutanaklarına geçmiş DDKD Genel Sekreteri, "Ben bir ağa çocuğuyum. Kendi kişisel çıkarlarım için DDKD'yi kurdum ve faaliyetlerine katıldım. Kürdistan sorununu paravan olarak, çıkarlarım için kullandım. Devrim yapma gibi bir iddiam yoktur. Böyle bir iddiam da olmadı" şeklindeki beyanı nasıl bir grup olduklarını izah etmek için yeterlidir sanırım.

Diğer küçük-burjuva reformist ilkel milliyetçi Kürt hareketlerinden Ala Rızgari, Kawa, KUK, Dengé Kawa, KDP de mahkemelerde teslimiyet içine girdiler. Yurtseverlik görevlerini yerine getirmekten çok uzak bir tutum

Büyük Devrimci ve Vatan Şairi Hamit AVCI'nın Anısına

Hamit Avcı

1956 yılında Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı bir köyde doğdu. Beş çocuklu yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. Küçük yaşta babasını kaybetti. Hademelik yapan ağabeyinin olanakları ile okudu.

1977'de Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. Evli ve bir çocuk babasıydı. Okul yıllarından etkin bir yurtsever mücadeleli olan Hamit AVCI, 1977 ile henüz Kürdistan Devrimcileri olarak faaliyet yürüten gruba dahil olup kısa sürede aktif bir militan haline geldi.

İki yıl lise öğretmenliği yaptı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim seyrine uydu. Öğretmenliğe atıracak zamanı yoktu. Kırsal alana giderek fiili profesyonel çalışmaya başladı.

1979'da eğitim amacıyla yurtdışına çıktı. Güçlü propaganda gücü, yakıcı yurtsever şiirleriyle Lübnan Kürt kitlelerini derinden etkiledi. 12 Eylül 1980 faşist darbesiyle başlayan zor şartlarda devrimci görevleri onuru ile taşıdı. Sürekli operasyonlar içinde Midyat-Gercüş alanlarında kitlelerle beraber oldu. 1981'de doğu Kürdistan'a geçti. Doğu Kürdistan direnişinde yer aldı. Kürt dili üzerine araştırmalar yaptı. 1982 ile Güney Kürdistan'a geçti. 1985 Ağustos ayına kadar Şemdinli ve Güney Kürdistan kitleleri içinde çalıştı.

17 Ağustos 1985 günü Güney Kürdistan ilkel milliyetçi güçlerinin komplosu sonucu katledildi.

Büyük devrimci, yurtsever, vatan şairi Hamit AVCI, Bağimsız ve Özgür Kürdistan mücadelemizde yaşıyor

Hamit AVCI, sadece bir devrimci değildi; bütün Kürdistan'ı kalbine sığdıracak kadar engin bir yurtsever, bağimsız ve özgür Kürdistan'ı sözcüklere sığdıracak enginlikte devrimci bir şairdi.

Her şeyi elinden alınan Kürdistan geleceğini savaşla yaratacağı. Savaş, Kürdistan'da bir devrimci yeniden yaratılış olayıydı. Kürdistan'da yurtsever yazar, silahla kalemi beraber tutmalı; ressam, devrimci savaş kağıda nakşetmeli; ozan, silahı ve yeni yüreğe konuşturmalıdır. Bütün bunlar, ulusal kurtuluş savaşında toplanırsa anlam kazanır. Sanat, devrimin ürünü olmalı, devrimle doğrulmalı, devrimi iletmelidir.

Bir avuç soysuz, ozanlık ve sanatçılık adına kültür değerlerimizi, şehitlerin kanını, halkımızın geleceğini reformist amaçlar ve sefil bir yaşam için emperyalistlere peşkeş çektiirirken; Hamit AVCI, ozanlığı, sanatı, halkın acılarının, halkın güzelliklerinin, devrim ateşinin içinde bildi. Bu değerlerle doğruldu, onların inançlı bir devrim savaşçısı, kadrosu, şairi oldu.

Bir kitap dolusu şiirleri olan Hamit yoldaşın anısına sadece birkaç şiirini aktarabiliyoruz.

1981, 10 Mart'ta yazdığı Newroz şiirinde halkımızın durumunu, ulusal ve sınıfsal kinini dile getirdi. Proletarya öncülüğü ile halkın ayaklanmasını ifade etti. Bağimsız ve özgür Kürdistan'ı, halk demokrasisini şiire naksetti.

NEWROZ'E

dengek hat guhé min
mestkir serê min
şakir dile min
mizgine... mizgin...
diben: rizgarbû
tev welatê min
dengen helbestan

billur, def û zirne
govend û filan
deste hev girtin
tev keş û xortan
kal û ciwanan
li çimen û mergan
tev dikin seyran
ji bo serxwebûna
seranser Kurdistan
xwedê ax bazdane
zewî berdane
ew gundiyan jar
bideşt anîne,
revîn sermayedur
mane karxane,
karkerê birçî
dest li ser dana,
avêtin xemla reş
ji ser û çavan
xemilîn çiya:
tev gûl û giya
disa NEWROZ'E
li axa Mediya,
Newroza Isal
ne wekî ên din
bin destê dijmin
bitirs û dizi
serbest û azad
dixweş û şahî
hatîye damezran
demokrasiya gelî
zorkar şikiyaye
li tev welatî
wekî dibêjin;
li rajhelatî
piştî cengeka
dijwar û pir sext
kirine paytext
bajarê AMED...

Hamit yoldaş, son derece iyi Kürtçe bilir. Kürtçeyi bir sanatçı gibi konuşurdu. Doğu ve Güney Kürdistan'da kaldığı sürece, Kürt dilini inceledi. Hep halkın arasında oldu. Halk hep onu istedi. Kürdistan'da birliği belki en fazla isteyen insandı. 1983'te Mehmet KARASUNGUR ve İbrahim BİLGİN şehit edildiğinde, en yakınlarındaydı. M. KARASUNGUR'un son anlarında yanında oldu. Cesedini kaldırdı. Ulusal birlik düşmanı Pol-Potları en yakından gördü. Onlara laneti unutmadı, "Analar" şiirinde dile getirdi.

ANALAR

Büyütün analar:
katlunin her çileyê
onlar için
açılın iki gözünüzden
iki pınar
aksın gözyaşlarınızı;
bütün tatlı uykularınızı
soğuk kış gecelerinde,
emzirin ak sütlerinizi
ve büyütün çiğparenizi
yavrularınızı
bu vatana savaşçı olarak

Varsın
akıtsınlar kanlarını
süründürsünler
diyar diyar,
sulasınlar kızıl kanlarıyla
anamı Kürdistan'ın
topraklarını
cellatlar

Okutun analar:
yaratmaya çalışırken
ulusal birliğini halkımın,
Zağros yükseklerinde;
sosyal-demokrasi
beslemesi
halkımın yüzerkarası
Kürdistan Pol-Pot'unun
saldırı gücü tarafından
kanı akıtılan
büyük önder
ulusal kahraman
Mehmet KARASUNGUR'u
ve PKK militanı
İbrahim BİLGİN'i okutun!..

2 Mayıs 1984

Hamit yoldaş, doğayla yaşad. Zayıf vücuduna rağmen günlerce İran'dan "Keleşini" aşarak kağıt taşıdı, erzak taşıdı. Bu yol kışın çok Kürt insanını kıldı. Hamit yoldaş, ayakları yanmış, yarı donmuş olarak yerine yetiirdi. İnanc gücü olmasa bu yolları aşmak olanaksızdı. Kağıtları, aylarca yağın kardan, nemden göz nuru gibi korur, aynı itinayla işlerdi. HRK'nin kuruluşuna görünmeyen katkıları büyüktü. Elbiselerini kendisi diktirdi. "Partizanların elbisesi düşmaninkinden daha iyi olsun" dendi. 15 Ağustos onun bayramıydı. Coşkusunu "Hey Dayê" şiirinde dile getirdi.

HEY LÊ DAYÊ HEY LAWÔ

Hey lê dayê
hey lê dayê
destê xwe zu bigre
bilezine.
Yadigarê havê min
çeka wî
xeyidiye dibin axê de
ji min re bine.

Bi rex û fîşekan
min bixemline.
Kefîya hemawî
li serê min bigerîne.
Hogirên min çûn dilanê
tu bi serê delalê xwe ki
wan hestiran mebarîne
Min dereng nehellîne.
Hat HRK,
girt dest û çîyan
bajar û gund
xweş mizgîne.
Dê haydê dayê
haydê dayê

wê çekê ji min re bine,
Le lê xuşkê
lê lê xuşkê
bikene bike şahî.
Hespên me bixemline
zin bike ji me re bine.
Wê reşiyê bavêje
hinê li destê xwe ke
xemla xwe li xwe ke
li bejna xwe girê de
rext û fîşekan
Were em biçin
roj derenge
li Kurdistan ev roj cenge.

Hey lawo
hey lawo
roj derket ji paş çîyan
şewqa xwe da
dest û geliyan
kete pay van tariyan
ji her direvin wek roviyan
HRK mizgina
serfrazîyan.

Hey lo lawo
hey lo lawo
min ve mezin kir
bi kul û kovanan
li bin zehmetiyên bêman
dema hun nexweş kerin
min barandin rondikên
çavan.

Hun girin
min paqij kirin
rondikên çavên we
bi temeziya li sere xwe.
Min zani
hun çî dixwazin
Min bi we da mijandin
şirê sipî ji singa xwe.
Min we razand
li şevên sûre zivistan
bi çirok û lorikan.
Min we birevebir
rakir ser piyan
we parast ji hemû tiştan
hi armanca van rajan.
Herin lawo
herin lawo
ez goriya wan çavên reş
nemênin hun qet li paş
bighîne şervanên HRK
bila baz hidin ji her we
stemkar û xwixwar
sayen li ser laş.

Bese
hesê e din
bila rabîn
ji serê dayika şehidan
ev şarên reş.
Be tirs û hê xeyal
hi serbilindî û qehremanî
biherikênin
xwina xwe e geş
Ziviri çerxa felekê lawo
PKK rêbere li pêş
bilind kir agirê şoreş
HRK mizgine mizgin
mizgina rajên xweş.

WERE

Xortbûm, xort...
Li derma xwe da;
gelekî ewan,
li pêş min hû,
şahî, xweşî
û jîyan.
Li Şîno, Mahabat û Merivan.
Min derbas kir
gelek dem, gelek dewran;
ketim, westiyam
rûwê min qermiçî,
piştî min tawîya
sere min wekî herf
çavê min bûn bi av
hû me kal, kal...
kalê destê... li destê

rêberiya burjuwa û feodal.

Ez xortî bûm,
xortî bûm xort...
amadebûm ji bo xebat
wekî agir, wekî bizot.
Min helan ji pêşkevîne dîr...

Were... were
were dermane me,
ava jîyana me
were hişkênê
kopûlê destê me,
me ciwan bike
bêne ser xewna me.

Were... were
were bi tere wê bê bûna
ewê vehin kulîk
bixemilîn herder.
Na minî têkoşîna rawestayî
jîyana sar.
Tûyî nişana rizgariya Kurdistan
bese... hes.
Bese were...
were rêberiya KARGER!

Bir oğlu vardı Hamit yoldaş. 1980'de kendisine soruldu: "Oğlunu özlüyor musun?" diye O cevap verdi: "Kim Kürdistan çocuklarını özlemez ki? Geleceğimiz onlardır." Hamit yoldaş, çocuğunu görmedi. Ama onun için tek ana tek çocuk vardı. Kürdistan ve bütün Kürdistan çocukları. "Kure min" şiirinde çocuğuna ve bütün Kürdistan çocuklarına, "ölünce gül, çiçek ve reynhanla bezeli yüksek bir Kürdistan dağına gömülmesini" istiyor ki, oradan düşmanın ezildiğini ve halkın zaferini doya doya seyretsin.

KURÊ MIN

kurê min;
herwekî ku min got
heke canemerg bûm,
bi destê dijmin
gora min çekin,
li ser çîyayek bilind
biçenin li ser,
gûl û çiçek û rihan
da di buharê de bibe
cihê çûk û bilbilan
bona daxwaza min
çavên min vekiribe
wanan negirin.
Bila vekiribin
daku ez meyzim, li şerê te
û hevalê te
qehremanî û lehengiya;
peşmergen Partiya te
hibînim xwina
geniyê dijmin
bidilpakî rabim ji gore
ez hem nerevin, nerevin
iro roja şêraye,
raje lawên canemergaye

Kurê min,
Çawa roja piroziyê derket,
Wê tîrêkî xweyî sor
avêje ser gora min
wê ronike deramin
Welatê min
Wê derkevi behna min
bi nivîsên şer gora min
bên jîhîr nekir evîna,
belengazan û welat
biji serêşgerên Kurdistan
biji Partiya Karkeran
Van gotina jîbirneke,
Jîbir neke kurê min!

14. 1. 1981

TKSP Karşı-Devrim Gücü Olduğunu İtiraf Ediyor

TKSP merkez yayın organı "Rıza Azad" Haziran '87 tarihli sayısını tümüyle PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırılara ayırdı. Yayın organından Türk burjuva basını mara-tacak düzeyde ihbar haberle-riyle dolu olan, kin, karalama ve düşmanlık kokan sahibinin sesi yazı Kemal Burkay'ın "Devrimci mi, Terörizm mi" PKK üzerine" olan ki-ta-bının özetiyle ve o günden bugüne devam eden saldırı-larının bir yekünüdür. Bu açıdan yazıyı, Kürdistan Ulusal Kur-tuluş Mücadelesinin gelişimi karşısında faşist sömürgeci-likle bütünleşen TKSP'nin iş-birlikçilik manifestosu olarak almak en doğrusudur.

Utanc belgesi yalan ve çarpıtmalarla doludur

TKSP, "Üç yılda yakın süre içinde Apocarla uğraş-tırdık Okun sıvri ucunu sö-mürgeci-faşist düşmana, o-nun arkasındaki emperyalist

ğini PKK'yi de bu sürece çek-meye sarfeden kim? Semir pro-vokasyonunun arkasındaki en büyük ve istekli güç TKSP değil miydi? Kemal Burkay'ın 1983'te kendileri için bahtsız "PKK Üzerine" olan kitabı yayınlanması bir tesadüf müydü? TKSP, devrimden kaçanlara verdiği Almanya, İsveç bileti ve vizelerinin pa-raları nereden geliyor?

TKSP, ilk günden çalışma-sının temelini, PKK ve Kürdis-tan Ulusal Kurtuluş Müca-delesine karşı savaşı koydu. Bunu da Türk faşist sömürge-ciliği ve emperyalist destekçi-lerini imrendirecek düzeyde yaptı. Fakat, sonunda yenilen, parçalanmış, tasfiye olan, açığa çıkan, teşhir olan kendi-leri oldu.

TKSP, 15 Ağustos'un şahsında Kürdistan halkına ve dünya devrimcilerine saldırıyor

TKSP işbirlikçileri faşiz-min ağzından konuşuyor. "PKK 15 Ağustos'u gerçekleştiren

savaş var mıdır? Yıkım sö-mürgecilerin en büyük kozu değil midir? Özellikle de faşist Türk sömürgeciliğinin. Bir hakın koşulları ne olursa olsun direnmelidir. Koşulların zor-luğuna, düşmanın gücüne, do-nanımın azlığına bakarak di-renmemek, köleliği kabul et-mektir. Her kim Kürdistan halkına direnme diyor ve di-renmesini geciktiriyorsa; o Türk sömürgeci faşizminin uşağıdır.

TKSP'nin "terörizm suç-laması demode olmuştur. Menşevikler, Bolşeviklere terörist diyorlardı. Menşevik-ler, 1917 Sosyalist Bolşevik devrimine "darbe" dediler ve emperyalistlerin safında sos-yalist devrime karşı savaştı-larını inkar eden ve ona karşı savaştan TKSP, en kötü Menşevik ajanlık örneğini sunmu-yur mu? Kürdistan da devrim olsa bile TKSP'nin darbe diye-ceği kesin değil midir? Dev-rimci örgütlerle karşı-devrim güçleri "terörist" derler. TKSP, bu suçlamaları yer-i-nin neresi olduğunu göster-mektedir

gericiliğinin bir yatağı haline getiren İ-KDP, I-KDP ve YNK otonomistleri mi bu rolü ye-rine getirecek? Yoksa 15 mil-yonluk, modern sınıflar ve ör-gütlenmesi olan Kuzey-Batı Kürdistan mı? Dünyada Kür-distan'dan uygun direnme ko-şullarına sahip başka bir ülke var mıdır? Üç yılda yaşanan-lar bu gerçeği ortaya koy-madı mı?

Bu soruların tümü TKSP-li uşaklara göre cevapsız. TKSP'nin objektif koşullar-dan ne anladığı da bellidir. 1978'de İran'da nasıl Şahlık yıkılmış, boşluk doğmuş ve Doğu Kürdistan'da kendiliğ-indenci ayaklanma doğmuş-sa, Türkiye'de de faşist rejim yıkılmalı, Kuzey-Batı Kürdis-tan'da boşluk doğmalı, K. Burkay da bir atın üzerinde elinde silah, sirk aktörleri gibi, bu potansiyeli otonomi için emperyalizme satmanın he-saplarını yapmalı. Kassemlo ve I-KDP aynı şeyi yaptı. Beş milyonluk silahlı potansiyel tüketti. Barzani ve I-KDP, 1975'te aynı şeyi yaptı. TKSP, Kuzey-Batı Kürdistan'da ken-diliğindenci ayaklanmanın ancak 1920-40'ların olayları ol-duğunu bilmiyor değil. TKSP halka karşı güvensizlik için-dedir. E. İnönü, Sol-Birlik ve Avrupa sosyal-demokrasisi-ne güveniyor. Tüm umudunu Güney Kürdistan'daki otono-mi mücadelesine bağlamıştır. Bu amaçla Türk faşizminden onay peşindedir. TKSP'nin saldırı çılgınlığı bu işbirliğinin ürünüdür.

TKSP, ihbarcılık mesleğini genişletiyor

Baştan sona kadar uşak ilişkiler içinde olan TKSP, suç üstü yakalanmanın verdiği hırçınlıkla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ilişki-lerine gölge düşürmeye bo-şuna çaba sarf ediyor. TKSP'nin sınıfsal dayanağı, sömürgeci olanaklar içinde kema-list terbiye ile yetişen, halktan kopuk yozlaşmış küçük-burjuva bürokratlarıdır. Faşist darbe ile bu imkanları kaybe-den TKSP, bunun sorumlu-luğunu PKK ve Kürdistan devriminde görmüş, var gü-cüyle saldırmış, kinini kus-muştur. Şimdi de TKSP aynı mesleği sürdürmekte, Türk faşist istihbaratı ile içiçe çalış-an Alman polisinin memur-luğunu yapmaktadır.

Almanya vb. yerlerde ver-diği suç raporları ve ihbar bel-geleri yetmiyormuş gibi şimdi de Türk faşizmine "PKK'nin ittifakları İran ve Suriye'dir. Üstleri de orada bulun-maktadır" diyor. TKSP, Türk faşist basının harita çizerek yalan-dolan yer göstermesi, yalan fotoğraflar yayınlaması gibi, suç duyurusunda bulun-u-yor. İşin ilginç, Kassemlo ve Ce-lal Talabani de aynı suç duyuru-sunda bulundular. Artık gizle-necek bir şey kaldı mı? Türk faşizmine bu denli yararlanmak planlı bir işbirliğinin ürünü değil midir?

PKK, cepheselleşen ve or-dulaşan ulusal kurtuluşçu dev-rimci bir güçtür. Ne bir aşiret, ne de yerel örgütler. Mücade-lesi ve örgütlenmesi, her alandaki halkımızı kapsa-maktadır. PKK'nin ittifak an-layışı, örgüt bağımsızlığına ve halkımızın bağımsızlık ve öz-gürlük çıkarlarına dayanır. Dünya sosyalist güçleri, ul-sal kurtuluş hareketleri ve devrimci işçi sınıfı hareketleri-ni stratejik ittifak olarak alır. ERNK'nin politik faaliyetle-rinde somutlaşan ulusal kur-tuluş ittifak anlayışındaki stra-tejik katkılar, taktik esnek-likle birleştirilmektedir. PKK ilk günden örgüt bağım-sızlığı ve halkın çıkarlarını temel alarak gelişmiş örgüt bağımsızlığına yönelik Kürt ilkel milliyetçiliği, Kürt işbir-likeci reformculuğu ve Türk sosyal-şovenizminden kay-naklanan saldırı ve entrika-ları boşa çıkarmıştır. Kuzey-Batı Kürdistan'da yaygın ge-rilla mücadelesi ve siyasal cepheleşmeyi yaşayan Kür-distan Ulusal Kurtuluş Müca-delesi, Türk faşist sömürgeci-liği ve Kürt işbirlikçilerinin siyasal kuşatmasını yarmış, onları tecrite almıştır.

Ulusal kurtuluş öncümüz PKK Ortadoğu'da dönemsel olarak emperyalizm ve faşist sömürgecilikle çelişen çeşitli güçlerle, çeşitli düzeylerde ilişkiler girmektedir. Bunlar halkımızın lehine olan zorunlu ilişkilerdir. Kaldı ki en güve-nilmezlerle yürümesini bil-meyenler ancak ahmak poli-tikaçılar olabilir.

Emperyalist çevrelerin ku-cağında, polisin uşaklığını ya-pan TKSP, halkımızın müca-delesinin dünya halklarının gündemine en fazla yansıdığı, ittifak olanaklarının açıldığı, Türk sömürgeciliğini en fazla zorladığı bir dönemde, artık Kürdistan'ı satamamanın hırç-nılığı ile saldırmakta, yalan-lar dizmektedir.

TKSP, Türk sömürgeci faşizminin çeteciliğinin dağılmasından neden rahatsız oluyor?

Detaylarca belirtildi. Çete-cilik Türk sömürgeciliğinin büyük kozudur. Yeni Hami-diye alayları, Kürdistan iç karşı-devrim örgütlenme-sidir. 1977-80 sürecinde siya-sal düzeyde var olan muhbir-lik, ajanlık, komplo birlikleri şeklinde olan bu cephe, Kürdis-tan Ulusal Kurtuluş Müca-delesinin gelişimine bağli olarak silahlanmak zorundaydı. Bu karşı-devrim örgütü dağıtı-lmadan sömürgeci egemenlik dağıtılamaz. Bir anlamda iki-si bir bütündür. Milisliğe kay-nak olanlar Kürt ağaları, aşiret reisleri, kompradorlar, işbirlikçi reformist güçlerdir. 1985'te örgütlenirilen bu bir-likler ARGK'nin darbeleri al-tında ezildi. Burjuva basını, Türk Genelkurmaylığının bü-yük umutları bağladığı yapının çözüldüğünü her gün hazin ha-berlerle vermektedir. ARGK,

Der Spiegel:

"Komkar, PKK'nın kor-kusundan Alman polisiyle işbirliğinden çekiniyor" di-yor. Der Spiegel, var olan işbirliğini gizleme çabası-n-da

güçlere yönelttik" (sayf. 5) di-yor. Peki, daha 1979'da "Küçük-Burjuva Savaşları ve Tutarlı Sosyalist Politika" (Raj ya-yınları) broşüründe PKK'yi "tehlikeli ruh hastalarının ve burjuva ajanlarının yönettiği bir hareket" olarak değeren-diren kim? Halkımızın bilinç-lenme, örgütlenme ve ey-leimde atılım sağladığı, bu atı-lımında PKK'nin damgasını taşıdığı bir dönemde, Yeni Hamidiye alaylarının taslağı olan UDG'yi örgütleyerek, on-larca devrimci ve yurtseverin kanına giren kim? 12 Eylül '80 faşist darbesi toparlanma ve ittifakları, cepheselleşmeyi zorunlu kıldı. PKK en erken toparlanmayı sağladı. Kürdis-tan Ulusal Kurtuluş Cephe-si'nin ve bu doğrultuda itti-fakların öncülüğünü yaptı. Peki, yanına aldığı Peşeng, KUK, Ala Rızgari, Tekoşin gibi gruplarla reformist-tas-kuran, bu güçleri ka-çıran, bütün varlı-

tırarak Türk sömürgeci faşizminin oyunlarına alet ol-muştur. 15 Ağustos zaman-sız, erken ve provokatiftir. Silahlı direnişin objektif ko-şulları yoktur... Türk faşist ordusunun halka verdiği za-rar, sürgünler, göç vb. 'nin so-rumlusu PKK'dır. 15 Ağustos PKK'deki bunahımın, PKK içindeki Türk ajanlarının ü-rünüdür" diyor, Türk faşiz-minin TKSP'li uşakları. TKSP'ye göre Cezayir Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin direnme-sinden dolayı Fransız emper-yalizminin katlettiği bir mil-yona yakın Cezayir insanının sorumluluğunu; Vietnam işçi Partisi'nin direnmesinden do-layı ABD'nin yaptığı yıkım ve katliamların sorumluluğunu; Cezayir, Vietnam, Filistin devrim güçlerine yüklememiz gerekir. TKSP açıkça dünya halklarına direnmeyin diyor. Yıkım getirmeyen devrimci

15 Ağustos, aralarında TKSP'nin de olduğu otonom ve reformist işbirlikçiliği suç üs-tü yakaladı. TKSP'nin acısı buradadır. Faşist sömürgeci-ler de TKSP'nin raporlarına dayanarak "PKK'deki buna-hım", daha doğrusu "tasfiye-ciliğe" umut bağladılar. PKK'nin bilginli, Bolşevik sağlamlığı, hepsinin oyun-la-rını boşa çıkardı.

TKSP, "direnmenin objektif koşulları yok" diyerek, Ulusal kurtuluşta ihanet teorisi olan objektif bekleyiş reformist te-orisini savunmaktadır. Bu-nak şaşkınlık biraz Ortadoğu haritasına bakınlar. Yoğun bir savaşı yaşayan Ortado-ğu'nun temel savaşı alanı Kür-distan'dır. İran-Irak savaşı-nın hem önemli çıkışı, hem de bitmemesinin nedeni Kürdis-tan sorunu değil midir? Kür-distan, sömürgecilerin fiijü bir savaş alanı değil midir? Kür-distan rolünü oynamalı mıdır? Bu rolü kim oynayacak? Şim-diye değin Kürdistan'ı bölg-

sadece şiddet mi kullanıyor? Elbette ki hayır. Şiddet kadar ikna ve eğitimi de kullanıyor. Ama dünyanın her tarafında milislik şiddetle dağıtılıyor Vietnam'a bakalım işbirlikçiler sokaklarda köpekler gibi kurşunlandı. Vietnamlılar cesetlerini bile topraklarına gömmeyi reddettiler. Peru'ya bakalım 1980-82 arasında Peru devrimcilerinin %80'nini çeteler katletti. Cezayir'e bakalım Cezayir ulusal kurtuluşçuları, kadın işbirlikçilerin saçlarını ustura ya vuruyorlar, erkek işbirlikçilerin ise burun ve kulaklarını kesiyorlar

TKSP utanmadan Afrika Ulusal Kongresi (ANC)'yi örnek veriyor. Onları değerlendirmeye hem hakkımız değil, hem de yeri burası değildir. Bizim bildiğimiz işbirlikçiliğin en acımasız cezalandırılan ANC'dir. Peki, her gün hoyunlarına yamış tekerlek geçirilerek yakılanlar kimlerdir? Avrupa televizyonları gösteriyor. Sıkılmadan yalan demek ne sonuç verir? Filistin halkı, İsrail'e işbirlikçi yapan bir belediye reisini cezalandırdığında, bu olayı bir zafer olarak kutladı

TKSP, çarpıtarak Güney Kürdistan ve I-KDP'yi örnek veriyor. Durumu bız aktıralım. Güney Kürdistan da 50 binin üstünde çete vardır. Çete reisleri 1961-75 direnişinde I-KDP ve YNK yönetiminde olan ağalardır. Irak sömürgeciliğinin şehirler ve belli ekonomik merkezler dışında Kürdistan'da askeri yok gibidir Kürdistan'ı milislerle tutuyor. Milislerin çoğu 1980-82 döneminde I-KDP ve YNK saflarındaydılar. Bu güçler savaş geliştirmediler. Peşmergeleler terkettikler Çetecilik geliştirdi. Bir örnek verelim 1982'de Zaxo da I-KDP'nin 1500 eivarında peşmergelesi vardı. Bugün bu sayı 300 eivarına düşmüştür. Aradaki fark önemli oranda çeteleşmiştir. Kaldı ki 1983'te YNK neredeyse toptan çeteleşiyordu. TKSP bunu iyi bilir

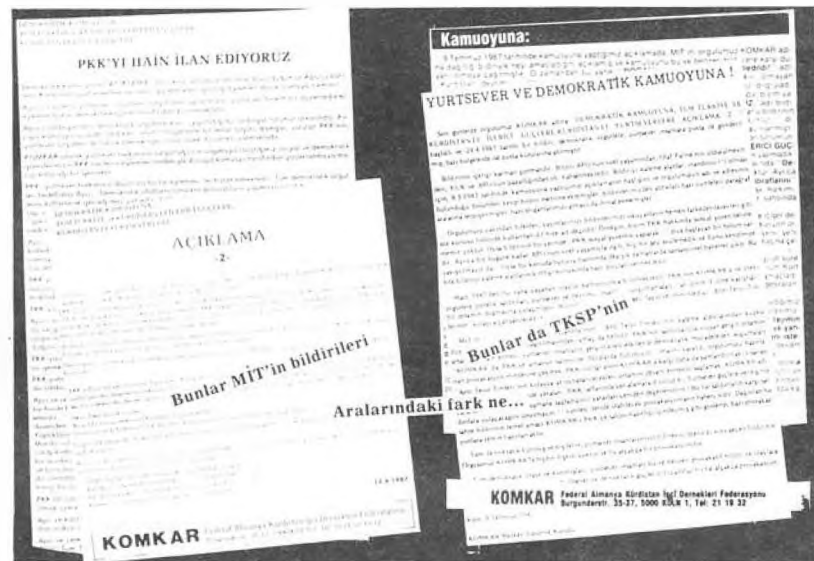
Güney Kürdistan da çetelere karşı savaş sınırlıdır. Çünkü, her aşiretin çetesi ayırdır. Aşiretler çeteleri sayesinde erzak temin ederler. Bir müfreze herhangi bir aşiret içinde çetelere saldırdığında, çoğu kez aşiretle de çatışmak zorunda kalmaktadır. YNK ve I-KDP, çetelerle demokrasi içinde bir arada yaşıyorlar. Ne YNK, ne de I-KDP çetelere saldırabilir, çünkü Kürdistan'ı kurtarmak diye bir amaçları yok. Hangi strateji, taktik, örgüt ve mücadeleyle benimsiyorlar? Bütün umutları İran'ın saldırılarındanadır. Eğer YNK ve I-KDP gerçekten çetelere karşı savaşıyorlarsa, bugün Güney Kürdistan da durum çok daha değişik olurdu.

Türk sömürgeciliği, G. Kürdistan'daki durumu hedefledi, ama yandı. Acaba, TKSP, G. Kürdistan otonom güçlerinin Hakkari, Van, Siirt ağalarının çeteleşmelerindeki rolünü bilmiyor mu? Bu çeteler, onlarca devrimci, yurtsever köylüyü katlettiler. PKK bunların üzerine çekişle mi gide-

cekti!

TKSP, biraz halka kulak versin. Ama TKSP'nin acısı başkadır. Çeteciliğin çöküşü, Kürt karşı-devrim cephesinin çöküşüdür. İşbirlikçiliğin iflasıdır. TKSP, işbirlikçiliği yasal hale getirmek istiyor. Çirpınış boşunadır. Devrimin yasaları acıdır. Karşı-devrim gücü olan TKSP, çetecilikle çökecektir. TKSP, sömürgeciliğin siyasal çeteciliğine oynuyor. Sömürge valisi bunun yolunu açtı. TKSP de meşrulaştırmak istiyor

TKSP, Türk sömürgeci faşizminin piyon ve borazanlığını yapıyor

TKSP, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine golge düşürmek için Türk faşist basını ile yarışıyor. T. Özal, "Basın PKK'yi abartıyor" diyor. K. Evren, bu doğrultuda İstanbul'da basın merkezlerini gezdi. Yeni karalama ve çarpıtma yöntemleri saptandı. Bu doğrultuda Kürt otonomi ve reformist işbirlikçilerine de rol verildi. TKSP, faşist basınıla ağız birliği içinde rolünü yerine getiriyor.

TKSP, "Sömürgeci-faşist rejim olayları bilinçli abartıyor... Gazete manşetlerine bakın bir kişi PKK'nin gerçekten Kürdistan'da çetin bir gerilla mücadelesi yaptığını, Türk devletini panigie uğrattığını ve neredeyse Kürdistan halkını kurtarmakta olduğunu sanacaktır" (syf. 12) yazacak kadar halk düşmanı ve inkarcı oluyor.

Türk sömürgeci faşizminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı özel savaş örgütü TKSP'yi oluşturmuş. Türk faşist ordusunun yarısı Kürdistan'da ne yapıyor, TKSP'ye göre gezi yapıyorlar. Milislik neden oluşturuldu, kontralar neyin ifadesidir? Faşist-sömürgeci ordu ve işbirlikçilerine 1920'lerden beri en büyük darbe vuruldu. Sömürgeci ordunun kayıpları gizlenmekle beraber yine de basına yansıyor. Ya maddi kayıpları? Türk burjuvazisi bile tarihinin en büyük çıkmasıyla karşı karşıya olduğunu, Kürdistan'daki savaşın milyar-

lara mal olduğunu yazıyor. Ya şehitler, ya göçler, ya tutuklular? TKSP'ye göre boşuna ölüyorlar. Ya kitleselleşme: soysuzlara göre böyle birşey yok, onlara göre işsizler ve lümpenler var. Genelkurmay'lık bunalmı nedir? Faşist sömürgeci ordunun Kürdistan'daki çıkmasının ürünü değil midir? TKSP'ye göre basit terfi sorunudur. Ya Olağanüstü Hal Yasası ve Genel Vali? Bu, Türk sömürgeci burjuvazisinin altmış yıllık Kürdistan politikasının iflası değil midir? Kürdistan halkı için tarihi başarı değil midir?

Bütün bunlara yol açan güç ve mücadeleye yol açan kim? Bütün dünya yazıyor, ama TKSP'ye göre hepsi oyun. U-

çuyla hareket eden 15-18-20 yaşlarındaki köylü yurtsever savaşçıların duygu, inanç ve fedakarlığını anlayamaz. TKSP, düşmanın ağzından "katliamlar zorla oluyor" diyerek, yerinin düşman safları olduğunu göstermektedir. En iyi cevabı da yurtsever Kürdistan gençliğinden alıyor

TKSP, Türk sömürgeciliğine karşı yaratılacak özgür bağımsız üsü, Güney Kürdistan'daki boşaltılmış alanlarla karıştırmaktadır. Tabii bilinçli olarak TKSP, Kürdistan'ın kurtuluşuna karşı olduğunu açık belgeliyor. Sömürgeciliğin en büyük korkusu, özgür vatan toprağını yaratılmasın süreci TKSP vb. usakların da sonu olacaktır

tan otonom güçleriyle yoğun görüşmeleri oluyor. Bütün bunlar "Misak-ı Milli'yi korumak ya da genişletmek adına oluyor.

TKSP, PKK, ERNK, ARGK'ye yönelik faşist Türk sömürgeciliği, emperyalist çevreler ve Kürt işbirlikçi saldırı ve kompoların bir halkasıdır. TKSP'nin ihbarları Türk burjuva basını süslüyor. Eksik olan K. Burkey'in Ankara'ya gitmesidir. Ama bu durumla Türk faşizmine daha fazla hizmet ettiği kesin. TKSP, barışla durmadan yurtseverlerin Almanya vb. Avrupa ülkelerindeki evlerini bastırıyor. Tercüman adı altında TKSP'nin MIT ajanları soruşturuluyor. TKSP'nin faşist MIT'le o denli aynılığı ki, MIT, 7 Temmuz '87 tarihinde 24.1.1987 tarihliye Komkar adına bildiri dağıtmaktan çekinmedi

TKSP, MIT'in görevini yerine getirdiğini ve Alman polisiyle işbirliği yaptığını gizlemiyor artık Riya Azadı, Haziran '87 tarihinde, "Alman polisi, Apoculus jemi olarak kullanıyor" başlığı altında yeni bir ihbar furysı başlattı. TKSP, "PKK'nin adamları, örgüt yapısı, katillerin isim ve adresleri dahi bilmiyor. Buna rağmen polis onlara karşı bir önem almıyor" (syf. 4) diyor ve polisi işkirtiyor. 25 Haziran '87'de bu doğrultuda bir avuç Alman işbirlikçi ile Hamburg'da toplantı düzenledi. Raportalar verdi. MIT, Alman polisi işbirliğinin usak halkası oldu. 27 Temmuz da Alman polisinin ERNK taraftarları ve yasal deneklere olan saldırı ve pasifikasyon uygulamalarına katıldı

TKSP'nin gizlenecek bir şeyi kaldı mı? TKSP, milisliğin en alçakçasını yapılmaktadır. TKSP, MIT ve Avrupa polisinin piyonudur. TKSP, Kürt halkının bağımsızlık savaşına, öneü örgütüne ve yurtseverlere savaş açtığını ni açıkça ilan etmektedir

TKSP'nin ihaneti, Kürdistan reformcu işbirlikçiliğinin varacağı mutlak sonuçtu. Kürt gerici mililiyetçiliği, Türk sömürgeciliğine yaranmakla bir yere varamayacağı gibi, işbirlikçiliği TKSP gibi açık ajantik ve milisliye varıranlar halkımıza düşmanlıklarını ilan ettiklerine göre, gerekli cevabı yine halkımızda alacaklardır. Uşaklık her yerde nasıl mutlak sonuna varmışsa TKSP'nin kaçınılmaz sonu da odur. Hiçbir yurtsever, TKSP ihanetine kan vermemelidir. TKSP ihanetini her yerde teşhir etmelidir. Onlar halkımızın kanını emen maskeli milislerdir. Örtülü Hamidiye birlikleridir.

TKSP'li usaklar, Türk faşist-sömürgeci efendileri ve emperyalist destekçileri bu sindirme saldırılarıyla halkımızı ve öneü gücü PKK, ERNK, ARGK'yi bir adım dahi geriletemezler. Şimdiye değin olduğu gibi, ihanet devrimci öfkemiz altında ezilecektir.

TKSP, yeni Hamidiye alaylarının kolu olduğunu itiraf ediyor

"PKK'den kurtulmak girişimle öyle olsa bile, neçekte sömürgeci Türk rejiminin sorunu değil, Türkiye ve Kürdistan devrimci yurtsever güçlerinin sorunu" (syf. 13)

Bundan hatı ve büyük itiraf olabilir mi? Peki bu düşmanlık yeni midir? Elbette ki hayır 1978'de beraber TKSP'nin yerine getirdiği görev budur. Özellikle de bu itirafı yapıldığı dönemin özelliklerine bakmak lazım. Kürdistan devrimci, Türk sömürgeciliğini askeri, siyasal ve ekonomik olarak en fazla sarsıyor. Yoğun bir kitleselleşme yaşıyor. Kürt halkı tarihinin en bilinçli ve örgütlü dönemine girmiştir. Dünya halkları artan oranda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ilgi duyuyor

Buna karşı Türk faşist sömürgeciliği yeni metodlar deniyor. Özel ordu, sömürgeci valiliği oluşturuyor. İşbirlikçilerini daha fazla devreye sokuyor. Türk burjuvazisi inkarcı mantığını terketmekle beraber, usaklardan yararlanmak için yeni yöntemler deniyor. Türk Genelkurmay'ının Güney Kürdis-

— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

— Kahrolsun reformist işbirlikçilik!

— Yeni Hamidiye birlikleri TKSP'nin ihanetçi yüzünü sergileyelim!

ÇAD'DA BİTMİYEN SAVAŞ

Çad'daki halkın bir kesimi ya Arap, ya da Araplaştırılmıştır. Ayrıca, Çad'ın önemli oranda Libya ile tarihsel toprak bütünlüğü ve ihtilafı vardır. Ancak, asıl ihtilafı çıkaran emperyalistler olmuşlardır. Libya'da 1 Eylül 1969'da

yapılan orta-küçük-burjuva askeri darbesinin ardından oluşan yönetimin anti-emperyalist karakteri, etkisini en erken Çad üzerinde gösterdi.

Libya, bu tarihle, Çad'daki çatışmalara taraf oldu. Emperyalizmin planlarına karşı durdu. Diğer yandan Fransız ve gittikçe ABD emperyalistleri, Çad sorununu hem buraya yerleşmek, hem de Libya'nın anti-emperyalist etkisini kırmak için kullandılar.

1960'la Çad'daki olaylar şöyle gelişti: 1968'de Fransızlar kuzeyde Tibesti ayaklanmasını bahane ederek, bu bölgeyi işgal ettiler.

13 Nisan 1975'te, işbirlikçi Çad Birleşik Partisi - UPT iktidarına karşı, ilerici tutumu olan bir darbe oldu. UPT Başkanı Tombalay öldürüldü.

Gukuni Vaddey (Tibestilerin önderi) Cumhurbaşkanı, Hisse Habre Savunma Bakanı seçildi.

1981'de ikisi arasında iç çatışmalar gelişti. Libya'nın desteklediği Habre, 7 Haziran 1982'de başkente girerek, Cumhurbaşkanı oldu. Paris Hukuk Fakültesi mezunu olan Habre'nin Fransa ile ilişkileri geliştirmesi üzerine, Libya Gukuni Vaddey'i destekledi.

1983 Haziran'ında Libya'nın desteklediği Gukuni kuvvetleri ülkenin yarısı anlamına gelen 16 paraleli geçtiler. 1985'te çatışmalar yoğunlaştı. Bu tarihle ABD ve Fransa'nın müdahalesi arttı. Fransa, ülkeye uçak, asker ve paraşütçü birlikleri soktu. 12.000 Libya ve isyancı birliklerine karşı, 7.000 hükümet askeri, 2.000 Zaire ve 3.000 Fransız askeri

savaşmaktadır.

Libya'nın, hak iddia ettiği Azu bölgesinin (100.000 km²) kuzey sınırına çekilmesiyle, Çad güçleri kuzeye ilerlediler. Gukuni'nin son Şubat 1986'da Habre tarafına geçmesiyle, çatışmalar tekrar şiddetlendi.

1987 başlarında Çad birlikleri kuzeye doğru ilerleyip, 8 Ağustos'ta bölgeyi aldığını iddia ettiyse de, 29 Ağustos'ta Libya bölgeyi geri aldı.

Çad halkını yoksulluk içinde tutan ve bölge halklarının çıkarına olmayan çatışmaların sonuçlandırılması, Çad'ın ulusal ve ülke birliğinin kurulması ve Libya-Çad ihtilafının çözülmesi, ABD-Fransız müdahalecilerinin bundan vazgeçmeleri, Fransız askerlerinin ve askeri uzmanlarının ve Zaire uydu birliklerinin Çad'dan çekilmesi ve Çad-Libya halklarının itilaflarını demokratik bir şekilde halletmeleriyle mümkündür.

ÇAD'IN KISA TARİHİ ve EKONOMİK DURUMU

1800 yıllarına kadar yerel aşiret ve klan örgütlenmesi düzeyinde olan Kanem ve Bornu İmparatorluklarının elinde olan Çad ülkesi üzerinde etkin olan güçler, Arap köle tüccarları oldular.

1900'le, Fransızlar Çad ülkesine gireler. Kuzey ve Orta Afrika'da sömürgeci yayılma içinde olan Alman emperyalizmi ile Çad'ın paylaşımı üzerine anlaşan Fransızlar, 1909'da Vadai ve 1930'da da Tibesti bölgelerini işgal ederek, 1946'da Çad sömürge devletini kurarlar.

1958'de, otonomi statüsüyle, Fransızlara bağlı yerel işbirlikçi yönetim oluşturulur. 1960'da ülkeye biçimsel bağımsızlık tanınır. Gerçekte ülke, ekonomik, siyasal ve askeri olarak Fransızlar tarafından yönetilir.

Halk ve dil birliği olmayan Çad halkları, Fransız emperyalistlerinin yönetiminde dünyanın en geri ve yoksul bir durağanlığını yaşarlar. Büyük bir bölümü çöl alan ülkenin tek ihracat ürünü (ihracatın %80'i) ülkenin güneyinde yetişen pamuktur.

Kişi başına düşen yıllık 80 dolar gelirle, dünyanın en yoksul ülkelerinin başında gelmektedir. Çad, yeraltı zenginlikleri bakımından zengindir. Ancak, ne devlet bunları işletme güç ve olanaklarına sahiptir, ne de bu yönlü sanayi tesisleri vardır.

Libya ile Çad arasında son çatışmalarına konu olan "Azu" bölgesinde zengin uranyum yatakları keşfedilmiştir. Çatışmalara ve emperyalizmin gittikçe daha fazla bölgeye müdahalesine önemli oranda neden olan; tekellerin istihdamı kaptıran bu zenginliklerdir. Zira ülkede çıkan voltam, altın vb. madenlerin tümü Fransızlar tarafından işletilmektedir.

Fransız egemenliği altında, ülkenin toplumsal durgunluk ve genişliği aşılması Nüfusun %85'i kusal alanda olup, ilkel olarak yapılan tarımda çalışmaktadır. Sanayide çalışan %7'si ise ancak birkaç işçi çalıştırarak ve Fransızlara ait olan küçük işletmelerde istihdam etmektedir.

Fransızlar, sınırlı aydın ve kabile egemenlerinden işbirlikçi oluşturup, hem halksal ayrışıklık, hem de sınıl çelişkilerini körüklediler.

Emperyalizm, yoksulluğu ve geriliği Afrika halklarının kaderi haline getirmek istiyor

Dünyanın En Yoksul Ülkelerinden Burundi'de Askeri Darbe Oldu

1884-85'te ülke, Alman emperyalizminin eline, 1914-18 emperyalist savaşı ardından da, Belçika'nın egemenliğine geçer. Belçika, 1962'de burayı krallık yapıp, 1966'da Michel Micombero darbe yapar. Bu, etnik ayrışıklıkları önleyemez, aksine körükler. Hutu halkından, 1965'te 200.000, 1972'de 80.000 kişi öldürüldü.

1976'da Albay Jean-Baptiste Bagaza darbe ile iktidar olur. Bagaza, Ulusal Birlik ve İlerleme Partisi'ni kurar. Önüne radikal hedefleri ve sosyalizmi koyan Bagaza, yoksulluk, gerilik ve emperyalizme bağımlılığı aşamam. Emperyalist egemenlik henüz, klan düzeyinde olan iki halklı ülkede, etnik çatışmaları başlatmıştır. Ayrıca işbirlikçi egemenleri yetiştirmişlerdir. Emperyalistler, Hutu çoğunluğuna rağmen, Tutu egemen aynlığını yönetimde etkin kılarak, etnik çatışmaları derinleştirmişlerdir.

Bagaza, Avrupalı misyonerleri kovmasına rağmen, bu, bağımlılığı aşmaya yetmez. Afrika'nın çoğunda görülen, enternasyonalist sosyalizmden apayrı bu yerel nasyonalist sosyalizm, kısa sürede yozlaşarak bağımlı ve gerici dik-

talara dönüşmektedir.

Böylece darbeler birbirini izler. Nitekim Bagaza, Fransızca konuşan ülkelerin Kanada'da yapılan zirvesine katılmak üzere ülkesinden ayrıldığına, beklenen darbe geldi.

4 Eylül 1987'de Binbaşı Buyoya darbeye yönetime el koydu.

Bu, dünyanın gözlerinden uzak, yoksul ve küçük kara Afrika ülkesinin kaderi, emperyalizmin keyfi talan alanı olan diğer Afrika ülkelerininkinden ayrı değildir.

Nüfusu: 4,9 milyon
Yüzölçümü: 27.834 km²
Başkent: Bujumbura (240.000)
Halklar: %80 Hutu
%14 Tutsi
Dinler: %68 Hristiyanlar
%24 Animistler
%8 Müslümanlar
Resmi dil: Fransızca
— Sanayisi yoktur. Nüfusun %5'i küçük sanayi işletmelerinde çalışıyor. %84'ü kırsal kesimde olup, oldukça dağıntı birimler halindedir. Kırsal kesim, sağlık, sosyal yardımdan tamamen yoksundur. Yaş ortalaması: 47'dir.
— Toplum geri olup, klan-aşiret örgütlenmesi içindedir.
— Ülke ihracatının %95'i kahvedir.

ÇAD HAKKINDA KISA BİLGİLER

Nüfusu: 5,2 milyon
Yüzölçümü: 1.284.000 km²
Başkenti: N'jamena (nüfusu: 260.000)
Çad'da yaşayan halklar:
%15 Araplar (kuzeyde)
%38 Araplaştırılmış halklar
%25 Sanalar (güneyde)
%20 Çadlılar (güneyde)
%2 Tibestiler (kuzeyde)
Dinler:
%52 Müslümanlar
%43 Animistler (yerel dinler)
%5 Hristiyanlar
Resmi dil: Fransızca
Yerel dillerden egemen olan: Arapça

Güney Afrika Halkının Irkçı Yönetime Başkaldırısı Dinmiyor

Güney Afrika'da işçiler ne durumda

28,4 milyonluk Güney Afrika'nın 19,4 milyonu yerli zenci, 3,9 milyonu ülkeye hükmeden beyaz azınlık, 2,9 milyonu melez, 0,9 milyonu Hintli, 1,28 milyonu komşu ülkelerden gelen çoğu işçi olan göçmenlerden oluşmaktadır.

Her haktan yoksul zencilerin 7 milyonu homelands denilen gettolarda tutulmaktadır. 3 milyon işsiz bulundugu Güney Afrika'da, her yıl 400.000 civarında yeni işgücü pazara akıyor.

İrkçi rejim ve ardındaki emperyalistlere karşı bağımsız demokratik bir Güney Afrika için mücadele eden zenci halk, birçok örgütü bünyesinde toplayan Afrika Ulusal Kongresi (ANC)'de geleceğini temsil ediyor.

1984'ten bu yana 2000 insan iç çatışmalarda ölmüştür. Irkçı rejim zencilerden işbirlikçi oluşturarak ve bunları halka saldırarak siyasal cinayetler işliyor. Şimdiye kadar ANC'nin 500 civarında yönetici ve üyesi, suikast ve komplolarda öldürülmüştür. Halen 32 üye yönetici tutuklu olarak haklarında verilen idam cezasının infazını beklemektedir.

ANC'nin, Irkçi rejimle görüşmeler için öne sürdüğü koşullar; ANC'nin yasallaşması, Nelson Mandela'nın

serbest bırakılması, polislerin gettolardan çekilmesi ve sıkı yönetimin kaldırılması.

Maden işçileri grevi siyasal başkaldırısıya dönüştü

4 Ağustos 1987'de 600.000 işçi üyesi "Ulusal Maden İşçileri Sendikası" (NUM)'un 340.000 üyesi, 48 maden ocağında grev ilan ettiler. Maden işçileri haftalık 50 saat olan iş saatlerinin düşürülmesini, çalışma koşullarının düzeltilmesini ve %30 ücret artışıını öne sürdüler.

Grev, Irkçı yönetimi sarstı. Çünkü, Güney Afrika'nın ihracatının %70'i madendir. Bunun %50'sini altın oluşturmaktadır. Günlük 12 milyon dolarlık üretimle Güney Afrika, dünyanın en büyük altın üreticisidir. Her yıl maden ocaklarındaki iş kazalarında

800 siyah işçi ölmektedir. Ayrıca beyaz işçiler, kıyaslanamayacak düzeyde ücret ve sosyal hak ayrıcalıklarına sahiptirler.

Grev sadece Irkçı rejimi etkilemiyordu. Madenlerin çoğu İngiliz, Alman, ABD vd. emperyalist tekellerin elindeydi. Örneğin Batı Almanya'nın düşmesine rağmen, Güney Afrika'daki yatırımları 1985'te 1,2 milyar Mark civarındadır. Madenlerdeki grev, uluslararası altın piyasasını doğrudan etkiliyordu.

İrkçi rejim, başta grevi yasa dışı ilan etti. Önerilen %30'luk ücret artışıını %17-24 arasında karşıladı. Grev kırıcıları örgütledi. Çıkan çatışmalarda çoğu işçi on kişi öldürüldü, 500'ü yaralandı. Yüzlerce siyah işçi tutuklandı. Sadece bir madende 400 ün üstünde işçi tutuklandı. 50.000 kişi işten atıldı.

Grev yaygınlaştı. Diğer madenlere ve halka yansısı Iraklı rejime karşı siyasal bir karaktere dönüştü. Binlerce zenci için kararlılığı karşısında Irkçi rejim geri adım attı. İşçilerin istekleri büyük ölçüde yerine getirilince grev sonuçlandı.

Bir daha ortaya çıktı ki Güney Afrika halkı kesinlikle köle kalmayı kabul etmeyecek. Irkçi rejim ve ardındaki emperyalizme karşı kurtuluş direnişi Güney Afrika zenci halkının önündeki tek yoldur.

Türk Burjuvazisinin "Referandum"...

Baştarafı 6. sayfada

ile Demirel arasında seçim bızım işimiz değil" belirlenmeleriyle devrimci-demokratik propaganda yürütüldü. Kitlelerin dikkati devrim ve kurtuluş sorununa, bunun için mücadelelere çekildi.

Böyle bir mücadele ardından 6 Eylül günü, hedeflenen oyama yapıldı. Sözde amaçlarına ulaşan "evetçiler" tarafından bile sonuç, "kim kazandı" sorusuna noktalandı. Kendilerini "demokrasi havacıları" göstermeye çalışanlardan Demirel'ler, Ecevit'ler sonuçta bir açıklama bile yapamazlarken, TKP gibi usaklar "evetin az çıkmasını protesto eden bildiriler" dağıtacak kadar şaşkınlıktaydı, alçıldı. Referandum denen oyunda iki milyondan fazla oy kullanılmadı, bir okudarı da geçersiz sayılacak biçimde kullanılarak rejim protesto edildi. Kürdistan'ın hiçok alınında oy sandıkları gerillalar tarafından yakılarak rejim protesto edildi. Kitleler ve gerçekten halkın çıkarımı savunan güçler, böyle önemli sonuçlarla rejimin referandum aldatmacasına karşı bilinçli tutumlarını gösterdiler.

Belli ki Türk burjuvazisi ve onun faşist-sömürgeci rejimi, "referandum" gibi bir oyuna isteyerek başvurmadı, böyle bir şeye açıkça zorlandı. Onu böyle bir sahtekarlığa başvurmayla güdüren güç, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadele-

sının katettiği hızlı ve büyük gelişmeyi Kürdistan'da yükselen gerilla savaşı ve bu temelde boyutlanan ulusal kurtuluş mücadelesi, faşist-sömürgeci Türk devletine ağır darbeler vurarak, onu işlemez hale getirdi. Rejimi ciddi siyasal ve askeri bunalımlar içine soktu. Burjuvazi ve faşist klikler arasındaki çelişkiyi derinleştirdi. Sadece Kürdistan'da değil, bununla birlikte Türkiye'de de kitleleri derinden etkileyerek, faşizme karşı işçi, gençlik kitleleri içinde ve zindanlarda mücadelenin gelişmesine yol açtı. Kitleler nezdinde en önemli siyasal konu haline gelerek, halka kurtuluş yolunu ve cephesini açıkça gösterdi. İşte böyle önemli gelişmeler karşısında açık bir çaresizlik ve çözümsüzlük içine düşen faşist-sömürgeci rejim, mecliste çözümlendiği bir olayı kitlelere götürerek yeni bir oyun oynamak, esasında gü-nü, kısmi bir süreci kurtarmak istedi.

Burjuvazi ve faşist-sömürgeci rejim, referandum gibi oyuna kitlelerin dikkatini sahte yollere çekmeyi, bu yolla geliştirdiği propaganda Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin halk kitleleri üzerindeki etkisini kırmayı, azaltmayı, kitlelerin dikkatini açık, baskı, ısraklık gibi temel sorunlardan uzaklaştırmayı ve artan kitle muhalefeti için kendilerini

şahında rejime kanallı etmeye amaçladı. Aylarca süren propagandanın ve Kürdistan'a dört bir koldan dezenlenen seferlerin nedeni buydu. Ancak Kürdistan'da bu dönemde daha da yoğunluk kazanan gerilla eylemleri, rejimin bu oyununu bozarak, halk kitlelerine daha geniş ve etkin yanı sıra Böylece rejim, referandumla amaçladığı en önemli bir sonuca ulaşamamış oldu.

Faşist-sömürgeci rejimin diğer önemli bir amacı da, böylece yüzünde "demokrasi" maskesini biraz daha çok geçirmek, iç ve dış kamuoyuna nasıl "adım adım demokrasi" yolunda "olduğunu" göstermek ve böylece kamuoyunu aldatarak artan teşhir ve teccitini önleyip, kendini güçlendirmekti. Oyama sonuçları çok kısa vadeli olarak çözümsüzlük içindeki burjuvazi için belki de mümkün olan en iyi sonuçları verdi ve emperyalist efendilerinde sınırlı bir umut uyandırdı. Ama, uzun vadeli olarak önemli bir sonuç alamadığı, hatta kendi içinde çelişkilerinin daha da derinleştirdiği aklılı sözçüleri tarafından hızla ifade edilen gerçekler, onun Ayrica kendisini son derece haklı, meşru ve önemli bir olgu olarak dayatıp gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, faşist-sömürgeci rejimin "demokrasiye geçmek" te olduğu" yolunu da yerle bir etti. Uluslararası alanda, rejimin referandum aldatmacasına karşı, "demokratik olabilmek için Kurt sorununda, adil bir çözümün gerçekleştir-

ilmesi gerektiği" açıkça ilan edildi.

Faşist-sömürgeci rejim bir oyuna, 1982 de "hayır" diyenleri bu sefer "evet" dedirterek kendini onaylatmayı, devrimci-demokratik muhalefeti faşizmin sınırları içine çekerek tasfiye edip, böylece kendini daha da güçlü hale getirmeyi amaçladı. Sahtekarca, hala "devrimci" olduklarını söylemeye çalışan tasfiyeciler ve usaklar, "evet" kampanyasıyla faşizmin onanmasına katılarak yüzlerini iyice açığa vurdular. Referandum, bu açıdan da çok önemli bir ayrı- raç oldu; turnusol kağıdı gibi herkesin rengini iyice belirledi. Cepheleleri iyice netleştirdi. Bir yandan PKK öncülüğünde Kürdistan'dan yükselen halkın devrimci-demokratik cephesini hala açıkça gösterirken, öte yandan tüm tasfiyeciler ve usakları burjuvazinin safına ve faşist rejimin içine gönderdi.

Şimdi, referandumun yarattığı ortamda burjuvazi ve faşist-sömürgeci Türk diktatörlüğü yeni bir sahtekarlığa sözde yeni bir seçime yönelmektedir. Hiç olmazsa birkaç ayı da böyle kurtarmak ve yaşanmaz ortamda kitlelerin dikkatini başka yönlere çekerek kendisini yaşatmak iste-

mektedir. Yoksa gerçekten rejimin hayat damarları iyice kurumuştur ve normal yollarla kendisini yaşatamamaktadır. "Evetçi" tasfiyeciler ve usaklar, şimdi de faşizmin içinde hareketlerini İnönü'lerin ve Ecevit'lerin seçim başarıları için sürdürecektir.

Kürdistan'da ve de Türkiye'de emekçi halk kitleleri bu sahtekarların ve burjuva usaklarının yalanlarına karşı uyanık olmalı ve bunların sahte sözlerine aldanmamalıdır. Mevzu koşullarda, emekçi halkın ve bu partilerin verim burjuvaziye hizmet etmek ve faşizmin onanmasına alet olmamasıdır. Emekçi halkın çıkarımı için kurtuluş için mücadeledir. Kürdistan'dan yükselen ve Türkiye'ye de yayılmaya başlayan devrimci direniş savaşıdır. Kürt ve Türk, tüm emekçi halkımızın yolu; kendi kurtuluşunu sağlayacak tek yol olan bu mücadeleye katılmak, desteklemek ve birleşerek faşist-sömürgeciğe karşı daha çok savaşmak olmalıdır.

Türk burjuvazisinin ve onun tasfiyeciler usaklarının seçim aldatmacasına karşı çıkalm! Kurtuluşumuz için devrimci direniş savaşında tüm güçlerimizi birleştirelim!

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini...

Baştarafı 13. sayfada

lar diyebilirim. Bu durumu bilen subaylar da, askere baskı yapar. Sigara içimin yasaklar. Askerele çeşitli cezalar verirler. Ama ceza alan asker, oradan ayrılacağı için daha da mutlu olur. Artık ne kadar ceza alsın, onun için önemli değildir. Çünkü, devrimcilerle karşılaşmayacaktır nihayet.

Zaten askerlerin inanç diyeleri hisleri de yoktur. Yaptıkları en yoğun şey, saymadır. Devrimcilere hedef olmadan, günleri nasıl geçirecekler; hep bunu düşünürler. Veya buradan ne zaman, nasıl kurtulacaklarına ilişkin dualar ederler. Kurtulduklarında da, analarından yeni doğmuşlardı sanki. Oğlu burada olan anne ve babalar da, artık onu bir daha göremeyeceklerine inanırlar. Kürdistan'a gelen askerler, korku ve panik içerisindedirler. Cehennem görünüyor. Tüm akrabaları telkinde bulunur ona, "kendini iyi sakla", "onlara karışma" derler ona. Asker zaten bunu yapacaktır, yaşamak istiyorsa...

Her fırsatta askerler, emir kulu olduklarını, mecbur tutulduklarını söylemekte ve hedef olmamak için yakarmaktalar. Çoğu zaman gerekçesiz olarak, sınır boylarında silahlarını ateşlemekteler ki,

ertesi gün subayların gözüne gırsınlar diye. Gerçekte ise devrimciler geçtiklerinde hemen saklanmaktadırlar. Bazı ceneleri askerler pusulasını terk ediyorlar ve iç alanlarda kendilerini saklıyorlar. Kısacası Türk askerinin korkusu son safhadadır.

Kaçan askerlerin sayısı da yüksektir. Fırtınalar olğan hale gelmiştir. Özellikle Suriye'ye kaçmalar artmış bulunmaktadır. Suriye'ye kaçanların kimisi kendini kurtarılabiliyor, kimisi de geri iade ediliyor. Şunu da belirtmek gerekir; az da olsa aralarından yurtsever ve demokratik olanlarına rastlamak olasıdır. Diğer tarafta ise köpekten beter saldırgan ve karagözlü unsurlar da vardır.

Asker çatışma yaşadığında, eğer ilk darbeyi vuramamışsa hemen yüzü koyun toprağa kapanır ve kendini kımıldatmaz. Yaptığı tek şey havai fişeklerini ateşlemesi oluyor. Kafayı kaldırmaya cesaret edemez, çatışmayı sürdürme cesaretinde bulunamaz. Zaten asker iyi bilir ki, kafayı kaldırsa yer kurşunu beynine. Dolayısıyla asker, devrimcilerin geçip gitmesi için dualar eder ve çatışmadan kesinlikle kaçınır çoğu analarda.

DEVAM EDECEK

Bir Daha Olof Palme Olayı...

Baştarafı 7. sayfada

oyuna başvuruyor. Hürriyet, patlamış davul gibi, durmadan "Avrupa'da geniş yankı yapıldı" diyor. Belli ki bazıları yankı olmasını istiyor. Bir şeyler gözlemek istiyor.

SAPÖ sonuca gitti, Katil, son bir hafta belli oldu. Ve katil SAPÖ'nün elinde bir MIT mensubu. Bunu CIA da, Alman istihbaratı da biliyor. Her şeyi açığa çıkararak bu gelişme örtülme isteniyor. İlgili devlet yetkilileri bunun telaşı içindedir.

Daha önce M. Ali Ağca'nın da MHP içinde MIT elemanı olarak tutulduğu, MIT tarafından yurtdışına çıkarıldığı ve CIA tarafından yönlendirilerek Papa ya suikast yaptığı biliniyor.

Bu yeni provokasyonla PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini töhmet altında bırakmaya gelince, bunu asla beceremeyeceklerdir.

Satılık Kürt usaklara fazla bir şey demeyeceğiz. Onlar, ihaneti yaşıyorlar ve belirlenin de ne olduğunu gayet iyi biliyorlar.

Faşist Türk Sömürgeciliği ve emperyalist destekçilerine gelince, bunlara cevabı PKK-Avrupa Temsilciliği'nin bildirisinden (3 Eylül 1987) aktarıyoruz.

"Bu güçlerin, 'denize düşene gılana sarılması' gibi, yeniden Palme olayına sarılmaları, onların, Partimizin önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki acizliklerinin, zayıflıklarının ve çökmezlerinin bir sonucu ve en açık göstergesidir. Ulusal direniş mücadelemizin 1987 atılımı karşısında Türk faşizminin, Alman emperyalizminin ve diğer gerici işbirlikçi güçlerin, her türlü rahseti ve polis yöntemi kullanarak ayıllardır halkımıza uyguladıkları baskı ve tehdit politikasının iflas ettiğini gösterir. PKK önderliğinde sınıksız kenetlenen Kürdistan halkı, Kürdistan'da ve Avrupa'da kahramanca direnişle bütün emperyalist ve sömürgeci-faşist saldırı ve komploları yenilgiye uğratmayı bildiştir. Şimdi

düzenlenmeye çalışan bu sahte ve gözle görülmüş komplo, Türk faşizminin ve emperyalist efendilerine yakarak biraz rahatlama; Almanya, İsveç gibi emperyalist devletler de PKK önderliğinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki yenilgi ve acizliklerini gizlemek istemektedirler.

PKK'nın önderlik ettiği halkımızın haklı mücadelesi karşısında bütün emperyalist ve sömürgeci komplolar boşa çıkmaya mahkumdur. Bu tür oyunlar, sadece sahiplerinin PKK ve önderlik ettiği mücadele karşısındaki acizini gösterir. Ve PKK'ya karşı her türlü saldırı ve komplo, sadece sahiplerin çıkmaza ve acze sokar.

Partimizin ve onun önderliğinde sınıksız birleşen halkımız, haklı ulusal kurtuluş mücadelesini sürekli geliştirerek, her türlü komploya boşa çıkarmasını bilecektir. Bu en demokratik ve insanî mücadelesinde tüm ilerici güçleri dağınıştırmaya, emperyalist ve faşist saldırılarına karşı ortak mücadele etmeye çağırır."

İmprimus:

M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BIG- Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç
Fransa
İsviçre
İsveç
Avustralya

6.- nkr.
2.50 sfr.
6.- skr.
3.- S

Danimarka
Avusturya
İngiltere
Hollanda
Belçika

8.- dkr.
18.- s.
0.80 £.
3.- hfl.
60.- bfr.

BÎLANÇOYA ŞERÊ RÎZGARÎYA NETEWÎ JÎ 15'Ê TEBAXÊ 1986'Ê HEYA 15'Ê TEBAXÊ 1987'Ê

Mêtinger lêdanên mezin girtin

— Di vê domanê de behîrtir 200 pozberiyên çekdarî di nav hêzên ARGK û en dijmin de derketin.

— Behîrtir 90 kemîn û daf li pêşîya leşker û çetên xayîn en dijmin hatin vegirtin.

— Zêdeyî 120 êriş çûn ser dijmin.

— Encama xebatên propaxendeyî de, bi sedan parêzkaran gund birabirin, bi sedan çek ji destên xwe herdan û revin, bi sedan xwe dan destê hêzên ARGK. Li gelek deran keyên gundan mohrên xwe li mêtingeran vegeandin. Bi dehan milîsên dijmin, dev ji dijmin herdan û xwe gihandin şoreşê. Dest li ser çekên behîrtir 100 milîsan hat danin.

— Li dijî sazî û hacetên aborî en dijmin 35 êrişên herifandinê (sabotaj) pêkhatin. Xusarê dijmin giha 100 milyar Lîrên Tirkî.

— Navendên bajarên Dersim û Bêlîse 2 caran, bajarên Nazîmîye, Serhed (Kars), Xozat, Qilaba (Uludere), Cilavuz (Susu), Aralık Nîsêbînê, Kassar (Kiziltepe), Tatvan, Şîrnex, Cezîra Botan û Gerecîwê ji cîrê hatin vegirtin. Bi hezaran cîvî li gundan hatin çekirin. Weşan û belavok hatin belavakirin.

Encama hundabûnên dijmin nola jêrîne

— Taliya erîş, daf, vegirtin û şerên çekdarî de, 4 binbaşî, 6 ûstegmî, 3 astubay, 2 başçavîş û giştî bi hev re behîrtir 400 endamen artêşa dijmin hatin kuştin. 200 birindarketin, 130 ji yên hatin kuştin, endamen hezen taybetî bûn.

— 375 sîxur û noker hatin kuştin, 100 ji birindarketin.

— Li bajarên ji komîsîyê û polîs hatin kuştin, behîrtir 10 polîsan ji birindarketin.

Êrişên herifandinê

— Li Kirikkale êrişek çû ser fabrika çekan, 2.5 ton TNT peqî, avahiyeka 3 qat hilweşî. Rûdanê de 7 kes mirin, 25 kes birindarketin.

— Li Elkê (Beytüşşebap) êrişek çû ser şantiya rêçêkirinê, 2 heb dozer hatin sewitandin, kompresorek ji çiyê xwar ve hate avêtin.

— Li Qilaba (Uludere) êrişek çû ser bêhest Ferhanê Tamer. Li gundê Hozê 3 xaniyên welatfiroşan hatin sewitandin. Cebilxana dijmin a li vî gundî hate peqandin.

— Roja 4'ê Êlûnê '86'ê li Elkê êrişek çû ser şantiya rêçêkirinê li gundê Kovan-

kaya. Hemû hacet hatin sewitandin.

— Roja 14'ê Êlûnê '86'ê, şantiyeka din li Elkê hat vegirtin. 3 hacet hatin sewitandin.

— Roja 18'ê Êlûnê '86'ê êrişek çû ser derdora Çîne, li dora gundê Çûmê navça Elkê Şantiyek hat vegirtin. Buldozerê ji çiyê xwar ve hate avêtin. Dest li ser gelek dinamîtan hat danin.

— Roja 19'ê Cotmehê êrişek çû ser barêgeha radar li bajarê Mîrdînê. Bireka mezin ji radarê hat herifandin.

— Êrişek çû ser istasyona benzîne li bajarê Samsurê (Adiyaman) a serêkî partiya ANAP. Istasyon hat sewitandin. Xusarên diravî gihan çend milyon Lîrên Tirkî.

— Li Qilaba êrişek çû ser gundê Taşdere. Xaniyê Sîxur Nasîr Kaya hat sewitandin.

— Hefta yekemîn a meha Cotmehê de, li êrdîna Okçular-Depê (Karakoçan) hacetêkî rêçêkirinê hat tunekirin.

— Roja 29'ê Cotmehê 1986'ê, li nezikî karakola gundê Suvêren navça Daraxînê (Genç), êrişek çû ser ocaxa madenê. 2 hacet hatin hilweşandin, dest li ser gelek hacetan ji hat danin.

— Li gundê Ziyaret navça Arabanbajare Dilukê (Entep) pêşmergan êrişek birin ser xeta horiyên petrolê a Tirkîyê û Iraqê. Bi buhatiya milyon Lîrên Tirkî, dijmin zerar girt. Weke ku dijmin duxuyankirî, 450 varî petrol telefhû.

— Roja 24'ê Mijdarê '86'ê êrişek çû ser şantiya Taşdelen di navhera navçên Qilaba û Şîrnaxê. 4 hacet û jeneratorek hatin sewitandin.

— Roja 28'ê Mijdarê li nezikî Qilaba êrişek çû ser şantiyekê. 3 dozer hatin bombe- kirin.

— 10'ê Çilê '87'ê êrişek çû ser hacetên rêçêkirinê. Do-

zerêk, mekîneke berfe û gelek hacetên din hatin xirakirin.

— Roja 5'ê Adarê '87'ê êrişek çû ser çiftlika dewletê li navça Serekehnî (Ceylanpınarı). Behîrtir 200 traktor hatin sewitandin.

— Roja 13'ê Adarê '87'ê hêzên ARGK êrişek birin ser santrala kehreban li navhera navçên Afşîn û Elbîstanê.

— Hefta yekemîn a meha Hezîranê de, êrişek din çû ser çiftlika dewletê li Serekehnî. Zevî hatin sewitandin û xusarên diravî gihan milyon ji Lîrên Tirkî.

— Roja 21'ê Hezîranê '87'ê êrişek çû ser gundê Pînarêk navça Mehserî (Omerli) bajarê Mîrdînê. 5 xaniyên çetên milîs hatin hilweşandin.

— Li mezra Orenîk navça Şemzînan êrişek çû ser şantiyekê, 2 dozer û 2 kamyon hatin sewitandin.

— Li navça Nîsêbînê êrişek çû ser xeta tirênan a bi navê "Haydarpâşa-Baxdad". Pîra bi navê "Pîra Almanan" hat firandin.

— Li mezra Çînarlik gundê Taşli di navhera Midyad û Nîsêbînê, êriş çû ser şantiyekê. Hemû hacetên rêçêkirinê hatin tunekirin. Greyderê, dozerek, mekîneki kevir qulakirinê, 2 kompresor û han- gîrek hatin tunekirin.

— Roja 10'ê Tirmehê li qopaniya Kerhoran navça Midyadê êrişek çû ser saziya dehlûdeyîyan a bajarê Mîrdînê. Ambareka êzingan hat sewitandin. Dijmin bi buhatiya 20 milyon Lîrên Tirkî zirar girt.

— Li navça Hezêxê (Idil) minibuseka welatfiroşekî hat sewitandin.

— Êrişek çû ser gundê Gûzeltepe navça Daraxînê. 11 xanî û 300 sewal hatin imhe- kirin. 20 komên giya ji hatin sewitandin.

— Êrişek çû ser şantiyeka

li nezikî gundê Selenk navça Gexî Greyderê û 5 kamyon hatin sewitandin.

— Li gundê Îslamkoy û qopaniya Taşburun li navça Aralık bajarê Serhedê êriş çûn ser şantiyan. Hacet gişt hatin tunekirin.

— Li Doxubeyazide êrişek çû ser şantiyekê. Hemû hacet hatin sewitandin.

— Li navça Cilavusê (Susu) bajarê Serhedê êrişek çû ser avahiya dadgehî. Avahî hat sewitandin.

— Li gîra Karacadaş bajarê Serhedê ambareka dew- letê hat sewitandin.

— Li gundê Kayahat navça Pülümür xanîkî welatfiroşekî hat sewitandin.

— Êrişek çû ser saziya kromê li gundê Baxîrpaşa navça Pülümür. Hacetên bar- kirinê, kepçeyek, komyonek û 2 razaxane hatin sewitan- din.

— Êrişek çû ser şantiyeka li ser rêya navça Pülümür. Hemû hacet hatin tunekirin. Du- re jipeka PTT (postxanê) hat sewitandin.

— Li Dêrika Çiyayê Mazi dest li ser 30 milyon Lîrên Tirkî hat danin.

— Li navça Erxenî bajarê Amadê (Diyarbakir) êrişek çû ser avahiyên dewletê. Ge- lek avahî xusarên mezin gir- tin.

— Hinek ji avahiyên dewle- tî li navça Kosarê (Kiziltepe) hatin texripkirin.

— Li nezikî Gîrekamo (Si- loplî) êrişeka herifandinê çû ser xeta horiyên petrolê a Tirkîyê û Iraqê.

— Roja 27'ê Tirmehê li Şemzînan êrişek çû ser şan- tiyekê. 2 dozer û komyonek ha- tin tunekirin.

— Roja 12'ê Tebaxê '87'ê êrişek çû ser tunela bajare Ruhayê (Urfa). 5.5 ton dina- mit hat peqandin. Mêtinger xusarên gelek mezin girtin. Ev

tunel perçek ji projaya GAPê bû.

Livbaziyan pêkhatin

— Roja 12'ê Tebaxê '86'ê kemînek li Ortobax-Qilaba hat vegirtin. Binbaşîyek, ast- subayek, çavîşek û 20 serbaz hatin kuştin, 12 ji birindarketin.

— Meha Tebaxê '86'ê de li gundê Ortobax 3 bêhest hatin kuştin, 2 ji birindarketin.

— Meha Tebaxê de li Qila- ba û Şîrnexê 6 welatfiroş hatin kuştin.

— Meha Tebaxê de êrişek çû ser gundê Ayanoxlu navça Gexî. Sîxur-gîlikar İbrahim Serîel hate kuştin.

— Roja 23'ê Tebaxê li gun- dî Zerselê navça Depê keyê gundê sîxur hat kuştin.

— Roja 23'ê Tebaxê serek li mezra Golan gundê Zevîkan navça Depê derket. Serleşke- rek û 2 serbaz birindarketin.

— Destpêka meha Êlûnê de êrişek çû ser gundê Sever navça Xanî bajarê Amadê. Sîxur-gîlikar Ubeyî Sana hat kuştin.

— Şerek li gundê Kavak- golu navça Dîhê (Êrûhê) der- ket. Parêzkare gund Selim Erdem hat kuştin.

— Di navhera gundên To- rentepê û Kutlubey, qopaniya Akarsu navça Nîsêbînê kemî- nek li pêşîya yekîtiyeka cen- derman hat vegirtin. Cender- mek hat kuştin, yek ji birin- dard ket.

— Li navenda bajarê Çola- mîrge (Hekkarî) êrişek çû ser avahiyên polîsan. Yek hate kuştin, yek ji birindarketin.

— Keye gundê Karne nav- ça Şîrnexê û kurê wî ê sîxur hatin kuştin.

— Roja 20'ê Êlûnê '86'ê êrişek çû ser navça Ovacîkê. Komîsîyêk û alîkarê wî hatin kuştin, polîsek ji birindarketin.

— Roja 27'ê Êlûnê '86'ê li gundê Kayalibax bajarê Bêlî- se şerek derket. Milîsek bi- rindarketin.

— 28'ê Êlûnê li Çalê (Çu- kurca) sîxur Yusuf Demir hat kuştin.

— Roja 30'ê Êlûnê li gundê Basosin navça Şemzînan kemî- nek hat vegirtin. Cemsek hat tunekirin. Astsubayek, 4 serbaz û bêhestek bi navê Kerîmxan hatin kuştin.

— Taliya meha Êlûnê li Şemzînan çeket hate kuştin, yek ji birindarketin.

— Keye gundê Zogbirim navça Hazro bajarê Amadê ku kuştîwarê 3 şoresgeran bû, hat kuştin.

— Li gundê Şeglat navça Lice endamê MÎT'ê Selahattin Yargî hat kuştin.

— Di şerekî de ku li Kosarê bi hêzên dijmin re derket, 2 serleşker û 3 serbaz hatin kuştin.

— Li dora gundê Golek nav- ça Mazgîrt êrdîna Dêrsimê, astsubayek û 2 serbaz hatin birindarketin.

— Li mezra Hopikê qopaniya Geyiksu li Dêrsimê, êrişek çû ser serleşkerên dijmin. Yek hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Li navça Mehsertê 2 serbaz hatin kuştin.

— Li gundê Tînatê navça Nîsêbinê 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— Bêbextek bi navê Ali Temiz li gundê Alaçınar navça Mazgirtê hat kuştin.

— Li Samsurê sîxurek hat kuştin.

— Li gundê Herkî-Bêdavi li Şemzînan welatfiroşek hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Li gundê Basfal navça Dêcle parêzkarê gund Adem Karadeniz hat kuştin.

— Li gundê Dedebox navça Daraxînê 2 sîxur birindar ketin.

— Li Nîsêbinê 5 sîxurên dijmin hatin kuştin.

— Li navça Tuzluca bajarê Serhedê sîxur Zahir Gültekin hat kuştin.

— Keyê gundê Dabaklî navça Dihê, sîxur Mehmet Said Kurhaxa hat kuştin, 2 parêzkarên gund ji birindar ketin.

— Li Elkê 7 serbazên dijmin hatin kuştin.

— Li gundê Yenîsoxût navça Ovacikê sîxur Ali Rîza Polat hat kuştin.

— Cotmehê de li dora "Atapark" bajarê Çolîkê (Bingol) kemînek hat vegirtin. Polêsek

hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Cotmehê 86'ê de êrişek çû ser Cezîra Botan. Yûzbashiyekek û serleşker hatin kuştin.

— Roja 1'ê Cotmehê li Zozanê Salo, dora gundê Ortaklar navça Şemzînan dafak hat vegirtin. Çawîşekî cenderman û parêzkarekî gund hatin kuştin, 4 serbaz ji birindar ketin.

— Roja 12'ê Cotmehê li gundê Cûnîver navça Şemzînan welatfiroş İsmail Çalvarî û kurê wî hatin kuştin.

— Roja 15'ê Cotmehê 86'ê li gundê İklîler navça Mehsertê gerokê parêzkarên gund rastî mayînekê bû, 5 parêzkarên caş hatin kuştin.

— Roja 18'ê Cotmehê li gundê Uruk navça Dêcle gerek derket. Parêzkarê hat kuştin, ûstegmenekî cenderman birindar ket.

— Roja 20'ê Cotmehê li Samsurê sîxurek hat kuştin.

— Roja 20'ê Cotmehê li Sêrtê sîxurek hat kuştin.

— Roja 20'ê Cotmehê li dora Şençûrt navça Kosarê êrişek çû ser cendirmên dewriyê. Onbaşiyek hat kuştin, serbazek birindar ket.

— Roja 21'ê Cotmehê li dora Êrdîma Dikboxaz navça Dihê êrişek çû ser cendirmên. Yek hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Roja 28'ê Cotmehê li gundê Doxrular navça Dara-

xîne glikar Aziz Oktay hat birindar kirin.

— Roja 16'ê Mîjdarê li gundê Gelînek navça Dêcle parêzkar Abdullah Avşar hat kuştin, kurê wî ji birindar ket.

— Roja 25'ê Mîjdarê li Dihê parêzkarek hat kuştin.

— Roja 25'ê Mîjdarê li Şîrnexê 2 serbaz û sîxurek hatin kuştin.

— 27'ê Mîjdarê li gundê Güleçler navça Şîrnexê şerek bi hêzên dijmin re derket. Serbazek hat kuştin.

— 9'ê Kanûnê li nêzikî gundê Kirkpınar navça Dêcle şerek bi hêzên dijmin re derket. Sîxur Mustafa Akbax hat kuştin.

— 17'ê Çilê 87'ê li gundê Seki navça Gercewsê 10 parêzkarên gund hatin kuştin.

— 22'ê Çilê li gundê Ortahax navça Qilaba 8 parêzkar hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— 23'ê Çilê li mezra Gundê Kortê gundê Bağyurt navça Midyadê 10 çetên milîs hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— 23'ê Çilê di sala li mezra Gundê Kortê 6 serbaz hatin kuştin.

— Meha Çilê de li dora navça Hezêxê 3 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— 19'ê Sibatê 87'ê li gundê Çîmencik navça Dihê 2 parêzkar hatin kuştin, 4 ji birindar ketin.

— 22'ê Sibatê li gundê Taşdelen navça Qilaba 14 parêzkar hatin kuştin, 9 ji birindar ketin.

— 25'ê Sibatê êrişek çû ser gundê Halfêra navça Nîsêbinê, 4 sîxur hatin kuştin.

— Taliya meha Sibatê de, li Duxubeyazide 8 serbaz hatin kuştin.

— Li bajarê Agri (Araratê) 4 sîxur hatin kuştin.

— 2'ê Adarê li qopaniya Eğilê bajarê Amadê serbazek hat kuştin, 3 ji birindar bûn.

— 7'ê Adarê li gundê Açıkyol navça Nîsêbinê êrişek qewwimî, 15 milîs hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— Rojen 17 û 18'ê Adarê li Êrdîma Dereler navça Elkê şerek mezim derket, 60 serbazên dijmin hatin kuştin.

— 21'ê Adarê li dora Balvê ren navça Şîrnexê gelek serbaz hatin kuştin û birindar kirin.

— 7'ê Nîsanê li gundê Kavuncuk navça Şîrnexê 7 caş hatin kuştin.

— Li dora Andaç navça Çalê, 7'ê Nîsanê kemînek hat vegirtin. Serbazek hat kuştin, astubayek û 10 serbaz birindar ketin.

— 17'ê Nîsanê li dora Nevvala Hespiştê navça Hezêxê 15 serbaz hatin kuştin.

— Êrişek çû ser karakola Deştê li Dêrsimê. Gelek kuştî û birindarên dijmin çêbûn.

— 25'ê Nîsanê li gundê Baxgoze li Dihê kemînek hat vegirtin. Yekîtiyeke leşkerî hat tunekirin.

— 28'ê Nîsanê li Şemzînan binbaşiyek, 2 ûstegmen û 60 serbaz hatin kuştin.

— 28'ê Nîsanê di navbera qopaniyên Ilıca û Kandilli li bajarê Erzeromê cebîlxanek hat firandin, 7 serbaz hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— Roja 1'ê Gulanê karwa-

neka hêzên dijmin, li dora gundê Yamanlar navça Gercewsê rastî mayînekê bû, 20 serbaz û ûstegmenek hatin kuştin.

— Keyê bêbextê li gundê Güleç li Dêrsimê hat kuştin.

— 2'ê Gulanê li mezra Borzan qopaniya Geyiksu li Dêrsimê, sîxur Ahmet Karataş hat kuştin.

— 2'ê Gulanê li gundê Femê navça Pülümürê 2 bêbext hatin kuştin.

— 4'ê Gulanê li gundê Seki navça Gercewsê traktorek rastî mayînekê bû. Nêzikî 20 parêzkar hatin kuştin an birindar kirin.

— 10'ê Gulanê li Samsurê gundê Uzunkoy, glikar Ali Şahin hat kuştin.

— 18'ê Gulanê li gundê Uzunkoy navça Mazgirtê sîxur İsa Karaaslan hat kuştin.

— 21'ê Gulanê li gundê Yolçatî navça Licê 2 caş hatin kuştin.

— Li qopaniya Kerboran navça Midyadê bêbextek hat kuştin.

— 26'ê Gulanê li gundê Şereflî bajarê Samsurê şerek mezim derket. Gelek serbaz hatin kuştin an birindar kirin.

— 26'ê Gulanê li dora Samsurê sîxur Hacı Mehmet hat kuştin.

— Taliya meha Gulanê de, li dora Serhedê serleşkerêk û 2 serbaz hatin kuştin, gelek ji birindar ketin.

— 9'ê Hezîranê li nêzikî navça Mehsertê karwaneka dijmin rastî mayînekê bû. Üstegmenek û 3 serbaz hatin kuştin, 9 ji birindar ketin.

— Li Nîsêbinê 3 serbazên dijmin pêl mayînekê kirin û mirin.

— 10'ê Hezîranê li gundê Haktanir navça Gexî xayin Resul Dînger hat kuştin.

— Li gundê Sarısaltık navça Xozatê karwaneka dijmin rastî mayînekê bû. Panzerek û 10 endamên hêzên taybetî hatin tunekirin.

— 12'ê Hezîranê li navça Dêcle endamêkî dij-şoresê hat kuştin.

— Li Kerboranê xayin Aydın Acun hat kuştin.

— 16'ê Hezîranê li navça Licê serbazek birindar ket.

— Li Zozanê Çemê Kerê li navça Şîrnexê, roja 17'ê Hezîranê 5 welatfiroş hatin kuştin.

— 19'ê Hezîranê li gundê Pınarcık navça Mehsertê 31 parêzkarên gund tevli merivên xwe hatin kuştin.

— 29'ê Hezîranê êrişek çû ser tahura cenderman li Xana Hawêl (Baykan). Gelek serbazên dijmin hatin kuştin an birindar kirin.

— Meha Tirmehê de, li Qilaba 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— Destpêka Tirmehê li Ormançik Şemzînan 3 bêbext hatin kuştin.

— Li gundê Derecik û Koçyixil li navça Şemzînan 2 êriş çûn ser hêzên operasyonan. Gelek kuştîyên dijmin çêbûn.

— Li gundê Karabayir navça Nîsêbinê keyê gundê glikar hate kuştin.

— Li gundê Yoncali navça Gexî bêbextek hat kuştin, 3 ji birindar ketin.

— Li gundê Koçyixil navça

Dihê kemînek hat vegirtin, 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin, gelek ji birindar ketin.

— Li navça Selim bajarê Serhedê gundê Taygun glikarek hat kuştin.

— Li gundê Kayabal navça Pülümürê keyê gund hate kuştin.

— Li gundê Şampaşa navça Pülümürê keyê gund hate kuştin.

— Li Qilaba 3 parêzkar û 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— Li gundê İslaz navça Qilaba 3 welatfiroş hatin kuştin.

— 3'ê Tirmehê li gundê Mira Kefşinê (Pazarcık) navça Hezêxê, li gundê Huriyê (Yuvalı) navça Midyadê, 41 parêzkarên gund tevli merivên xwe hatin kuştin.

— 3'ê Tirmehê li dora gundê Xirabê Huriyê li ser rêya Midyadê bombek peqî 9 endamên hêzên taybetî hatin kuştin, 15 ji birindar ketin.

— 10'ê Tirmehê êrişek çû ser tahura cenderman li Nazîmiye. Gelek serbaz hatin kuştin û hinek ji birindar ketin.

— 10'ê Tirmehê li dora Çelîk qopaniya Beronî (Fındıklı) navça Dihê kemînek hat dandan, 2 serbaz hatin kuştin.

— Şeva 10'ê Tirmehê li gundê Kirmeli navça Xani 6 bêbext hatin kuştin, 7 ji birindar ketin.

— Şeva 23'ê Tirmehê li mezra Akdemir gundê Umurlu navça Şemzînan 10 çetên milîs hatin kuştin.

— 25'ê Tirmehê li Qilaba gelek serbazên dijmin hatin kuştin an birindar kirin.

— 31'ê Tirmehê li mezra Kuyubaşı gundê Akoren navça Xozatê sîxur Hidir Kiliçaslan hate kuştin.

— 31'ê Tirmehê li Ortahax-Qilaba 2 serbaz û çetek hatin kuştin.

— Li Şemzînan ji bo azadkirina şoresger Vahit Demir êrişek hat çekirin. Şer de 17 serbazên dijmin û çeteyek hatin kuştin, çetek ji birindar ket.

— Li gundê Ormanlı navça Şenkaya bajarê Erzeromê xayinêk hate kuştin.

— Li gundê Yataktarla navça Ovacikê bêbextek hat kuştin.

— Li gundê Alibeyi navça Mazgirtê welatfiroşek hat kuştin.

— Li Çolîkê 2 serbaz hatin kuştin, 3 ji birindar ketin.

— 8'ê Tebaxê êrişek çû ser karakola Ayanoğlu navça Gexî. Bi dehan serbaz hatin kuştin an birindar ketin.

— 8'ê Tebaxê li dora gundê Dereler navça Gercewsê endamêkî hêzên taybetî hat kuştin.

— 10'ê Tebaxê êrişek çû ser derdora Çirali li Dêrsimê, 3 welatfiroş hatin kuştin.

— 11'ê Tebaxê li derdora Soxukpınar navça Daraxînê 2 serbaz birindar ketin.

— 16'ê Tebaxê li mezra Kelek gundê Cevizli navça Midyadê 2 milîsên caş hatin kuştin.

Artêşa mêtîngera faşîst hêrsa xwe ji gundiyan hêjar distêne

Pişti ku ARGK derbek li çetên gundê Mille xist pêde, artêşa mêtînger bera xwe da gel. Di nav wan de pîremêrdên 80 salî, hêjmareka hilind ji gundiyan welatparêz girt. Li barêgeha leşkerî li bajarê Sêrtê, gava hinek gundi tîn hîvgavtinê, ên mayî ji kuçberkirine.

Roja 9'ê Tebaxê yekîtiyên taybetî ên faşîst, 2 tîkoşerên ARGK li gundê Dereler navça Gercewsê şehid xistin. Dure gundiyeke 65 salî bi navê Hasan Kaya, ku li cihekî dur ji cihekî rûdanê zeviya xwe de di xebitî girtin û kuştin. Miriyê wî anin danan kelleka ên şoresgeran û duxuyankirin ku, 3 şoresger kuştine. Mêtîngerên xwînaxwar her di vê hûyêrê de, welatparêzekî bi navê Ali Kanat ji kuştin û gotin: "me şoresgerêk kuşt."

Mirovkuyiya faşîstan berdewam kir. Roja 3'ê Elûnê li mezra Büyükbaxazî, gundê Akdoğan navça Kosarê hêzên dij-şoresê gel dan ber qurşînan. Gundîkî kal ê bi navê Sabri Karatay kuştin.

Roja 18'ê Tebaxê li navça Gexî bajarê Çolîkê leşkerên Tirk ên faşîst karger Düzgün Olmez kuştin. 24'ê Tebaxê ji li nêzikî Serêkehnî gundiyeke ji Kurdistanê Başur, bi navê Asmail el-Kasim kuştin.

Li Xînisê melayê gund Ali Çınar, bi hiceta ku roja cejna qurbanê çermê heywanan ji bo PKK lihevkomîriye, hate girtin. Li Berwarî ji 2 gundi, bi hiceta pêwendiyên wan bi PKK re heyê, hatin girtin.

22'ê Tebaxê firokên Iraqê bi hevkarîya mêtîngerên Tirk,

pêwîst gundê Ortasu, gelek gundên navça Qilaba bombekirin.

Operasyonên artêşa faşîst ên li Qilaba, Gîrêkamo (Silopî), Cezîra Botan, Dihê, Şîrnex, Şemzînan, Mêrdin, Sason, Çolîk (Bingol), Dêrsim û Araratê binkeftin.

Tekîliyên nav refên ARGK berdewam dikin. Pêşemîn li Mêrdinê gelek kes xwe di ghebin ARGK. Vê taliyê de komek gundi ji gundê Toptepe navça Şîrnexê xwe gihand şoresê.

Rev û firariyên ji artêşa dijmin xwe dilezênin. 9'ê Tebaxê li Sarikamişê, 2 welatparêzên ji Sêrtê, heykela Atatürk şikandin, ala mêtîngeran şewitandin û ji artêşê firakirin.

Şeniyên bajaran livbaziyan rizgariya netewî pêşdixin

30 Tebax, Mêrdin:

Duruşmên rizgariya netewanî li ser diwan hatin nivîstin û penqert hatin daleqandin.

7 Elûn, Dêrsim-Mazgirt:

Avahiya dagdehî hate hilweşandin. Sîndogên hîlbijartinê hatin şikandin.

Dêrsim-Ovacik:

Sîndogên hîlbijartinan ên gundên Cevizlidere, Topuzlu, Karataş, Soxûtlû, Karaoxlan, Ergazî, Doludiken, Garipuşaxî, Nanuşaxî, Halîtpınar û Aslica gişt hatin şikandin.

Li bajarên Mêrdin, Amed, Sêrt û Çolamerê bêhtîrî 200 sîndogên hîlbijartinan, ji ber êrişên pêşmergan negihan cihekên xwe.

Xwendevanên hêja,

Berxwedan rojnâme yeka girsên gel a rizgariya netewatî ye. Bingeheên xebatên wê de, perwenderkirin û rêxistinîna girsan, bilindkirin û nasdana şerê rizgariya netewî û parastina van, ji neyaran û hevxeatkarên dijminan, hene.

Rojnamekî girsan, bi alikari û xebatên hevpar ên girsên niştimanêz dije, **Berxwedan** di vî barê de, di nav weşanên li Kurdistanê û Tirkîyê de, eihokî luyiqê xwe digre. Pêwistiye wê ji tedayiya wê e şoreşvan, ji jiyanê wê a bi hevkarîya gel, ji taybetiyên wê ên rêxistinîkirinê, herwusa ji bilindîya hêjmariya (tiraj) wê derdikevin.

Lê hinde zehmetî ji li ber me hene. Heke em hinekan li pênusê bidin...

Yekem: bersiva karvaniya tekoşîna rizgariya netewî hin weke dildixwaze nayê dayin.

Duwm: birekî piçûk ji karvaniya şerê nasdan. Hinkar li Kurdistanê herrojê gelek livbaziye şoreşgerî birêdî-kevin. Lê ev livbaziye ARGK, giştî nayin weşandin. Hovitiya dijmin û hunerên xulamokên wan rind nayin eşkerekirin. Hinde xwendevan wê hêjin, ku ev pirsên rêxistinîyê ne-Raste, lê heke em derfeten xwe çêtir lihevkomîkin, emê bikaribin heya koçberêka pêwîst vî kêmasiyê rakin.

Sêwem: kêmasiyeka me a girîng jî, di barê belavkirinê de ye. Niha tiraja **Berxwedan**ê deh hezare. Lê ev tiraj û belavkirin nobese. Tenê li derveyî welat bi hezaran Kurd û demokratên gelên din hene, ku hin me xwe dirêjî wan nekirîye. Giringe **Berxwedan** hibe haceta pêwendiyên welatperwerî û şoreşgeriyê.

Çarem: rûçê burjuven piçûk ên hevxeatkar, ku bi alikariya emperyalîstan jehîr belavdikin, divêt diwartir be şotkirin. Ji hêla ramyarî û konevanî de, em wan tundetir birabirin.

Ev kêmasî dikarin heu zêdekirin.

Herwusa, **Berxwedan**êka 15 rojî jî wê bi xwe re zor-ûzehmetiyan bîne. Bi kêmasî, pevêndî û belavkirineka hikartir, xebateka jirektir heweye.

Lewma divê xwendevanên me di van babêtên jêrîn de karûbarin li milên xwe kin:

1. Nûçe û agahiye ji livbaziyan, xwepêşdanan, civînan, pikoliye dijmin, xebatên hêzên hevxeatkar ûhw. giringe di demeka kin de **Berxwedan**ê re bîn gihandin.

2. Her welatperwerek, divêt bi jirekî rojnâme xwe belavbike, wê li dijî neyaran nola çêkekê bikarbîne û bibe xebatkarekî çalak bo rojnâme xwe.

3. Giringe **Berxwedan** bi nûçan, bi nivîstên diroki, bi keleporên çandî ûhw. bê xurtkirin. Di vî barê de xwendevanên me dikarin, bawirnaman (dokuman), wênan, helbestan, karikaturan û gelek din, berdestê me bikin.

4. Her xwendevanekî me heweye di gelek baran de nivistan ji me re bişîne. Bi ditînen xwe fonksiyona rojnâmê dewlemend bike.

5. Mîna hemû xebatan, xebatên **Berxwedan**ê jî bi pêşniyar û resnan dikarin zexmbibin. Lewma em li benda rexne û pêşniyarên xwendevanên xwe ne **Berxwedan** ku weşaneka kolektîfê, tenê wusa dikare pêşbikeve.

6. Em ji xwendevanên xwe pêwîst wê daxwazê jî dikin. Giringe hemû xwendevan nivîstên xwe ên bi zîmanê Kurdî jî, ji me re bişînin, daku rûpelên Kurdî dewlemendir bibin.

7. Herwusa em hêvîdarin, ku xwendevanên me bi nameyên xwe pêwendiyên xwe bi me re xurtbikin.

Redaksiyona Berxwedan'ê

Dilînî

Xwezi baranek hatiba
Xanike henê herifandiba
da min lawike xwe tî da
dûlba...

Lawkê mino!
Xwe bî hexta!
dê tu girêde fişek û rexta
min li vî dunyayê neke
mîşexta

Gulî reş, gulî berda,
Te çav reşin, birho bi serda
Te dilê min kire hehira xwînê
maskene kul û derda

Kurko dîno!
Xerîbiya li min da
Sebrê min nahêt, li çî
kavilê gunda.

Piştî navteng zirava,
bejin bilinda
Kurko dîno!

Were biçîne kevne wara,
li nav çiya û dar û bara
Em neşen hijin.

li van deşt, li van wara,
Kurko dîno!
Min sûndeka xarî bi sere

teye
ezê nakem mal û mîra...
ezê girênadem roviya li

şûn şêra
ta li ser singê min ebdala
xwedê,

dibite xirîna tevr û bîra...
Kurko dîno!
Çavê min bi rêka veristin

dest û pê min ji kesp û
karên vî dunyayê dîstîtin,
Xerîb dijarin.

Çîkêl xerîba ber diwarin
Dav û daxwaziye xerîba,
avê sarin

Dilkê mino! behra Wanê
Gemî û kelek me berdanê
Lawkê min çû bo sefera
Kurdîstane

Serfiraz E. Naqîşbendî

Gaveka Pêwîst Ji Rewşenbîrên Kurd

Daku yekitiya xwe a tekoşera netewî di Şerê Rizgariya Netewî Kurdistanê de avabikin, rewşenbîrên Kurd ên ji çar bîrên Kurdistanê 30'ê Tebaxê 1987'ê civinek çêkin.

Di civinê de, pîrsa leyistandina rîsta ronakbîran li gora pêşveçûna tekoşîna rizgariya netewî a Kurdistanê ku bi destê mîtinger û emperyalîstan hatiye perçekirin, weke delameteka ku li pêşiya rewşenbîran e, bi dorfirehî ji ber çavan hate derbaskirin.

Ji bona ku e din mejokdariya emperyalîstan, mîtingeran û dîvîkên wan li ser potansiyela rewşenbîran bî rakirin, perçebûn bî hilanîn, hevkarîya bo şerê rizgariya netewî bî bilindkirin, û çanda me, wêjeyên me û diroka me, bo gelê me bî bikaranîn, biryarên zor pêwîst hatin girtin. Herwusa bi pêwîstî hat duxuyankirin ku, kese ku di nav refên tekoşîna rizgariya netewî de cihên xwe nagrin, berhemên xwe nakin bin xizmeta gelê xwe û xwe ji emperyalîzmê û mîtingeran qutnakin, li ber çavê gelê me ne rewşenbîrên Kurd in û li hemberê şerê rizgariya netewî de, di nav gunehbîriyan de ne.

Yekitiya rewşenbîran, ku bin navê Yekitiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê ber bi damezrandina xwe ve diçe, bilî vî jî, ji bona ku xebatên xwe nasê gelê me û gelên cihanê hîke, da pêşiya xwe ku kovarên bi Kurdî û zîmanên din, ên konevanî û çandî derxîne.

Namebrûskêkê de, ku rewşenbîran hinartin pêşmergeyên ARGK, wusa hate gotin: *"Hezar silav ji bo pêşmergeyên ARGK, ên ku li çiya, deşt, bajar û gunden Kurdistanê ji bo azadiya gelê xwe û serxwebûna welatê xwe li dijî dewleta Tirk a faşîsta mîtinger bi hogirî û egîdî ditêkoşin."*

"ÇUQAS MIROV PKK NASBÎKE HEVQAS JÎ DILGEŞ DIBE"

Gelê Kurdistan xwedî li Eniya xwe derdikeve. Alîkariya xwe jêre pêşkêş dike. Ji dilan û bi evin dixwaze tekilî nav refên Eniyê bibe.

Biryarên Kongra PKK a III. an gaybîgav di jiyanê de pêk-tên. Gelê me di vî barê de xwe dilivîne. Erkên şoreşê digre ser milên xwe û dixwaze bi cih bîne. Herwusa gelê me xebatên jêhatîtir ji Eniya xwe dixwaze, daku leztirîn şoreşa me bî xemilandin.

Iroj li her derûdorê xebatên berhevanîna gelê me û avakirina Eniya me pêşdikevin. Yekitiyên çîn û bîren civaka me, amadekirinên Komcivîna Netewî tîrî dirustkirin. Di vî barê de civinên hêja, ku gelê me ji hemû perçên Kurdistanê beşdaribe, tîrî çêkin. Her civinek weke cejnêkê derbasdibe...

Yek ji van civînan jî li bajarê Bonnê, ku ez jî li vir rûdimin, pêkhat. Bêpirsiyarê ERNK hemû pîrsîgîrên li pêşiya me danî ber çavan. Rewşa siyasî a Irqîn duxuyankir û taliye de bang li hemû welatperweran kir, ku xebatên yekitiyê pêşvebibin.

Rasti ez gelek dîlxweşbûm û çend rojan mam bin hikariya vî civinê. Ez tîgîhiştimê, ku çuqas mirov PKK çêtir nasbike, hevqas jî dilgêş dibe.

— Biji yekitiya gelê me di bin ala ERNK de

Hogir-Bonn

YEKÎTIYA REWŞENBÎRAN PÎROZ BE

Di diroka Kurdistanê de heya niha gelek tevger hatine avakirin. Lê ev tevger giştî, hêj di destpêka damezrandina xwe de nexweşî di xwe de hilgirtine û dure ji tekûne. Berî ku deng ji wan derkeve, dengê wan hatiye birin.

Niha em, ronakbîrên Kurd ji dixwazin yekitiyeka xwe amadebikin. Xebatên bo Yekitiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê destpêkirin û civina yekemîn çêbû. Ev yekitiyê wê rewşenbîrên Kurd, ên mîna nivîskaran, mamhostayan ûhw. rêxistinbîke.

Ronakbîrên Kurdistanê bindest, birek ji gelê xwe ne. Heryek ji wan, heke rîsta xwe pak bileyize, dikare ji bo şoreşa welatê me xebatên gewre pêkbîne. Li kêleka şerê çêkdari, xebata bi destê ronakbîran ji pir pêwîst û giringe.

Li welatên bindest mîna Kurdistanê, keleporên gelêrî, helbest û çirokên gelêrî carnan agirêkî geş belavî dora xwe dikin. Herkesê van helbestan ûhw. dixwêne, ji dilê xwe dilivê, barûd û arê şoreşê, ramanên tevgerê kûriyên dilê xwe de sehdiqe.

Hêviya min eve ku, heryek ji van rewşenbîran delametên xwe bo gelê me rind bicîhbînin. Digel karkevan, cotkaran, jinên û xortan şerê xwe di nav refên şoreşê de bilindbikin.

Eşkercîye ku rewşenbîr, diroka Kurdistanê bêtîr ji bîrên gelê me ên din dizanin. Kovan û kilên welêt dînasin. Lew ew jî li vî welatê bindest hatine dinê, tivancên bindestiyê jiyanê.

Hevalên hêja û delal, giringe em di xwevanan de li welatê xwe Kurdistan negerin, weke mirovên li sehra li avê digerin. Herwusa giringe em li Kurdistanê di rûpelên pirtokan de ji negerin! Çima? Ji ber ku, ê me aniye dinê Kurdistanê, Kurdistanê û bave ji me re. Divê e din em xwedî li warê xwe derkevin, daku em bî war nemînin.

Vêca yekitiya rewşenbîran pîroz be li gelê me. Ez bawerim ku, ev xebat wê ji bo gelê me babêtên çê birêbixe. Lewma divê em bixebitin ku, gelek rewşenbîr bikaribin xwe bigîhînin vî rêxistinê.

Cotkar

KONGRA NETEWÎ KURDISTANÎ

Cankurd

Piştî 67 salan ji peymana navnetewî ya Sevres, a ku mafê netewîyê kurd di serxwebûn û azadiyê de biryar kiri, hinde komiken siyasî, çende parti û kesen, ku xwe welatî dibînin, li hev rûdînin û li ser mafê çare-nivîsê bo gele kurd diaxifin û bi rojan diskusiyonê li ser dikin. Lê li dawiyê dibêjin "Elhemdullah me niha biyarek teze bo gele kurd pêkanî, ku mafê wî ji weke mafê van ereban, tirkan û eceman û hemî van gelan di nîvîsandinê çareya xwe de heye."

Ez dibînim, ev behîşiyeka, ji daxwaza autonomiyê zellitire, bêhna razikirina karbidestên ereb, ecem û tirk jê tê. Berê autonomî dixwestin, digotin "Ev gelek raste, di koçbera niha de, ji diroka tevgera gele Kurdistanê..." Lê weke diyar dihe ew koçber min a here maye, xebata wan nola here ye. Ma çi hat guhartin, ku van demokratên, sosyalîstan, gelperestên û netewîstan di rojê de koçbera diroki guhartin?

Xwuyaye ew jibirdikin, ku gele kurd çî caran diskusiyonê di mafê xwe de qubul nake weke çawa di diroka xwe de hertim diyarkirî ye.

Heke em li lapereki diroka gele xwe hinerin, emê bibînin, ku Şêxî heydullah Nehri di sala 1890'ê de bo serxwebûna welatê xwe xebitîye û têkoşîna çekdarî bo daxwazên gele xwe herdan wam kirîye. Dema cenga cihanê ya yekemîn dawitî û ji kurdan re xwuyakir, ku kolonyalîstên Ewropî derewandin. Şêx Meh-mûd Berzencî di 1919'ê de xwe da pêş û daxwaza dewletekî kurdî kir. Di sala 1923'ê de nameyekê ciwan bo V. I. Lenin re biart, têde bang li gelen Sowyet kir, ku piştigirtiya daxwazê dadmendî û gele kurd bikin. Du salan pay bigavtina Şêx Meh-mûd re, li bakurê Kurdistanê Şêx Seîdî Piranî di ber serxwebûna Kurdistanê de xwe gorî kir. Di sala 1927'an de, piştî şkestina şoreşa kurdî, kongra netewî a yekemîn hate bangkirin. Mehekê û nîvmehekê di rêjêr, têde hemû komik, komele û partiyên welatî amadebûn û li ser penc xalikan gihêştin hev (Me di hejmareka Berxwedanê de bi firehî li ser nivîsiye). Lê bilindtirin daxwaz di wê kongre de, ew bû ku gele Kurdistanê bo serxwebûna welatê xwe û bo azadiya xwe dixebite. Dîsa di ber de xwîn hatiye rijandin û gele kurd zerar û ziyaneke mezin ji dest zordaran ditiye.

Raste ku gele kurd di şoreşên xwe de bo serxwebûnê bi serneket, lê divê em jibîra nekin, ku hebûna kolonyalîstên di herême de gelek xurtbû û wan tevî dewletên zordar, dij gele kurd gelek pîlanên gemar drestin.

Demek derbas bû, Partiya Komünista Iraqê, bi rengekî ecêb hate ber lêkolîna pîrsa kurdî û di dawîya lêkolîna xwe de gîha biryarekê, ku ji gele kurd re daxwaza autonomiyê hese û pêwîst û kurd dev ji daxwaza serxwebûnê berdin. Demokratên kurd jî, çî bi partiyên re û çî bikomelan re dan ser şopa Partiya Komünista Iraqê û wan ji ew daxwaza xiste nav bernamêyên xwe, lê pêşmergeyên gele kurd tu caran daxwaza autonomiyê qebûl nedikirin.

Di van çel salên dawiyê de, rewşa me mîna rewşa kesê ku

fedi dikir bigota nanê min bîdî min, digot "Ev partiya, ev partiya, ev partiya û ev partiya ji tev ên min, lê iro bo min partiyek bese."

Ez nizanîm, me xwe dixapand an ên dora xwe?

Daxwaza autonomiyê ji biserneket. Gele me serpêhatiyên mezin dîtin û di delavên kûr re hat derbas kirin. Qadî Muhemmed ji mîna gelekên din seriye xwe qurban da. Mustefa Barzanî û gelekên din ji welatê xwe du caran penah bûn û dijmînê me nema autonomiyê ji dide me. Li bo autonomiyê ji çende navên teze pêda bûn, mîna "autonomiya dirust", "a fireh", "a rastîn" û "a layiqê mirovan".

Di sala 1967'ê de demokratên

Lê dîsa jî, ji ber ku ev gav, herve daxwaza gele kurd a bîngehîn ve (serxwebûn) diçe û guveke berve pêşe, ez dibînim, ku pêwîste ji rojê pêşkeş nebe, ev sinorên Iraqê ne, em li pêş şoreşgerên bakurê Kurdistanê ve bigrin, an jî ewan newêribin di perçeyekî di ji Kurdistanê şer bikin.

Heke rast xebata wan jî, ji rojê pêve bo mafê çarenivîsê ye, de hila keremkî û dev ji wê siyasetê dij serxwebûnê berdin.

Di rewşeka wîlo de, pîrsa Kongra Netewî Kurdistanî dîsa xwe dide pêş û divê mirov bersîva wê pîrsê bide. Wê bî guman, xewn û xeyal be, em banê mafê avakîniyê hevi ku em diwar û bîngehê jêre deynin.

kurd bernamêyên xwe guhartin û gotin, ku wan fede ji şasiyan dît, nema destên xwe didin dijmin û edî bo demokratiyê ji welatê xwe re dixebitî û bi sosyalîzmê hawer dikin. Lê piştî salekê destêd xwe, bi navê tektîkê dan dijmin. Xebata Kurdistanê kirin xebateka Iraqî û çî gav herve sosyalîzmê navîtin.

Hineka ji wan kesên gotin "Babo em Iraqîne" hineka gotin "Babo em Iranîne" û hineka jî wan teva xwe riswakir, gava bi Iraqîkirina şoreşa kurdî bangkirin û di deh salan de, tek qurşînek (berîkek) dervey welatê xwe Kurdistan navêtin û neteqandin. Ev jî diyar dike, ku hêlin û lîsa şoreşê her Kurdistanê.

Şerê Iraqê û Iranê hin berde-wame Seddam û Xumeynî hin li cîhêd xwe ne. Rewşa gele kurd nehatiye guhartin û çî kesê bo me dostanî ji dîl nîşan neda. Ma ew guhartin daxwaza autonamiyê, di rojê de bi daxwaza mafê çarenivîsê çawa hate ronahiyê?

Ez bawernakim, ku ew gav be standina desturê ji hinde hêzên heremê hatiye avêtin, ji ber ku dema berpirsiyarekî PUK (YNK) li Parîsê di vî dema dawiyê de, gotineka xwe li ser serxwebûnê kir, li hemû Rojhelata Navîn hû reşûpeq û di demeka kurt de hevlên wî xwe şûnve kişandin û gotina wî tune-kirin û înkâr kirin.

Daxwaza mafê çarenivîsê ji di peyman û belavokên wan kesên de, bi rengekî hatiye, ku mirov nizanibe bi rastî ewan çî dixwazin, autonomî an serxwebûn?

tene hîçvîn û xebatên xwe tev xebatên vî partiye kin û têkoşîna gele xwe fireh bikin.

Ew partiya jî, wê bi kar û barên kongreki netewî rube û xwe jêre amade bike.

Bi rastî iro jî vî rê pêve çî rê di nînin, loma pêwîste, ku parti, komik, komele, kesên welatî û şoreşgerên kurd xwe bidin rex-hev û bi partiyekê re, bo pêkanîna kongreki netewî bixebitî.

Partiya Karkerên Kurdistan P'KK di Kongra xwe ya Sêwemîn de, hinde biryarên rast giring û ji dîl de, bo pîrsa kongra netewî derxistin ber ronahiyê. Piştî kongre, bo vî gava netewî ya zor giring xebateka mezin dike: bo pêkanîna yekîtiyên civakî û demokrat, bo dîtina hemî kesên welatî, bo çêkirina civînen ge-lêrî li hemî welatên ku kurd le penah hûne û belavbûne.

Ev xebaten, ku di vî dema dawiyê de ketine rewşeka ro-jenî, dihehîn em bejin, ku PKK ji kongra netewî re bîngeh avakî-riyê û bo bilindkirina diwarên, ku kongre li ser heft avakîrîn hêza xwe pêşkeş kirîye.

Weke miroveki kurd, ê ku van xebaten roj bi roj dibîne, erk û delamete bo min, ku ez bang li hemî kesên welatî, komik û rêkxistinên gele xwe bikim, ku alîkariya van xebaten bikin, bo pêkanîna kongra netewî.

Dihe ku hinek bejin, em û

PKK di van xalikan de nagihin

hevan jî em nikarin serîyê xwe ji

PKK re xwar bikin, an jî ev û ev

jî karekî PKK jî mere nabe. Bersî-

sîva min bo wan eve, ku hun

dikarin çî boyl kongra netewî bikin? Heke hun dikarin tiştêki bikin, çima heya niha we ne-ki?

Hene kes dibêjin "Me di vî salê de û li wê dera han de û bi wan û wan re gotîye û pir caran nîvîsandiye." Ez ho wan dibêim: Gelo, we başkir, lê niha dema gotinan derbas bûye, ji kongre re xebatên mezin ten kirin û berî hertiştî avakîrîna... Çi yê ci-vakî û demokrat... Ma na haşe ku hun bîhne iro bi destên karker û gundîyan, bi xwîna şoreşgeran kullê vedidin û genimêd ku avakîrîna çandin, iro serî didin.

Kê ji xwendevanan bo kongra netewî nenivîsiye? Lê ku heya niha çî pekhatiye û çî qewimiye?

Ez nabêjim, ku bila hemî partiyên kurdan dev ji xebatên xwe berdin û werin bîhî endamên PKK, ji ber ku ew pîrsêka ne wîlo hesane lê ez dibîm: Ma xebata PKK bo kongra netewî ne girînge bo pêşvedana xebata we? Divê hun li rex bin, alîka-riyê jêre bikin û sudan lê der-kevin.

Ew kesê ku dixwaze, çavên hevalên xwe damirîne û li pêş wan xebatan PKK bo kongra netewî reş bike, an kêr bike, xwe dixapîne û derewan li heva-lên xwe dike.

Erk û delameta kesên, nola me niştîmanperwer û demokrat eve, ku em vî xebata iro, bo ser-keftina kongra netewî berve pêş bidin, li hemû waran û her daran.

"Dema firokên Emrîkî dihatin ser gundên Viêtnamê, gundî direvîn û diketin bin erdê û ji ber ku her û her dihatin û bombe dikirin, gundî pir rojan û carna bi mehan di bin erdê de diman..."

Pîrsên Çalê

Gava çî bombe din bi ser zarowên çalê de nebarin,

Ma ezê kanibim li ser erdê bigerim?

— Çîma tu dipîrsî kuro?

— Divem ezmen bibînim dayê?

Ma ewr hişînim?

Divem roye bibînim.

Rast ronahî zerine?

Gava çî bombe din nebarin,

Ma ezê bêm hêştin, ku li ser erdê bigerim?

— Çîma tu dipîrsî kuro?

Divem daran bibînim, ma rast pelêd wan niha dilivim?

Divem qufilkan bibînim, ma bîhna wan xweşike dayê?

Gava çî bombe din nebarin,

Ma ezê bêm herdan, ku di sa li ser erdê bigerim?

— Çîma tu dipîrsî kuro?

Divem rê bibînim, ku ew diçe dayê?

Divem gundê me bibînim.

Ma hin dexlên birincê û bax mane dayê?

Geve çî bombe din nebarin,

Ma ezê bêm herdan, ku di sa li ser erdê bigerim?

— Çîma tu wîlo hertim dipîrsî, kuro?

Divem ap û meta ku hezdkim di sa bibînim.

Ma hin ewan şer dikin?

Divem "Yanke" bibînim.

Dayê, ma ewan ji mîna mirovanin?

Tê Hahn
1971 / Vietnam
(Wergerandin ji Ingilîzî Cankurd)

Bi livbaziye li welat û derveyî welat,
ên ji hêla ARGK û girsên gel ên li bin
pêşajoya ERNK, ev meh di têkoşîna
rizgariya gelê me de hû bilindiyeka mezin

MEHA SERFÎRAZIYÊ DE ARGK LÎ HERDERAN LÊDA

Livbaziye ku li dijî artêşa mêtîngera faşîst bikarhatin

14 Tebax, Nisêbîn:

Li gundê Ilkardim qopaniya Akarsu şerek derket. Gelek kuştî ji dijmin çebûn. Têkoşer Sabri KARATAY û Resul şehîd ketin.

14 Tebax, Çalê:

Li mezra Sarpê gundê Çirali êrişek çû ser leşkeran. Serleşker û serbaz revin. Mêtînger duxuyankirin ku 2 serbaz birindar ketine.

14 Tebax, Şîrnex:

Balalîreki dijmin ket. Serleşker û serbazên te de mirin.

15 Tebax, Çalê:

Êrişek çû ser karwanekî leşkerî. 2 serbaz hatin kuştin. Cemsek hate tunekirin.

20 Tebax, Qilaha:

Pêşmergean avêt ser karakola Şivê. Mayin li ser rêya karakolê hat raxistin. Cemsek rastî mayinê hû. Ûsteguncenek û 2 serbaz hatin kuştin. 5 ji birindar ketin. Cemse bi tevayî hilweşi.

20 Tebax, Dêrsim:

Li navenda bajêr bombek di geroka polêsan de peqî. Gerok sewitî.

22 Tebax, Wan-Edremit:

Êrişek çû ser serleşkeriya cenderman. Pêşmergean avêt ser mala Wali. Kuştîyên dijmin nehatin eşkere kirin. Pêşmerge dure belavok belavkirin.

25 Tebax, Cezîra Botan:

Li dora mezra Bakartan şerek di navhera hêzên ARGK û ên dijmin de derket. Hêzên dijmin perçûn. Mêtînger te ne birindarekî xwe eşkere kirin.

25 Tebax, Gexî:

Li dora qopaniya Yedisu ji şerek derket. Dijmin birindarekî xwe eşkere kir. Lê weke agahiye me ji gel girtî, te gotin ku dijmin, gelek birindarekî xwe bi balafiran aniyê. Amede.

26 Tebax, Hazro:

Hêzên ARGK avêtin ser bajêr. Êriş çûn ser awahiye leşkerî, dadgehî, kaxmakamiyê û girtigahê. Serleşker Selçuk Acar hat kuştin. Belavok hatin belavkirin. Rapirînek girseyî dirust hû. Dest li ser gelek hacet û dokumanan hat danin.

Roya dure leşkeran êriş gel kirin. Pîkolîki dijwar birêxistin.

29 Tebax, Çolik:

Li Kuruçayê cemseki leşkerî qulibî. Serbazek mir, 4 birindar ketin.

2 Êlûn, Hezê:

Cemseki leşkerî rastî mayinê hû. Astubayek û 2 serbaz mirin. 12 ji birindar ketin.

8 Êlûn, Şemzinan:

Pêşmergean ARGK kemekek li pêşiya karwanekî leşkerî vegirtin. Ku diçû Îstazyona radyolîng a Postxanê 2 cemse hatin tunekirin. Gelek leşker hatin kuştin an birindar kirin. Dijmin diyarkir, ku 4 serbaz birindar ketine.

Liser rêya Şemzinan mayinek ji hat raxistin. Haceten leşkerî rastî hûn.

8 Êlûn, Mehseret:

Cemseki leşkerî rastî mayinê hû. Cemse hat tunekirin. 9 serbaz birindar hûn.

10 Êlûn, Dêrsim:

Gerokêki polêsan ket xelê. Gerok hat hilweşandin. Polêsentê de mirin an birindar ketin. Mêtîngeran 2 polêsen birindar eşkere kirin.

Berxwedan 15 rojîn

Sedema hingehî ji bo 15 rojîn derketina Berxwedan'ê. Pêşveçûna Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistanê. Şoreşa Rizgariya Netewa Kurdistan, ku bin pêşengiya PKK gihaye Eniya Rizgariya Netewî û Artêşa Rizgariya Gel, û herweha gihaye livbaziye xwe ên dorlîrê. Li Kurdistanê Bakura-Rojava giştîya civakê xistîye bin hikariya xwe û rojbîroj hatina civakê bêhtir ronahîdike.

Şoreşa rizgariya netewî ji aliyê girseyî, leşkerî û konevani gihaye koçerên bilind. Lewma konevaniyeka weşandinê a ku li vê rewşê te zor hewcehûye. Ji bona ku karvaniya şoreşa me a rizgariya netewî leztirîn bigihe girsên gel, bi rêya weşanan ji gele me tîkîlî tîkoşîne bibe û girsên gel çêtir bîn rêkxistinîkirin. Berxwedan wê ji nîhaû-pêde panzdeh rojîn derkeve.

Berxwedan, dengê Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan a qubeye.

Erk û armançên Berxwedan'ê, erk û armançên Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê ne. Ji xwe re, zanatiya konevani û rêkxistinîya gel, hingeh digre. Ji xwe re, xurtîkirina şerê çekdarî ku azîna şoreşa netewî a hingehî û xurtîkirina ARGK ku bersîva vê a karvaniyê ye, hingeh digre. Şoreşa Kurdistan, perçêki aktîlî ji şoreşê dinê û hêzên demokrat. Ji her vê ji, Berxwedan pêşvebirina tifaqên şoreşger û welathêz ên gelê me ji xwe re armançek digre.

Ji Rojhelata Navîn heya Ewropa û Avustralya, di berayeka gelek fîrê de tîkoşîna me a rizgariya netewî berdewane. Gelek zehmetiyên nasdana vê sebatê, û weşandina nûçên vê barê de, hene. Tevlî mêtîngerên Tirk, hêzên emperyalîst û xulamokên wan dixebitin, li herderê diwaran li pêşiya me avakin. Lê dîsa ji Berxwedan, seranser bi alîkarî û piştigirtina gelê me pêşde dere. Lewma, domana pêşiya me de emê hixebitin, nûçe û agahiyan bi awakî kintirin, rastîrîn û dewlemendîrîn biguheşin.

Weşandina konevaniya rizgariya netewî, nîra mêtîngeran, bikaranîna li ser gelê me, û li heramberê van, berxwedan û jiyana gelê me, armançeka din e ji me re. Li ser xeta konevaniya weşandina rizgariya netewî, emê encamên pêşveçûnê di nav hêzên şoreşê û dij-şoreşê li Êrdîna Rojhelata Navîn û dinê, bi awakî sistematîk bînin nav pelên rojnîyama xwe.

Bi awakî xurtîkirina tifaq û piştigirtinê rizgariya netewî, emê giraniyekê ji bîdî nasdana gelên ku tîkoşîna rizgariya netewî hirêve dibin.

Hedefeka me a din ji, nasdana dengûbêhsên siyazî ên li ser şoreşa me û eşkerekirina kesên vê harê de ye.

Bersîva ji bo êrişên li dijî tîkoşîna me a rizgariya netewî û ERNK, rahîrîna hêzên sosyal-şoven û gelêrîya kevnepêrta Kurdî ji aliyê ramyarî û konevani ji, Berxwedan'ê re hingehê.

Babêteka giring ji, rêkxistinîkirina Eniya Rizgariya Netewî û hurkolinê pergale vê barê de ye.

Têkoşîna rizgariya netewî, Çirandîna seneçîrên dildariyê û şerê afirandina civakêka nûjen di jîyanê û çanda gelê de ye. Lewma girêdayî bi keleporên dirokî, di karvaniya rizgariya netewî de pêşveçûna pişê û çanda şoreşger ji, delametek mezinê bo me. Di vê barê de, emê welat û diroka xwe ji gaybigav bîdî nasdan.

Kelîniya rizgariya netewî xwe paldaye zanatiya girsan, rêkxistin û alîkarîya girsan. Hîkara vê a berçavîna pêwendiyê Berxwedan'ê ên bi girsên gel re ye.

Ji nîha pêde emê çêtir bala xwe bîdî rexne û pêşniyarên girsên niştîmanperwer. Ziman û pênusa xwendevanan, wê bêhtir xwe bihilimînîna rûpelên Berxwedan'ê.

Hedefa me, leztirîn pêkanîna pêwendîyan, dorfirêhtirîn belavkirin û peyda kirina xwendevanên dorfirêhtirine. Giştî tevdê em dikarin vê delametek bîbin serî. Baweriya me te xurîe, ku emê vê hevkarîyê bikaribin pêşdebîbîn û hemû zehmetiyên binkeftî bikin.

Berxwedan

Encama êrişên li ser saziyên talanê ên mêtînger

û peqandina mayinan, dijmin bi milyaran lîran zîrar girt

16 Tebax, Tatwan:

Li taxên Tux, Kayatûş û Sahil belavokên ERNK hatin belavkirin. Mêtîngeran 19 welatperwer taliye de girtin.

20 Tebax, Duraxîne:

Li dora qopaniya Suvêrên, li ser xeta tirêne a bi navê "Haydarpaşa-Tatwan" mayin peqî. Tirênek, ku hacetên leşkerî diçûn hat birandin.

23 Tebax, Nisêbîn:

Xeta tirêne, Haydarpaşa-Nisêbîn, 2 caran hat bombekirin. Tirêneka baran hat hilweşandin.

23 Tebax, Gexî:

Êrişek çû ser saziya hêsin û fosfatê Cîvînek li kargaran re çebû. Mekîno giştî hatin şewitandin.

21 Tebax, Lîrê:

Li mezra Dal êrişek çû ser şantiyekê, ku rêyên leşkerî çêdikir. Dozerek, kuleyêkî sondajê, mekîneki sondajê, komp-

resorek, jipek û 4 karawane hatin şewitandin.

25 Tebax, Cezîra Botan:

Li gundê Çaxlayan êrişek çû ser şantiyekê. Dest li ser 250.000 Lîrên Tirkî hat danin. Hacet giştî hatin şewitandin. Dure şerek bi hêzên dijmin re derket û serbazek hate kuştin. Mayinek li ser rê hat dadan. Hacetek rastî mayinê hû û tîrî.

25 Tebax, Dêrsim-Ovacik:

Li gundê Canbulak 2 dozêr hatin tunekirin, ku bûhatiya wan 700 milyon Lîrên Tirkî hû.

27 Tebax, Şenkaya:

Êrişek çû ser şantiya gundê Aydoxdu. Bi tevayî hat hilweşandin.

27 Tebax, Çelîkan-Samsur:

Şantiya avakirina baraja Çade hat hilweşandin.

9 Êlûn, Berwari:

Di navbera gundên Oşyan û Omyanus pêşmergean ARGK

dafek vegirtin û 3 hacet şewitandin. Ev hacet mezmeye ji bo karakola gundê Ayyan navça Şîrnexê re diçûn. Bûyerê de şofêr Remzî Kîrboxa hate kuştin. Dure mayinek hate dadan. Gerokên leşkerî û ehlîşan rastî mayinê hûn. Taliya peqîne gelek dij-şoreşger birindar ketin.

9 Tebax, Berwari:

Welatfiroşên bi navên Ya-kup û Saddîk Benek li gundê Oşyan, ku çekên dijmin girtin hatin kuştin.

16 Tebax, Dêrika Çiyayê Mazi:

Li mezra Ultaş-Kelek çêrên bi navên Salih û Mehmet Çelîk hatin kuştin. Ê bi navê Şexmus Çelîk ji hat birindarkirin. Dest li ser çekên wan ji hat danin.

20 Tebax, Dihê:

Hêzên ARGK avêtin ser

ARGK milisiyê jîyan nahêle

mezra Mîlle gundê Kiliçkaya:

Cahşen bi navê Şahin Sever, Omer Baykara, Şûkrû Narin û 25 merivên wan bi mirinê hatin eozakirin. Dest li ser çekên ji hat danin.

21 Tebax, Midyard:

Li qopaniya Kerboran gli-kar Şexmus Arik hat kuştin.

27 Tebax, Dêrika Çiyayê Mazi:

Li gundê Şebê şerek di navhera hêzên ARGK û parêzkarên gund derket. Têkoşerêki ARGK şehîd ket.

27 Tebax, Şîrnex:

Li gundê Anilîmîş 9 parêzkar hatin bîçekîrîn. ARGK civinek li gund çêkir. Dest li ser 9 livingên G-1 û bîsimekê hat danin.

30 Tebax, Dêle:

Ligundê Başkoy-Çaylidere bîbext Şevket Akçay hate kuştin.

1 Êlûn, Dêrika Çiyayê Mazi:

Li gundê Balova gli-kar Seydo Abak û jîna wî Enîse hatin kuştin.